فارسی

اسم کتاب عین البکاء

مصنف محمد تقی بن احمد بروجردی کاشانی

مؤلف

خطی نستعلیق تحریری ۱۲ و ۱۴ سطر

چاپی

سال چاپ یا تحریر .... عدد اوراق ۲۴۶

جزء کتب اخبار شماره خصوصی

شماره عمومی ۱۴۷۸۸ شماره قبض

واقف سید محمد باقر سبزواری تاریخ وقف

طول ۲۲ س.م عرض ۵/۱۶ س.م شماره صفحات

۱/۲

۲۴/۱۲/۱۰
طالبیان

چه نیه د ور ... روایت ... اوربلمه برهمه اوراتیا یا دیروب حیدن کمیان گتورمشدر
برقدری پارچه‌سه اوروب قزل اولدی اونی اوجا بوی یا پنه گتوروب عرض ایلدی سنکا فدا اولوم بونی آیا بر قداری طعام
حسنیدن اوتری ترا کا ایله بیوردی فقط بر ایکی نونه بر اجرا اکمک وردات اولمیوبدور عرض ایلدی یا مولانیز نام نقیبا بلور سوز حضرت
بیوردی بو حسابده سنون کوکلون بولد یا نمار گمیج بنه بخشی بلورلر بیوردی فقط یا خ کوره کورآیی قفنه دیر دقیقه یا ایب
گوردکه بر نهار قرمز قزل ایلین جاریدور حضرت بیوردی او ناقص قزلدور و نهر ساتی تا صاف اولسون تا اوکوکی که بنیم آخر وصیتم
ظاهر اولور بلکه آیه‌ی مجیدهٔ و اخرجت الارض اثقالها اوکمین خزاینیدو فاینه اوزون یا ننده حاضر اولور
کنه برگون او حضرت کعبه اتوینده زیارت ایدردی گوردی برکس یا یورت دامن کعبه‌دن دیر خداوندا السنونی ایوینده کتیرم تا آهرد
یوز قزل ویره‌سن او معدن سنی وت بو بغض ایلیدوب بیوردی یا اخ العرب ایر سنون استدعان منه حواله ایلدب
بربط ... اعمال محمدین سورا مدینه‌کل دارت حاتی زرسی قزل سنکا ویرورم که منیم اویم مدینه‌ده در حضرت نبوی فارغ اولوب تشریف
مدینه گتوردیلر او سائل که کوندن صورا مدینه گلوب بیرجوانی خوش صورت گوروب دیدی آیا علی تا نورسان دیدی
بلی دیدی آیا منه ... ویرورسن دیدی نه ویره‌یم بر حدرین بول گتدیلر بیر شخص سلات گلوب دیدی اوتور گلدن اولدی
بو جوانی گمدور که جوج بخشیدر و جلیل القدردر که یدی حاجت بر اطلب اوملته آیا روب محبتی منوم نو کلمه افرودن اولدی
او شخص دیدی بو جوانشاها لنجیابون او علیدور که بنها م رسالتین قزل وعده بیوروب آنی جنیدور او شخص
دیر دالنجه گتدوم تا ان قاپوسینه یتشدی او داخل اولوب عرض ایلدی یا ابتاه او شخص کعبه اتوینده بول وعده بیورمشدور
گلوبدر حضرت بیوردی یا سلمان گیت او باغی که آقا جلاردن جناب پیغمبر صلعم اوز الیله اکوبدور اونی منه عطا ایدوب اونی
ساتیو لار اینی گتور سلمان گیدوب باغی اون آلتی مای قزله ساتدی مسجده گتوردی او جنابه آرتمای قزل اونی تمه ویردی
ورقی قزل هم علاوه ایلدی بیوردی بونی هم یول اثناسنده خرج ایله و جاوی قزل ویره آک ... قزل فرش فروشی

ومایی آل بر عرب ادرونی اوجینی آل ومایی آل ابر مایه ایله کلی اوندلن فقرای مدینه خبر اولدی که علی باغی ساتدی بیلا
واردلر کلدیلر اوجناب بقیه یی بول فقرایه قسمت ایدوب بلکه بر حبه دینار قالمادی اوندلن ایوه کلدی نجه کوندر که حسنین
آجدیلر جناب فاطمه باغ کیفیتی انلتمدی دیدی یا علی حسنینک حالکز نجه اولدی حضرت بیوردی یا فاطمه فقرای مدینه نک او زعیالمه ترجیح
ایدرم حیا ایلدوم که بر سائل مندن نا امید اولدی ایمدی حسنیندن او تری غرض ایلدم بهر حال حضرت اوددن چقوب جناب پیغمبر
یه گتوردی جناب فاطمه ماجرای علی ماجرا نقل ایلدی او جناب بیتی دینار ویردی که بونی علی طعام مهیا ایدکز پس جناب ولایت
مآب نجه تحفه قاپوسنه کیدوب انتظار ایدوب منبر اولمادی الحاصل ایوه کلدی فاطمه دیدی نجه اولدی اولادی عرض ایلدی بو دینا
ری ایتام ویردم حسنیندن او تری طعام تدارک ایله او جناب بیوردی یا حسن بازاره کیدالم انشا الله کوردیلر
بر سائل دیر جماعت گلدورر بوکون بر سودا بر شخص ایله ایدرم صاحب اختیار کل مخلوقاتیدر کل موجوداته روزی ویرندر بوکون
بر نامه عطا ایله آبایه ویروب عبادله مشرف ایدم حضرت بو اثناده اوزره امام حسنه ایدوب دیدی یا حسن او
دینارلری اوغلم ویر شهزاده سمعا وطاعة اودینارلری سائله ویردی کتدی دت خالی قاپودر یلر انشان راه بر ابر
برده گتوروب دیدی بونی الستر بیکا سا توم حضرت بیوردی بهای بو نه دور دیدی عبد بو قدر دور بنده اولسون
سندن اکرام قیمتی یوز اشرفی طرایدوب اقرب امام حسنین انه دیروب وانه اولدیلر بر قدر کتدیلر اعرابی اولوب
دیدی بو تحفه ساتارسان دیدی نه ایلیش بوره جانس دیدی سوار اولوب مقابل رسول خدایه بها ایدرم حضرت بیوردی
سنکا باغشلادم دیدی ایستم قیمتله اکرم مختصر یوز بیشنی اکرفیه طرایدوب ناقه آبایردی حضرت بیوردی یا حسن آبا راده
دیدی باعلی احوال ایدکز بولوب یوز ویردی نقل حضرت بیوردی الله ورسول
بولارین رد ایله بو حالده خاتم انبیاء ... دیدی
تحتی بولنی حضرت بیوردی اول دینارلرکه بلکه ویرلمش خداوند عالم جبرئیله حکم ایدوب یا جبرئیل بوکون ولیتیم
منیله سودا ایدوب ویدوی بول بو حذور کدور مصرف تما ایلنیه بهشت ناقه لرندن کوتوراو نقل الله و میکائیله بیدی
مشتری ناقه اول عرب اول جبرائیل او بر عرب میکائیل ایدی لنقاگا امام جعفر صادق نقاوت
باره سنده

٢

مارسنده بیله بیوروبدر که بیر کیجه ولایت مآب مسجده کیدوب منبر اوستنه الکلمشدر مسجده اوقنوده سقفی یوغیدی کوردیلر بیوبزر

اوینونده تحجیره کی قوتی کیموزب دیوار اوسته الکلمشدر

هوادن کلوب او جنابک دزلری اوستنه الکلنوب تکلم ایدوب دیدی یا علی اوقوس بر کون منیم طعامیمده روزیکلی حضرته بیوردیلر

که زردیرین عرض ایلدیمکه یا رسول قوری بیر بو بیته پناه آریار اوزرینه بو یکمنی سکا پناه ایکنو [illegible] منزل سعلند او جنابک اوکنه آلدی

خطاب ایدوب کیل بو [illegible] کدنت ایله منه که برنون اغز نو قیچه آت [illegible] دیروردی عرض لا اخی اولدم [illegible] طاقه کبوده [illegible]

بو مشتاق اتیندن دیرهن حضرت اوزاهل مجلسه صحابه ایدوب دیدیر اعتیق سلکینا اهل مجلس صحابه عرض ایلدیلر یا علی

اوقوتری لوزینه عولاق ویرسه اوزون مجروح ایدیم حضرت بیوردیلر سز کتورکز ساقل یا امید ایلدم [illegible] جنابه دکل بوقوشدا

منبر پناه کتوروبدر و صحابه بر بچاق کتوردیلر او جنابه ویردیلر او جناب استدی بو دلاربنون اتیندن کسموب ناگاه کوردیلر

ادتوتش که دیوار اوسته ارا بیرو بالی بر پر بنه اوروب دیدی یا علی سکا فدا اولام کسمه اوکه درزی اوسته اوتوردیلر

پیرو بالی بر ایکی ادروب دیدی یا علی کسمه اوزون مجروح ایلمه من جبرائیلم او میکائیلدر سنون سخاوتون اهل سموات

ارضه یاینده مشهوردر سیزی کلمشدوق سنون سخاوتون بیرابلته معلوم ایدلم بکوره دیوب غایب اولدیلر تمام

حضرت عزاوتن [illegible] برکون [illegible] حسنی [illegible] اولدیلر [illegible]

[illegible] ایم [illegible] اوجنابه [illegible] اوزرینه [illegible] حضرت [illegible] یانده [illegible]

[illegible] صحابه [illegible] حضرت [illegible] بیوردی [illegible]

[illegible] جناب [illegible] حضرت بیوردی [illegible] عرض ایلدی [illegible]

[illegible] ادنده [illegible] حضرت [illegible] ایلدی [illegible]

جناب ولایت مآب بیوردیلر که بر گون حضرت نوح بر قبرستاندن گچردی اوراده بر عورت بر قبر اوستنده آغلار
دیر ناگاه اوغلانی حضرت نوح بیوردی ای عورت بر گون قبر یدی ور نجه ای عمرا ایدی وار دیدی اوغلم ور یا اوچ یوز
یاشاردی بو ایدی عمرا ایدی دیدی حضرت نوح دیدی عورت بو عمر ایله کنه دیر ینی جوان اوغلی وار بلکه اوطا یغه ترن ایرته
اولدی انلر که آخر الزمانده کلورلر اتمش یا یتمش ایدی عمر ایدرلر عرض ایلدی یا نوح بو آز عمر ایله بنایه میل ایدرلر دیدی
بلی بیله میل ایدرلر که اولی یاردان چی ر ار لدر او عورت ایدی یازق چج به طایفه لر حضرت نوح دیدی
ایر دیمه ابتدای عالمدن انتهای عالمه کمی بیله شرافت کرامت کلمیوب یدور کلمز عرض ایلدی افت ایندر حضرت
بیوردی که پیغمبر آخر الزماننون شیره سینه بغیر سه امتلار اوسنر رکوار قتن عز بیلو قتنه آغلدلر وقتیکه حضرت نوح
طاقتش درت ایلدن جبرئیل کوکدن یوز اکرمی درد مسمار کتوردی نوح او مسمار لر ایله تخته لری درت ادب
کمی درت اولدن جبرئیل عروج ایلدی بش مسمار کتوردی دیدی بر ایکی بیوک کیمنون کله سینه وبر ایکی دمینه بر ایکی
ساق طرفنه بر بینی چهار طرفنه بر ایکی کمنون یوفارو سینه اور ریکه جبرئیل تعلیم ایلمشیدی ار دو بیلی اوردن شجر
مسلمل یوخاری اوردا ندا تخته یه سندوردن دمبر آغلدی یاق صدای کلدی کویا بر عورت اوغلنده اولوری آغلدر دیدی
یا جبرئیل بو مسمار لر عجیبه وار وقتیکه او یوخاری مسمارن اوردم صدا کرب بلند اولدی دیدی بو لوک مسمار عبارت
پنج آل عبا دندورر اول محمد خاتم پیغمبر ایکنجی علی ولی الله دو ۳ فاطمه ع ۴ امام حسن مجتباه حسین شهید
دعا نکوراکوتر مجموع مومنلر حین قتلی سندوروب آغلدیلر حضرت ایله بو مصیبت ایله دوب آغلدن

حدیث قدسیده وارد که پروردگار عالم حضرت موسی یه خطاب ایدوب که یا موسی بر بنده‌مه مینم بندلیکده اول

عمر بندن انتهای عمرینه کیجه کوندز اورج اولسه کم عبادت ایلیه بر بیه کوکدن ارالنجه قزل آته یولنده نفقه ایلیه

ثم ادخل فی قلبه ذرة من حب الاکثبه فی ابناء ولا ابالی بورز که ننگ طالع ودرآن سد

اول بام مرغ بلند آشیان رسد بار چو نازل اولور اول انبیایه یتر جو انبیا چو دولت پایه تا به پایه یتر

نقدر رتبه کامل اولور بلا اول رتبه کامل آغاج نقدر بیوک اولور چرخ دیرو رحاصل نفس کامل اولدن مرضیه الم یتشور

الم اوزرینه غم اوسته غم ارشور البلاء بالانبیاء ثم بالاولیاء فالامثل بالامثل البلاء للولاء

کاللهب للذهب ه بکه نام انبیا و اولیایی امتدن چوخ ستم چکدیلر بتیما خاتم پیغمبرلر اوزاد بکره چکدیلر

[illegible]

ابن قولویه صحیحده امام جعفر الصادقدن روایت ایدر که چون جبرئیل خبر شهادت سید الشهدایی پیغمبره

یتوردی او جناب جناب امیرالمؤمنین الدن ایتوب کتدیلر بر خلوته پرده بر زمان دوسری آرایه کتوردیلر اول جناب

جناب پیغمبر مصیبت دیدن جناب امیر آغلادی اوندلن پیغمبر اغلادی جناب امیر ادخوذن پیغمبر آغلادی هر دیکینه ارکه شرذه
غلبه ایدوب آغلادی یلالر جبریل نازل اولوب دیدی خداوند عالم سلام ایتدی و بعد از سلام بیوردی حضرت علیکا الحماسر تمام
قسم دیرم اکر اول مصیبته صبر ایلیوبن صبر ایلدی بیجه دیرون ثواب مصائبه صبر ایلدیلر لکن کوکلن مجروح سینه دن مقروح پاره کاه او مصیبت
یاد ایدر دیدیلر لا ینقطع کوزدن ترنین یاشی تولکوب درلر اولوردی که آغلاماقدن بشه تیدن غش ایدوب بیهوش اولوردیلر

[illegible] ایلدیلر صبر [illegible]
[illegible]

بر کیجه جناب موسی بر شبلاندن کچرکن کوردن بر بیر غاله قریونن قباقچه کوک قرسه کیدر دن ناکه حضرت موسی اونه
گاتوب غولاغینه دیدی هل لاتموت یا جه کوندن صوراکه اوردان عبور ایلدی نوردن بیر غاله آغلوقدلن
سوریسون دالنجه گاتوب کتامر قدرته یوضدور شبابدلن تورر لسهدی که بو بیر غالیه نه اولوبدور دیدی شاگرد فیه ایدی
بو کیجه بوندلن ایرلوبر تحقیق بوته گاتوب غولاغینه بیر سوز دیدی او کوندن نه سو ایچیر و نه اوت یییر
یوضدور که اولسون

حضرت عیسی [illegible] دیدی [illegible] خداوند [illegible] اوینم
[illegible] مشکل [illegible] کم بر مصائب منزکوره [illegible] فتنه در ایلدیلر اصحاب
اللهم [illegible]
[illegible] بوبور دیدی [illegible] یا محمد [illegible]
[illegible] حضرت علی [illegible] دیدی یا علی [illegible]
اولون حضرت علی [illegible] دیدی [illegible]
حضرت محمد [illegible] دیدی یا علی [illegible]
[illegible] ایدی [illegible] حسین [illegible]
[illegible] دیدی [illegible]
اولدن [illegible] اوددن [illegible]

درباره آبه نادن کفاره ام ابرا مرضا بقر کوفه

کتاب بحار المعارف‌ده امام جعفر صادقدن روایتدر وقتیکه خداوند عالم یری یاراتدی جبرئیله امر اولندی که گیت
شکاف ایله جبرئیل گلوب یری شکافت ایلدی تا سکز چشمه جاری اولدی ایکی صیحان و دیگری جیحان نیل و دریای محیط
و دیگر شط الفرات بری رود نیل بری عمان بری دجله بغداد که تمام عالمون الیوم بونلر ایله معمورلر در وقتیکه بولر
جاری اولدی جبرئیل عرض ایلدی خداوندا استرم بلیم که بو سولرین مالکی کیم‌در اول زمان خطاب صادر اولدی که یا جبرئیل
فلان قلعه‌یه گیت جبرئیل گیدوب گوردی دیدی خداوندا بوردا بر صندوق خطاب الهی اولدی که او کوچك قلعه‌یه گیت
گیدوب گوردی بر حجره گیدوب آچدی سسی گلدی گیت اوراده داخل اول بر کیزه گوردی انی گوردی بر صندوق واردر
عرض ایلدی خداوندا بوراده هم بر صندوق خطاب ایتدی صندوقك آغزینی آچ گوره‌سن جبرئیل آچوب
گوردی که جناب مرتضی علی یاتوبدور ایاغی یارماقلرینون آراسندن سکز چشمه جاریدور آخر گتیره مالکیدن
عورتنه مهر قویالدر علت اولدر خداوند تمام دنیانون سولرین فاطمه‌یه مهر قویدور که دنیانون تمام سولری
جناب امیر المؤمنین ع مالیدور

اودیم
لر کلام بهشتدن اولدیم
اعلم علیمون اوتن یا ایلدی تحمل علی
فرقیم تکم اولمدی لیلی اولماول
جبرئیله امر ایلدی علی اوزره یاروز قرار ایلدی
خداوند عالم یراز یاراتدی قرار ایلدی
شمشیره واردر

حق الیقین‌ده یازلوب وقتیکه میت قبره قویالدر الیتی نفر او میتی احاطه ایدر نکیر منکر گلولر ساغ طرفنده
بر جنت قوبلور نکیر و منکر قویماز صول طرفندن گیدرلر او شخصی که صول طرفنده اولور قویماز باشی طرفندن ایاغی
طرفندن بیر طرفندن گوك طرفندن اولماز خروج ایلدی اگر اول کمسنه او خوش صورت که باشی طرفندن اولور
او بر بیره دیر که بیز کیم‌سز بو میتی بو وقته یار اولدوز دیر بی دیر من خوش خلقیم بیری زکوة بیری نماز بر اوروج
اوندن بن سؤال ایدرکه بنم کیمی کس گلدی او بزدن زیاده‌در دیر که من عبارتم محبت علی و اولادیدر الی یاموز
عاجز جواب ویره قالسوز من یالقوز جواب ویرم برروزنه بهشتدن اونون قبرینه آچالار دیر یات بچه‌یه عروس یاتار

زمانکه جناب پیغمبر حیاتده ایدی جبرئیل آنا قانا اوجابوی ایویه نازل اولوردی آیات قرآنی کتورردی

اوجنابه جناب فاطمه امر بیوردیکه یا فاطمه جبرئیلون کلرکینی قسندن پیر دبالیکه لیتو کلور بیر نازلیشی جنینه دن اونر

درت ایله که باشی آنجه سون جناب فاطمه بر بالش جبرئیلون پیر دبالنده درست اید وب همیشه امام حسینون باشی آلتنه

قویاردی پیر دری ویروردی اما او حضرت عاشورا کونی کوینده بیراوزکه ناز بالشده قرار ویراولدی نشان ایدن

اسنون نیزه سینه اوردیلر اونیزه نون فولادی او حضرتون نازبالشی اولدی اووقته جناب زینب خیمه قاپوسنده

کوردی صدای قتل الحسین قتلی هر لته بلند اولدی هوا تیره و تاریک اولدی کلدی سیدالساجدین خدمتنه بیوردی

ای بیمار میداندان قتل الحسین سس کلور اما سرین نیزه بلندت در برابری یقین که مشغول ایدن سرای کورای

المراول حسینیم منیم اول عنیم

بو درده بیریم نه چاره ایلیم

قالدیرکه او او ه بو کونه

کاه اولدی یا بابا

غزیم ...

دیبوسین نیزه ده یا نه یا نه

نیزه ده کور انور

بر شخص مجذوب واردی بار اهل موسم زیارت بیت الله الحرام ایدردی اوّل مدینه‌ده امام زین العابدین زیارت
ایدردی مناقب تحفه‌لری گتوروردی بر ایلی گینه گلوردی عورته دیدی گتیر ارمغان وگتیر ایری ارمغان آباری حلوا عوض
دیردی او شخص دیدی عورته سنکی که من هیچ ممنونم که عالملرین پادشاهی سن منم تحفه‌لری قبول ایدر بر صورت
ال سنار ال ایدوب داخل مدینه اولدی قاپوجیدن اذن آلوب داخل اولدی گوردی او جناب طعام تناول ایدر وقتنه گوردی
دیدی اکلش الکثر طعام تمام اولدی حضرت بیوردی افتابه بکی گلدی او شخص بلچیه دیدی حضرت بیوردی جب آل ای
او شخص یوتوکدی الا الله حضرت بیوردی بابا گوزینه گورارسن عرض ایلدی یا امام حضرت بیوردی بل یاقوت احمر او شخص
نبث آب یاقوت صب الماء گون توکدی دیدی نه گورارسن دیدی بو حضرت بیوردی بلکه زبرجد خضرادر یا جوب گوردی
یا شل زبرجد ایکنه بیوردی صب الماء سوی توکدی حضرت نه گورارسن دیدی بو حضرت بیوردی بل در ابیض
چون تمام اولدی دیدی گوز نور بولدی آباره‌ی عورته که داخی نیزدن گلدیه الکه سون او شخص خجل اولوب اولدی گوتوروب
گتیردی بعد از مراجعت او بزرگوار تحفه‌لرین عورتنه او بانینه قویوب عورته اولدرن گوروب خبر اولوب
دیدی بولار بارداید وجمی جمیع جواهرات گورمشم بلکه زمرد ابدار یاقوت گورمشم او شخص بیوردی بولدری او شخص
امام دیردی که بز اولدق بانده نجات الدین دیدی او شخص بلخ هارا مدینه‌هارا گوردی ارمغن سنه اوبوزده
دیمشدی دیدی او عورت دهور که جمیع علوم اولیا آخرین اولدرقی بانده‌هارا عورت دیدی او شخص اتمدیا
اولدی که او هیچ عظمت ان علمینه دار موسم مجذوب منده آدونن زیارتینه آباره صورت سانگینه موسم مجذوب
او شخص بلدار کلدی یکی گوروب جورنیه گتوروب طی مراحل ایدوب مدینه‌دن حوالی سنه تشویب جادرلر دلات
ایدوب عورته گوشه جادرده اکله بدر باعقد صوره عورت بیدی گشی عالم دیگر گون اولدی دیدی عورت
نه واقع اولدی دیدی بیلمم اما هیچ عالم یوخدر یوق دیوب اولدی او شخص متحیر قالوب کرآیا من نجال الیم

غسل یوینده در قبرکن یوق آزاد مردیر او آقاموزک خدمتنه کلدرم ادب ایله ایلدکمی اوزرینه سوار

اولوب اوچ بین فدیتنه کلوب ماجرا عیسی ماجرا عرض ایلدی او شخص دیر او جناب سؤال ایتدی دستمازی آلوب ایکی رکعت

نماز ادا بیوردی و نخه فقرانه ادا بیوردی که من آنا مادیم بیوردیکه عورتی بانیه کوریه کورسن

او شخص دیر وقتیکه قاپودن کیردم چادرده صحیح و سالم عورتیم او توروب تبرده بیردیم عورت بونلری ادر

دیدی کشی وقتیکه عزرائیل من قبض روح ایلدی اکیمانه عروج ایلدی عرض راهده کیدر ام بر شخص ظاهر اولدی مبتلیه

جمیع عزرائیل اونی کوردی قفلک علی قدمیه او نون ایاغنه دوشدی او شخص دیر یا عزرائیل خداوند عالم بیکه

زمیوب که سن مجموع ملائکه بنم اطاعت ایلیوسن عرض ایلدی نعم یا مولای حضرت بیوردی او ضعیفه

بالجمله روحینی بدنینه القا ایله که اونک اکری بش ایلی عمر وار [illegible] ایلدیکم مسئلت ایلدوم که او عزیز زیاره نجه

کله هانکه سونی بیوردی کیردیم اوزیر مدره صحیح سالم و آرام بر صورت او شخص عورتینی کوتوروب داخل مدینه

اولدی وقتیکه او جنابه بوره یانینه کتوروب عورت اول شخص حضرتون ایاغنه دیدی و انه هزار رحمت احیانیه

[illegible]

دعبل خزاعی دیر که حج زیارت خراساندن قایدوب حجره برکه اکلشدوب قصیده معروفه‌می اوخوردم اوندا تأمل
تأمل ایلدوم کوردوم برایشی قاپودن کیردی دم چکدور دیدی سنون قارداشون قاپونی آچدوم کوردوم بر شخص مهیب صورت
داخل اولدی جهنم‌ده کوزدی نیتیردم بیله که حالم متغیر اولدی دیدی بر کوشه‌ده اکلشدی دیدی قورخمه
سنون قارداشون اجنه‌دن اماوجه که متولد اولمش متولد اولمشم سینه بیوک اولمشم کلمشم بر حدیث سنکا
نقل ایدوم که سنون خوشیکا اوقوا باعث اولسون دعبل دیر بو سوزدن اوروم کلدوم بس دیدی ای دعبل
بولکل که منم بغض عداوتیم علیه چوخیدر بر وقت جماعت جنیه چیخدوق اول که بر جماعتدن چیخدوق که امام حسینی
زیارتنه کیده‌لر عداوتدن الیندن مولا عدا ~~[illegible]~~ آزاتیتوزوم ناکاه کوردم که نجه ملائکه اولدلر امر
کلدوردیلر بیزدن محافظت ایلدیلر نجه ملائکه اولدلر بیر جانورلرندن حفظ ایلدی من جان بوندن
کوردم کویا یاتمشیدم بیدار اولدوم بولدوم که بو ادعالردن کذشتندن دار که قصد ایدوبدور کرلی اوزن
عقیده‌مدن دوندوم توبه ایلدوم او توسیله او حضرتون زیارتنه مشرف اولدوم اولدلرا دعا ایدوب نجه

اول ایکی زیارت قبر پیغمبری ایلدم کیجه‌دم کورگام بر کشی خلق ادلونه کورسنه آنلر بیداد ایدرلر دیدوم کیدوم دیدی پیغمبری
زیارتی امام جعفر صادق ایلدن ایرکوکیه‌ی اوب ایلدم ایلدوم بیور دم حجه بتون یار دارکه بر کیمه کربلا دن نجه‌یلان اوکرامات
کورلر که ایته اوزره زیارته کرامت ایدوب دیدوم بلی حمد اولسون اوایته منیرم توکلی اننق ایلدی نور معرفت الیه من
اوکسه لردن ایلدی که بتا مجتبی اولمشی اوروند ربابن رسول الله بر حدیث بیورکه تحفه اولسون اوزرقومیدن اودیرب
بیوردی جبرومیرد اتام آتالندن اودر آتاسندن جدم پیغمبردن که بیوردی یاعلی جنت حرامدور جمیع پیغمبرلره تا
سن داخل اولمیانجه حرامدور جمیع اولیالره تا سن داخل اولمیانجه جمیع امتلره تا سنم امتم داخل اولمیه حرامدور
سنم امتمه تا سنک اولادلرک اقرار ایدوب اما متوه متدین اولدلر اندن اولسون الله داخل اولماز بهشته مگر بر کسه
که جنک اسنون دامنوه ادرسی اولدیس اوشخص دیرباوعبل خذ هذا فلن تسمع مثلها ابدا ارتبونکه کوسون
شلون منم شلمدن بونی ایشتمیاجاق نیس کیا بره کتدی ذنی ادمناکرمدوم اعلم الله صاحب بازار
که امام حسین قبرن ملائکه لرحنی معراجیدور بر فوجی کیدر بر فوجی کلور ارواح انبیاء ادحضرتن زیارتنه کلورلر بیکه حسین
حسین ابن عطا بن حمزه روایت ایدر که آخر زمان بنی امیه‌ده اور زمیولدم امام حسین زیارتنه اوتربدن قدوم حسین
قاضی بینتدوم جبر ایلدوم خلق یاتدیدن غسل ایلدوم کیدزبانه مشرف اولدم ناکاه کوردم حاضر کوردم بر شخص خوش روی
وخوش بوی آغ یاپالر اولر بوب خیذر دیدی قایت که کلی دکل دبر کتیدم کنار نهره لطف ایله اوزری مشغول
ایلدوم غسل ایدوب کینه قایتدوم کیته اوشخص کلدی همان جوابه دیدی سببی نجر آلدوم که باعث ندور که قوبالوز
سیدی شباب اهل جنه زیارتنه مشرف اولام من کوفدن کلدم بونجه بر صبح اولور بن امیه انکی من کور اولدورم
دیدن قایت که حالا سنون زیارتون وقتی دکل دیدم نجین دیدی موسی ابن عمر بن الله هدلین زحمت الوب یتمش مای
ملائکه ایله زیارته کلور وسر صبحه دک بوردا اولورلر حتی صبح اولور کل قورخماس کورمزلر قایتدوم کنار فراته جبر
ایلدوم غسل ایدوب قایتدوم کلدوم زیارت ایلدوم نماز صبح ادا ایلدوم شو بر کیمه منی کوردن وبه منی بر کیسه کوررادم
دسلادم

قطب راوندی امام روایت ایدر که قبر الحسین عشرون ذراعا فی عشرین روضة من ریاض الجنة

زر جیانی الرس آرسو بدلنی اکرم آرتوبه بر روضه ایدی و بهشت روضه لرندن اوردای ملائکه لرین معراجی بوصدور بر ملائکه

لا خیر فی الدنیا ولا فی اهلها بعد الحسین ویومه المستفضع فضعت بی الی لبس السواد ثیابها

لم ترم فهلاله المستبع ما انت لا اول الابس لمصابه اثواب حزن صبغها لم یقلع

فالبیت بیت فی لبس السواد

تعاقفا لمصابه

من فیض دار العلم

وبکی له حزنا فاطمی

بنت بعد النبی ... الرسم

یا اجد قد غدت امة غدارة

یدعو اخیه بالجد واخی

واللیل ...

اول ایکی زیارت قبر پیغمبری ایلدوم کیجه دوم کوردوم که بر کشی زرخلق اوتورمش ایدر که بر دیدم دیدم کیم دیدی پیغمبرک
زاده‌سی امام جعفر صادق بن محمد ایرکوکینه ...دیم ایلدوم بیوردی مرحبا بنم یاریم در که بر کره کرامت ایلدن اوکرانات
که کرامات که انده اوزره دنیانه کرامت ایدوب دیدوم بلی حمد اولسون اول انده منزوم توکلی اتفاق ایلدی بور معرفت الهیه من
ادکه لردن ایلدی که سنا محبت اولدی اوروبد ودر یا ابن رسول الله من بر جدیکی بیوردی که تحفه اولسون ازرق‌مدن اوتری
بیوردی جبرئیل بردی اتام آتالمندن اوده آتاسندن جدیم پیغمبردن که بیوردی یا علی جنت حرامدر جمیع پیغمبرلره
تا سن داخل اولمیانجه حرامدر جمیع اولیالره تا سن داخل اولمیانجه جمیع امتلره تا سنک امتک داخل اولمیه حرامدر
سنک امتک تا سنک اولادیکه اقرار ایدوب اما متوسطین اولادلرانده اولسون الله داخل اولماز بهشته مگر بر که
که جنک سنون دامنوه ادرمش اولدی پس اول شخص دیر یادعبل خذ هذا فلن تسمع مثلها ابدا اما بونی کم سنون
شلون منیم مشلمدن بونی الشمیاچاق نیس کمی بره کیمدر دیو ازمانی اکرمدوم اعلم الله
که امام حسین قبر ملائکه‌لر مع احمدور بر قوجی لیکدر بر قوج کلور ارواح انبیا او جعفر بن زیارتنه کلور بیکه حسین
حسین ابن علی ابن حمزه روایت ایدر که آخر زمان بنی امیه‌ده اوزمولدم امام حسین زیارتنه اوترب چیقدوم جین
قاضیه یتندوم جبر ایلدوم خلق یاتیدیری غسل ایلدوم کنده زیارته مشرف اولدم ناگاه کوردوم حاضر کده بر شخص خوش زور
وخوش بوی اکنی یانسار لدراوربوت چیقدی دیدی قالیت که محلی دکل دیر کتیده کنار نهاره لطف بشر کمی اوزره مشغول
ایلدوم غسل ایدوب کنه قایتدوم که اوشخص کلدی امان جواب دیدی سببا خبر آلدوم که باعث ندور که قویالوز
سید شباب اهل جنه زیارته مشرف اولادم من کوفدن کلمشم توکجه بر صبح اولور بنی امیه کمی من کمی ری اولادورم
دیرن قالیت که حالد سنون زیارتون وقتی دکل دیدوم نیجون دیدی مر ابن عمر ابن الله‌هد لعنه رخصت اوب بتمش مالی
ملائکه ایله زیارته کلوبدور بر صبحه کمن بور ادا اولولدر چونی صبح اولور کلی قور خایس کورمزلر قایتدوم کنار فراته جبر
ایلدوم غسل ایدوب قایتدوم کلدوم زیارت ایلدوم نماز صبح ادا ایلدوم شبهیمه منش کوردی دینه منی بر کمسه کورمدم
دسلادم

قطب راوندی امام ع روایت ایدر که قبر الحسین عشرون ذراعاً فی عشرین روضة من ریاض الجنة

زمان حسینی ع الی آرتسو نه لفن اکرمی آرتونه بر روضه ایدر و رجنت روضه لرندن اوردا ام ملائکه لرندن معراج بوضه و بر ملائکه مقرب

یا بر پیغمبر مرسل یکدر بو که الله دن استر حسینی ع زیارت ... بر فوجی کیدر عزیز من تامل ایله بو نه مرتبه در که ...

وبی ملبوبد ... اوینی ثبت ایدر و عزیز ایلدی اولدی ... عمل ... سید و حسین ... هرکم بر بر ... جمیع

گناهدن باعث اولور و ... تمام عزا دار اولدیر

ار نسخه سید جلیل ابن سید شریف کاظمی

لا خیر فی الدنیا و لا فی اهلها بعد الحسین و یومه المستفضع فقسم بی الی لبس السواد تاها

خیر دنیاده و اهلده ورلیفنده یوقدر ... امام حسین اولندن صوکره اوکه اولدی ... فالبس السواد ...

لمحرم و هلاله المستبدع ما انت لا و لا لابس لمصابه اثواب حزن صبغها لم یقلع

محرمده اوتر که ... تازه اولور ... بو عزاده ... عم غصه ...

فالیت لبیت الله فلبس السواد

معارفنا المصابه النعافی

و بکاؤها من فیض ماء المدمع

یا جدا ... غد ... اهله ...

بنت ... دعا ... المرسم

یا جد و ... ... بین ... الغدی

و ... اسا قات ...

[illegible]

خداوند عالم بازار دیگر دنیاده موجود ایدر بدن زاده ایلرکه صفات افعالیه‌لر مشیت واراده قدر قضا اذن اجل کتاب
بولار عبارت ائمه دن که بر یدی ائمه عبارت اولدر که اولدردن اسم شریفه وعدده مکرر یوخدر محمد وعلی فاطمه حسن
وحسین امام جعفر صادق وامام موسی کاظم بولاردن مکرر ایلیه‌سن اون ایکی اولور بلکه سبع المثانی که عبارت حمد دوری
هر نمازده ایکی دفعه تکرار ایدرسن اون ایکی آیه اولور صاحب منهاج بازار که لکن امام حسینون
حقیقت معرفت بیوردی که امام زین العابدین اوندن اوتری که امام اما تا نور بلکه کثرت تانیه‌لر
قوتدر یوخدر واهر برنی بر نوع علیه تا نور بیرت امای بلوره که بر تخفیف کریم دشجاع عالم نجیب بزرگ ایلاده زاهد وعابد
اوسنای تقصیر اولدوروبلر هر کس اوز قدرینه کوره بور بیرین بیوندان زیاده بوراغلادر بیرن یرکوکن بیکدر ملائکه ذوات
عالم اوزن ونمانده کار جمیع عالم اوزن نور ربیونی عندن برشئ در روا اکره کره الله وانا
موجهی رضی الله وانا غضب غضب الله اکر اخ ره ایدیدی یر کوک منقلب اولوردی لیکن اکر
برن علیه خلق ایلیه سلوک ایدیدی اتمام حجت اولمازدی نیک وبد معلوم اولمازدی اکر قوت امامیه
تیجی اورسیدی بر لحظه بلکه بر جز بیده بلکه براشاره ده عالم مافیها منعدم اولوردی بس لمرد اولوردی معلق
کاینات جمیع اولیاء که نزجون انباء دمی سلیدن آز پوج درجه وبیر وبیر ارواح انبیاء سعی ایدنون تربتنون
زیاریتن ملائکه مقربلر اوزنون ترتبنه تقرب اختیار وتلر وقاتلن بیرد رکیه آبار دیلدر که کاردیر بز
ادعای تاریخ ایلدیلر او عذابه تشبه بلیر اکر بو طریق خلیقه سلوک ایدیدی بر نفر قالمازدی تمام قلجلاردان بچوراولر
هاردان بهم میشدی بوکاستالار وشیعه بر بیر بنون کارنده اکلشوب آغلدیلار اللهم ارحمنه مستحق
اوداردن بیلکه هر عالمدن اکملی وجبراخی مجموع عالمدن کامل بلکه که بر جبرائیلدر که ملائکه مقربلر اوزون
جبندن

صبر ایتدیکن تعجب ایلدیلر که اوقلری یای نیزه و خنجر و قلیچ اودن اورته یکلدی اوزینه کلدیلر ورموردن دیکی
بوروان معلوم اولورکه نقدر بلادی وار ایدی بیله شخف بی ظلم ایلدیلر که هیچ کمه ایلمه مشدر وسیدالساجدین [بو مصیبت]
نقدر کران واهل بیته دشوار ایدی تعجب وار که نه بوکون بو مصیبتدن صوکرا هلاک اولمادیلر [بیوردیکه] حضرت با اخشام بر
جرا ایلدیلر چیندن صوکرا اولدرمک دم وداغلر ایدیلر کایته ولکلم غم آجلی دل وقدر آغلادیلرکه رحلت ایدی باقی
اولدرمکن کوزلرندن قورودی یکجه کوزومه آرام و یه غذا یه کدر خواب آرام ایدی تا دنیادن کیته رسید ابن طعام
مهیا ایدوب اولاد رسول اکرم حضرت امام جعفر صادق روایت ایدرکه اوچ کون صوکرا ازقد ن تعزیه ایدن
که قبیله بنی کلبدن ایدی اوچ کون طعام ایدی تا اوکون صوکرا امام خاتون تعزیت جمع ایدوب اوقدر نوحه
ندبه ایلدیلرکه کوزلرینک یاشی قورودی بر کیمسنه کوردکلرینی اراسنده بر کیمسنه کوزینک یاشی جاری ایدی
اونی آلیشوب دیدیلر سبب نه در که سنک کوزلرین یاشی جاری ایدی ودیرن عجب کوردم کوزلرمین یاشی قورودی
سویق کتوروب یدوم کوزلرم یاشی جاری اولدی اوحضرت امر ایلدی صاحب خبر ارسویق کتوروب طعام
مهیا ایدوب دیدیلر السلام اغلامه قادره اهل بیتوره سوزنام اوزی ییدی نام اولدرا بیلدیرد حبته
آغلامه قا حضرت صادق روایت ایدرکه بیوردی ما اکتحلت هاشمیة ولا اختضبت
ولا اری فی دارها هاشمی دخان خمس حجج حتی قتل عبید الله ابن زیاد لعنه الله
سرمه چکمدی بیرمودی اهل بیتدن خاتونلر خضاب نه کلمدی تا که ابن زیاد اولدی یحیی ابن راشد روایت ایدرکه امام
حسینک قزی یدن که بن بیز قبلمزده یولکه اولادینه اوکه ازیاه حنا قویا وبر کیمسه سرمه چکمدی شانه یاپشمه

اوزما دیرتا که محنت رابین ریاضتی بایتی کوبه رد ابکلی عورتلرك ذکر ایلمك اخبارده اوندان اوتریدر که عورتلر
محل زینت اولورلر والله هیچ عورت کشی زینت ایلمز خصوصا سیدالنسایه که قرخ ایکی آتاسنه آغلدی اوروج
چین افطار وقت افطار ایدن برابرینه قویاردی نظر ایدوب بیوروردی قتل ابن رسول الله
جائعا قتل ابن رسول الله عطشانا اوزینه صدینه وارد اولدی اوکوندن که آتاسنون باشنی یزیدن
مجلسنه کوردی داخی قویون کلمه سی چون لعل ... اکثر باه الکریك یا اباه وا
سفاه لعلك یا اباه بی مع اغیوب سیدی فاطمه اوغلان اولادی اولدوردیلر آجی سوسوز من بحر طعام تنا
دل ایدیم آتاکرام اوماون منه کالی سنون آندلین آن بیروی کورمیدیم اوقدر آغلدیردی مبارك سقالی
اللر نور ... یعقوب علیه السلام اوقدر آغلدی که کوزی مفقود اولدی وقدتم اولدی بیله بوکلدی سقاللری اغاردی
سیدی ... که اوزن آتاسنی کوردی اوخطیب ... یعقوبه ... آنادن
بلکه اوتکا احمد ... اوتوز دیر و قوییون کمن قبیح ایدیلر ... که بیر ... دمال بیغمبر اولانی بر ...
تر ... اولسه کوردی امام جعفر صادقدن سوردیلر که حزن یعقوب ... یوسفدن اوتر
بیوردی یتمش دنع کورمش عورت کمن دیتمش جوان اوغلنی کمش عورتکمی اگر یعقوبك حزنی اوقدر ایدی
اما سیدسجادینون حزینی نه قدرایدی اما یوسف که زندانه سالدیلر اوقدر آغلدی که اهل زندان تنکه
کلدیلر دیدیلر یا یوسف آغلمه یا گجه بیز بیرینده کراتا ... زیرا که زندان عداوت دکلدر زندان محبت
ایدی بوندلن اوتری بلکه زینبی نه قبول ایلمیه زنجیر ابوخیدت اماام زین العابدین که زندانه سالدیلر اوتو
ن ایاغنده دبوینده زنجیر واردی بیر طرفدن اوبیکس پاچلار زینت و عمه لرینی اوذنشله کوردی واویلدلر اوز
ندلن که اولدرنه سوجدلن ونه التیندلن خلاص اولدی تا که اولادرضی مبارکلار کونون حرارتنده یوت سالدی
وارد

واردر اولوبه ویرر کرچه ... فی یوداخ ... دانه مصر اولدی عرض راهما نظر آناسینون قبرینه واردی مبارک
آننده تر جاری اولدی اوزرینه دوه دن سالدی آناسینون قبری اوسته حیات وقتی یادینه کلوب که اناسینون
کنارلیده اولوردی اما اینمز شتر سوار اولوب شهر بشهر کیدر کوزلرینون یاشی جاری اولوب فریاد اوردی که ایا اماه
ارفع رأسك وانظري في حال ابنك ای ناکاه قبرندن بس کلدی که اصبر ما صبرك الا بالله
ای جان مادر صبر ایله اته یوینده بلدی دنیایه ایا بلورسن که سید الساجدین اول اسیر لوقنده قتلکاهون کن رینه
یتغوب آناسینون بدنینی بر اوزره کوروب او ایکی نه حال عارض اولوب

برلکلی حجتکز محمد وآل محمد واسطهٔ خلقت جمیع عالمدر ویر بو معنی ظاهر بکاررکه اولدر سبب آفرینش ایجاد عالمدر
اول ما خلق الله نوري محمد کرر جمیع عالم اونون نورینون بیر ترشحندن خلق اولوبدور ورحمت نازل اولماز
مکر اولدرا اونلردان خلقه یتیشور اکر اولدر اولماسا کوکلدن یاغیش یاغماز وکیاه یردن بیتمز وکوکلر
یر بیا اولماز بلکه اولدر اولدر مظاهر اسماء الهی اونون وجه عالم اسم اعظم در بو ردانده دیوبدر

بني الوجود على الاسم الاعظم
فاذا حرك حرك جميع العالم

اللهم اني اسئلك باسمك الذي اشرقت به السموات والارض و
باسمك الذي يصلح به الاولون والآخرون اولدرکه نورندن یر وکوک ملکی خفادن
عالم ظهوره کلدی وروشن اولدی اولدر رصلاح اولین وآخرین اصلاح کلدی اول وآخر مکر اولدربه
اولدر کم اولدر رحمة واسعة الهی اولدر که اولدر کلمات تامة الله فما آية الله اكبر منهم

فهم آية من دونها كل آية وما الا وهم اوليائها فهم نعمة منها اتت كل
نعمة لهم خلق الله العوالم وحكمهم فيها بما من خليفة سيّ سرهم في
الكائنات جميعها ففي سرهم لم يخل مثقال ذرة اولدرقن جميع كائناته جاودائر
بر ذرهٔ عالم اولدرقلن سر بيلدن خالی دکل بوردلن معلوم اولورکه سيد الشهدا نون مصيبتون تاثيری
جمادات نباتات بر وکوکدن بعيد دکل جبه بر کوکردن نهانی هم بعيد دکل بيلنجين بونن حکمت بالغهٔ الهيه تعلق
تاپامشدن عقللرن قرابت اولماقتين و اونلرن خليفه‌سی و اولادی عالمده ايدی که عالم منهدم اولمادی اکرچه جوزن
اماء عالم) بير آتش اولدی ارقالدی بالمرّه يوق اولدی زعلار يارلدی دريالر جوش کلدی کواکب و آی کونلر
توکدن کل وقان ياقدی بيردن قان قاينيدی بيله آز مصيبت دکلدرکه بنيا اونی اهتمام تاب بيرحيد
حضرت آدم که بو آنی ايشيدی اوغلی اولدی آنا اغلادی حضرت نوح که ايشيدی عزادار کی اغلادی حضرت
ابراهيم که ملکوت السماء کوردی عرشه نظر ايدوب کوردی بيلدی نور مقدس عرشی احاطه ايدوب دروديوار بر نور
ايکوندور ديديلر محمد ابن عبدالله نون وزاوصيا تربتون ديدی بيندور اوروه انظار ايدوب غنچه‌سی اولورام
وقتيکه نور پنجم نظر ايدوب غمکين اولورام ديديلر ابراهيم بلميرسين نه کلمه بو نه الله چنن بر تشنه اولدی
اليه ديريلوق اوفکا آچی اولدی امام جعفر صادق قدس بو آيه الم يعلمون تفسيرنيدين سوره شيبانه فنظر
نظرة في النجوم فقال اني سقيم که اونون معنی بودر که نظر ايلدی اولدورولدرادی
مريضم حضرت بيوردرکه نظر ايدوب کحرنه حساب ايدوب غم ابله مايحل بالحسين ع بس
بولدی

بعده امام حسینه ناوردوغی درد و مرحباغی بولنه کوروب دیدی ای سقیمم لما تحل بالحسین حزن
ناخوشی و مریضی اولدوم اوزاریکه حسینه ایلدیلر محنت و مصیبت حسبی الله دیو اشکلر بیار ایدوب
انبیالر مریضی ... بلمم نه شغلدر بو غمده مریض اولانلر زحمتن کورزدن یاکی توکمز ارحمن ذکریایه
خبر ویردیلر کهیعص که ... بلا هالکی اولور حسینی و عشره ایلدیلر یزید اوکون
آهر یا رودیلر لب تشنه و جگر سوخته اولدیلر صبردن عزیز بیزار دایما جانن ذکر یا یونه ایلدی و نحیب
لکن ایودون جیغدن اغلاردن ندبه ایلردن بیرکس اوزیانینه یر ویرمزدن پیس ویر خداوندا منزه دارن
براولدی ... حسنه قوة الهیه ایلدی حمزه اونون محبتنه ... ایله اونون منزلت حسینی ...
منم اوکلری اونون مصیبتنده درده کوتور بیله جبسوار توکلر فرزندینون مصیبتنده درده کتوردیلر بیله
کوکلر و یرلر عرش و کرسی لوح و قلم بهشت دارن حور و غلمان و رضوان مالکی ... طعام تحت الثری
و طبیعت و نفس و ماده اوکه الشماع اولور کورماق اولور الشماع اولی ... کورماق اولمازها مصر
محمد ابن عبدالله قطب ... آمدیدن ... که عقل کل و کل العقل ... اونون
فرزندینون بلیه سینده اغلار ... اغلار حاق ده حقه ... او حضرتون اغلار ... قید ... داشی
ده داغلر ... او حضرتون غمنده اوشرقلدرکه ... اغلار ... با مرن ... یرنده ... ادرار اخراج
فصلنده اغاجلار ... ویرلر ... توکلاغی دیوارلر ... توکدن ... دریالر
موجی ... غبارن ... یا عذرماغی ... اونون غمنده و مصیبتنده
اونکا اغلار ... اگرچه بعید ... و لیکن اهل بصیرت و معرفت نظرنده بله ...

که جمیع ممکنات اولدیغنه واسطهٔ سید خلقت وجهاوردر و بو جهتله اولدیغنه شی عنوان عکسندن دخی نزول
رحمت واسطه اولدیلر اگر اولدیغی اوزره دنیا ماهی عالمه اوزره ده بیورر ایدی و لکن محال مشیة الله
بحسن محل مشیت الهی متأثر اولور هر شی متأثر اولور و لکن منافقلر اولدیلر دلنی دگلدر اگرچه اولدیغی
وجود پیغمبر و آل پیغمبرین وجود بیلدن دخی لکن اهل ملکه دور که ملائکه کوکلردن دگل اگرچه کوکلردن دخی رشید که
که اولدیلر دانددر مثل کوکلرن شوقی کیدر نظر بوکا حسین ابن علی مظهر خضوع خشوع ادور پس هر خضوع
و خشوعی که عالم امکانده اولدی اونون خضوع و خشوعندن اوتری در احادیث اخبار دلیدور که جمیع موجودات
او حضرته آغلادی   مرحبا روزگار بر او قاتی می گریست   خون می گذرت از سر او ایوان کربلا
اما سمعت الرعد یبکی له و البرق و السحب یقطر همی آیا ایدر ایدرسن آغلادی فان الشمس وجانبندن او
دیمی کوررسن که بولود قطرات یره دوکر اما ظهرت الحمرة فی طرائقه شدید البکاء
آیا تبک اگر ویدی گورسن که اوچ وقت تحت آغلادی فکل بقعة بها قبرة و کربلا کل مکان تری
هامی اونی تریده ورکه اونون غمندن آغلادی عالم غصه کربلا اولوبدور و کل یوم دائما تعض
شرب الماء علی امه و عمه مصیبت به عالمه اثر ایلدی که گویا هر گون عاشورادر هر زمان اونون مصیبت
زمانیدور که گورسن کون هاموسی آچی ایلیوبدور السیف یعزی نحرا باکیا والرمح یبغی قائما
والنتی او خنجر که اونون بوغازینی کسدی او آغلدر او نیزه که اونون بدنینه دگدی آغلادی تبکیه
جرده جاریات علی جثمانه وان تدق الفای اومیشوم آتلدر که اونون نعش اوسته
چاپیر دیلر

چه پردم مراد اولنان آغلامقدر اگرچه اعضاسی تحقق ایلدیلر بولنماسی که هامی نفوذ اولنان آغلامقدر بلکه جمیع اخبارده
وارد اولمشدر دکلکه اوله رحمن آغلاما قابل بو کوزیله کوره سن بلکه حقیقتده بیروده در وان من شیء الا
یسبح بحمده ولکن لا تفقهون تسبیحهم سرّ نازنیده مراد که اولنان تسبیح دیمر وانته حمد
ایدر دیمکی سز اوله رحمن تسبیحی ایلدوب کورمز سکوز پس آغلامق هامی نفوذ الحیین لازم دکلکه بو کوزیله کورلسون
دلالتده سون بلکه صریح بر رشحات وقتی هامی نفوذ صن آغلامانی ظاهر اولدی کوکلدن قان یاقدی پیلردن
قان جوشش ایلدی آغاجلردن قان جاری اولدی درخت خونبار که قرن ونیده مشهوردر ار یرمی آدینه طلادعان
دیدیر هر ایل محرم اولاندا عاشورا کونی اولدیندا قان اونداندا جاری اولور وقتیکه آیده شبه اولدی اوا آغاجن
قان یاغدورمافندن عاشورا انی یقانی ایلر بیده کهنه در که دیدیر شهادت زماننده ن قالوبدر او کونده
سایر آغاجلردن قان آغلامق تغیرده یازوبدرلرکه قوم موسی درخواست ایلدیلرکه او بیروردکار بیزدن بسر تمام
سؤال ایلیه که بیزیم مغفرتمزه باعث اولسون حضرت موسی بعد از سؤال مناجات ایدوب خطاب مستطاب یتیشدی که
ده یا موسی قرمیزه دیکیلکه پیغمبر آخر الزمانن قزی نوه سیندن اولدن حسینون احوالینه نمازدان صوره آغلاسونلار
منم اولدی تعلیم جناب موسی علیه السلام ایدوب نمازدان صوره آغلادیلر حتی بر شخص عورتنه دیدی او حلقه
عورت نماز دالن صوراهمینه حسیناکلدیردن قضا را بری تنور یاندرورمشدی که بیرک پیشورکان شروع
خمیر ایلمایه بوندان که ان الحسین محبته مکنونة فی قلوب المؤمنین او انناده محبت حسنیه
هیجان ایدوب او عورته کریه عارض اولوب آغلادی تا که هر سنگ کله بر ساعتدن صورا تنورده کلوب بالی اولوب

کز روب کی ازدن بیگ اوج عورت سنده بر اوغلی وار ایدی نیشوره کلرب یاتورب ایدی بوروب اوچ
دانی تمام اولوب عورت بیچاره اوغلی اغذی ایدی کاه امام حسینه آغلاردی گاه اوغلنه براغنده ازی کلوب کوزردی اوغلی
یا توبه ور دیردی عیوبی اوغلی بنیه یا ندرلمان عورت دیردی یمیرم آغاچ کوتوروب اقرار واقع چوبکا زلوق ایلدب
اوغلن اویچی بره ایدو ایدوب قبرستانه آیاروب دفن ایدوب کلیدی هر وقت ایوه کوردی اوغلی عورته
چوبکا زلوق ایدردی اوچ بیچاره عورت بر کیجه نیکه کلوب دستماز آلوب اوزمعبدنه کلوب ایکی رکعت نماز قلوب
الدرینی کوتوروب یوغارا دیدی الهی سن بلورسن من حسینه آغلاردم بو مصیبت باشمه کلدی دوروب اوحسینه آغلاردیم
یا منم جانیمی آل یا منم اوغلمی منه بیتور کل کیخ حرقی آغلاردی کوزردی ایاغه سس کلدی سونکوردی بیر آق ملک تیتر دیدی آریم
کلدی کینه منی کورب دیدی قاپو آچیلدی کوردی اوغلی آته یا نشوون یا ننده داخل اولدی سلام و خندلن دیدی آنا
منم آقام حسینه بخشش آغلار عورت دیدی یا اوسن یا نمشدصن دیدی آنا بهشته واریدوم خداوند عالم ملائکه
حکم ایلدیکه بو اوغلنی قایتردن آناسینه یتیشرون که اولی حسینه آغلادام بحیم م

ثم بیورر بیورر در که انما الحسین باب من ابواب الجنة من عاداه
حرم الله علیه رایحة الجنة بیورر بازار واقع امام حسین
داخل اولوب بیورر خلفون بهشت قاپوسی داخل اولدلر
اوزلرین بر یولد قاپوسیندن آنا قاپوسی حسینه اوزلرین ایکی قدم
اوزلرین آغلار قلم اوزلرین زیارت ایکی قدم
اوزون گوندرن اوزلرین علم غزا ایلدیکه ای نور ایکی قدم
علم اوزان ایلدیکه ای نور ایکی قدم اوزلرین امام جعفر صادق بیوردی
اوزلرین یارانه ایکی قدم اوزلرین امام کاظم
تعقیب ایدوب اوزلرینی از اول حق دیکه اوزون الله تعالی
تقتل دیدی یا نلونو الحی ایوبد ید صد او مرقد بیوردی امیر المؤمنین
تا غلدار تا باتو الغی ایدوب بیورر صدرالدین فخر الاسلام اولیا
سعادت الملین نظر ایلدی انتهی رسالت اولیا
ان الله لا یضیع اجر المحسنین عطا ایلدی

اولیا اوصافنی ایشیدن [illegible] عالمده بیمار ایکن [illegible]

[illegible] دعای [illegible] انبیا [illegible] آنکه وار [illegible]

عرض [illegible] سنین [illegible] بیدن قال [illegible] جانب [illegible] عطا

پیغمبر [illegible] تعالی الله [illegible] وقال [illegible] جمیع

[illegible] جلی الجمیع [illegible] عمر [illegible]

قطب راوندی بحر ابن ام طریقدن روایت ایدر که حیات عبه یا منده وار ایدوم به بر جوان کرکینان داخل اولدی حضرت بیوردی بحمن آغلیبن دیدی آیام دنیادن کیدی وصیت سوز مال هیچ بیدی منه دیو بیور را اوله ان صوریابیچ الیس کوزمیهم تاکنه عرض ایدیم حضرت بیوردی کاروان تاکیدی اوضعیفه نون یانینه قالور لتدو ادیچر حضرتی قاپولینه اولد اوضعیفه او طرفدی اوجناب قاپوده الینده طوروب دعا ایلدی بحمن فارغ اولوب دیدی السلام علیک لداله ایدانه پس نظر اولنا ایدروب آغلیه آغلیه دیدی یا مولای ادخل وامرنی با امرک دار منیم مولدم داخل اول اوزادکنه امر ایدرینی ایله داخل اولوب اکلشدن بیوردی وصیت ایله اثنه سکارت ایله سوره پس او عورت اوز عالی بیان ایدروب سیرین نشان ایدروب دیراد یونی ایکی تلیشهی او غلوبادیر اگر اوز استدونی بیورسن ویرتلش اوز استروره هدیه ایلمز اوحضرتدن التماس ایلدیکه او دنیاد نماز قلوب بشو اولوب دفن ایلیکون ناگاه اولکه جاینه عودایلیوب اول جاینه بیلیه که اول واریدی

پیغمبر خدادن روایتدر که معراج کیجه منزل داخل بهشت ایلدیلر بهشتده الله نوردن قصر لمره تانی ایدیلر جبرئیل بیرآغاجدن بیرآتی دروب بکاویردی منم اوننی ایکی حصه ایلدیم اونون آراسندن بیرحوری چیقدی

که اوغلون بیرکلیر کورن سینه کمی قرا ادر اوندلین بوروشدوم که یلمش ایکت که ایالنی نکمدن اوترن خلق ایلکوب

کوزکلم داد جرییه اغلادن دیبیرلر یا بنی المظلوم الحسین اله سنون مظلوم اوغلون حینده اوترن خلق ادب

بیله آه مصیبت دکل هذا مصاب الذی جبریل خادمه مناغاه فی المهد اذ ینطق تمائمه

بو بیرکیسون مصیبت دکر که جبریل اونکا خدمتکارلوق ایدوب فخر ایدردی بو بیر کیسون مصیبتدر که جبریل ایکی ایله بیرکلر

اوخوزدی تمام اونون بوینی آیا رور دی هذا المصاب الشهید المستظام ومن فوق السموات قد قامت

ماتمه

ومن کنت باکیاً فالنبی فابک علی الحسین

فانه ذبیح ما ذبح الکبش

عشیة رجال و ما الهبر اهلینا نمانیه

بلی داله رات دیوبه ور امام رضا ع اولدور دکمه رکه مثل شهید یوخیدی آیا هاردا واردی قاسم ابن

حسن جوانی او وقت که استردی میدانه گیتسون گلدی عموسینون خدمتنه او حضرت اونون مفارقتندن اوقدر

آغلادی که غش ایلدی ها هاردا واردی عباس ابن امیر المؤمنین کمی جوانی که اولدی سید الشهدا اقاردی

بیل سندن دکم اولدی سندن صورا دنیانون دندن کانلوق کاره کلمه هاردا واردی بنی هاشم جوانلری نیون مثل

که هر بیری خیابان رسالتده بیر سرو آزاد بوستان امامتده بیر نخل بیر و منار ایدی علی الخصوص علی اکبر

آقا اونون سیرتی سنده استردی میدانه گیتسون حضرت بیوردی اوغول علی گیت

تمام شد

والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا جناب پیغمبر صلی الله علیه وآله فرموده که الشریعة اقوالی والطریقة افعالی وا
لحقیقة احوالی اما الشریعة عبارت است از فرمودن کلی ما امر الله والطریقة عبارت است از افعال حسنه که الجناب
متلبس بود از حسن خلق و سخاوت و کرامت و شجاعت و رحم و مروت و حلم و ادب هر چه افعال حسنه در عالم غیر عالم هست الجناب
جمع بود الحقیقة همیشه توجه الجناب بجانب خداوند عالم بود یک سر موی طرفة العینی غافل نبوده همیشه در دریای محبت خالق خود
غرق بود مؤمن که تخلقوا باخلاق الله خلعتی به خود مرتب نمود **حضرت فرمود** در وقت بودن اول خلق کرامت
بابا وسطا که نسیم منسیه میرسد که کمال محبت که در دل او هست از محبت او که در دل رفیق مرا نیز از اوی بر جنس کرد
بنم دیگر که انس مشوقه است میورزد که آن شخص شوقمند میشود نظر عقب حسن بعضی از انبیا التماس کند که جانب مرا زنده قبض کنم
رب آنست که چهارده بزرگوار به نزد او حاضر شوند چنانکه الجناب با حارث همدانی فرمود من یمت یرنی یا حار من مؤمن
باشد یا کافر همه می بیند که جلالت و منزلت بدحال مؤمن را بعضی از انبیا سفارش کنند یا عزرائیل رفق مدارا کن چه مهمان شود
میدار ارجمند شود می فرمایند عروج نمایند آن مؤمن هر کسان که جشنهاش باد که عزرائیل میکند چرا باطراف نگران خواهی که
کرامات خود را به بینی مؤمن که نعم کرده نظر باید که نظر کند در بهشت می بیند خطاب بعضی از انبیا کنند که زود مرا برسید بنی
خود برسان

چنانکه حضرت [illegible]

[illegible]

کیفیت کرامات حضرت عباس

نقلدور که بر شخص وار ایدی هر ایل امام حسینی زیارته گیدردی بر ایل
چادرنی چارا اوردی او شخص اوه گلدی دیدی عورتیم [illegible] عورت بر [illegible] دیدی [illegible] بزرگوار [illegible] زیارته
گیدرکن بو ایل منده [illegible] آرزوم وار [illegible] اجل [illegible] آرزویه گلدیکه قالدی او شخص دیدی عورته اوزدن بیلورسن
منیم زادیم یوقدور پیاده گیدرم خصوصا که بو ایل بر جوق تنکدستم عورت دیدی منی سندن [illegible] استرم اوزالمیورم [illegible]
بر قدر خرجیم وار گرکه منه کفایت ایدر بر صورتده او شخص گوردی که عورتان حکمی [illegible] علاج یوخدر گوروب
ایکی اولادلری وار ایدی بیری عورت یانینده [illegible] آت [illegible] گیتدیلر [illegible] منزل گیتدیلر
او آتدان قالدی پیاده روانه اولدیلر ایکی اوچ منزل بو منوال گیتدیلر [illegible] بر اوغلنی گوتوروب گیتدیلر تا که
بر منزلده عورت بیچاره قالدی [illegible] دیدی ار [illegible] طاقتیم یوقدور [illegible] توکل الله ایدوب [illegible]
[illegible] او شخص [illegible] تا [illegible] بر آتلو [illegible]
[illegible] ظاهر اولدی [illegible] او شخص دیدی [illegible] کیمسه دیدی زوار
امام حسین [illegible] زوارسان بو عورت [illegible] گتوررسن دیدی [illegible] زوارم بو عورتم [illegible] پیاده
ایدوب زوار [illegible] دیدی زوارسان [illegible] عباس [illegible] آتیم سوار اول او شخص دیدی
[illegible] جمع [illegible] سوار اولمارم تا [illegible] ادمی [illegible] دیدی [illegible] ابوالفضل عباسم [illegible] خادم
او شخص دیدی [illegible] قبول ایلمم مگر عباس علمدار کربلا ضامن [illegible] او شخص [illegible] عباس خادم
[illegible] گل سوار اول او شخص [illegible] عباس [illegible] سوار اولوب بر قدر یول گیتدیلر تا که
[illegible] او شخص گوردی [illegible] آثار [illegible] بر گون [illegible] گوروب

او شخص

او شخص آنده لین نارب اولدوردی اوندلن عورتون یانینه کلوب آندلن دارتوب طرح ادون بر اوغلیی کتوروب
بیلیه بیره اوردی که دفعته جان تاپوردی عورت اواله بدکوروب خنظ ممنا گوشادلد آغلادی او شخص دیدی نچون
آغلیورسن دیدی او شخص که منیم صاحبیم سندن ضمن الشدی اوچونجی عیورگاهر یا فرام گوروم کلوبو بانه او دیدی اراقفر
ایله بو عقل ایله بیا با نادر دائم شمسوز خدمن هار ابیلان هار اعورت دیر بو حالده او شغل الیندی که دست دراز لوح
ایلیه ناگاه گوکی دیر ابلیغ سوار بیا یا بدلن نمودار اولدی نیشو شعبه اوردی که ال شقی اوراق اول اوشقی وقتکه
یولی کوروب بیار کمی نیتر دی منددن اوراق اولدی او آنلو منسوب دیدی ار زوار قور خامن عرض ایلدی یاسیدی
سن کمسن که بو محبت بکا ایلدون استرم برا لندن بوسه ام عورت دیر دیدی ال زوار الیم یوخدور عرض ایلدیم
بن آقالرون نه اولوبدر را آجان ندور دمی ارآدیمه عباکی دیلار آقولدرمی ار ایلده سالوبد والدر احمان کنیم که منم صاحبم
آلدور دیدی آنا بی نجم کیج کلدور دیدی زوار بائستند قاردارشم خدمتند ارمسکه وم گوردام سار الدی دیر وم قادرداسی
نه دیلدی رنگو که زرد اولدی دیدی عباکی مکر گوم بنی نه زوارمی اولدوردی عورت دیدی یا سیدی او عزما علاج ایلیه
لوردی اوزنین بر طرفه دیدی انا یا فاطمه بو زوارمین او علی گنور ناگاه گوردیم بر عورت قولاکی کیشی او غلوم
باغرنیه باصوب دیر ار اوغلوم زوارمی خاطر جمع اول کلمی چدی حسینون زواری او ندلن صوره گوردم
ایکی عطلیلری نه کمسنه تا یاده اولوب مینم ارمیوه یانینه کیدوب باشیمی بدنه ملحق ایدوب آغزینه تفل بعدن سور
اریم دیر اولدی او شخص دیدیکه آل ایلدون اول رکدور دیدین بر کس خاتم انبیا ودیرسی حیدر کرار دار بعدآنی او شخص
اسلامه دعوت ایدوب قبول ایلدی اوردی که ایکی ینه اولدی دیدی گوزلردن او تون یدی صلوات
حج روش وقتکه دیدی گوز زوار اجون اجوب اوز نجس روضه لو رگام او شخص دری صاحم ام زوارده تمام شد

روزگارده ایكی باشڭ قطعندن صكره تكلم ایلدیگی بری حضرت یحیانڭ باشیدر وقتاكه شهید ایدوب
بالیقجی پازارنده بانیه آلدیلر تكلم ایدوب دیدیكه یا ملك الجبار لم قتلتنی بر قوم متوحش اولوب كوردیلر
كثرت عبادتدن آنی مجروح اولوب بنه قورتوب دیدیكه كوتورون بونی دفن ایلیون بو بخشش متقی باشیدر
اما جناب ابی عبدالله الحسینڭ باشی وقتاكه سنیزه اوردیلر جولاندن ایدوب دیردی وسیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون
وقتاكه كوفهده عبیدالله ابن زیاد بانیه یه قویدیلر حلق الجنده لوردی او حضرتڭ باشی تكلم ایدوب دیر ایدی ام
حسبت ان اصحاب الكهف والرقیم اما حصین انمیر سبروكس ادرمشدر او جولدن آنی بحرلوح اولمشدر قالان
توكلوردی او ملعونڭ الدنده اغاج واریدی اوغریبون لبه دیندانینه اوراردی دیردی یا حسین نه بخشش لبه
دیشڭ وار ایدی زید ابن ارقم كه جمله اصحابڭ سیدی سالمدن ایدی دیدیكه یا ابن مرجانه ملعون بركره كوردم
كه جناب پیغمبر اونڭ قارداشی حسنڭ [illegible] اوتسه آكوب امام حسینی صول دیزینه اوتورتدی اولادڭ باشینه
چكوب دیردی اللهم ان هذین ودیعتی عند المسلمین یا ابن مرجانه پیغمبرڭ امانتنی
بخشش محافظت ایلدیڭ

[illegible] حیاة القلوب [illegible] ایار روبندو [illegible]
[illegible] اوزناسیون [illegible] ایابقار [illegible]
[illegible] صحن [illegible] دیباجه [illegible]
[illegible] حلاوه [illegible]
[illegible] بوزقاتون [illegible] ۱۲۱۲ [illegible]
[illegible] اوقاتی [illegible] ۱۹۱۲ [illegible]
[illegible] ۱۹۲۱ [illegible]

حدیث قلعهٔ سلمان

مولانا اورن بیوردی سلمانک مراتب چوق ایدی اوجه‌لر رب بکه شیعه خاصی
اولمشدی وقتنه مدائنده پارلاق ایدی مدائنه دیردی بازار دکانی اچوق قپوده بر قرا ایته حکم ایلدی که کیت
اعولنی الفاری جمع ایله دکانلردن واورلری محافظت ایله اوکه اچمز اویانی دیدیلر خر صندوق کتدیلر دکانلری ایلر
هجوم کتوردیلر بش نفر بیر توپ پاره پاره ایلدیلر و بش نفر پاره توپ پاره الدیلر هیچ زادآ یارمادیلر بر وقت
قازان اشدن اوچ ده یوقدن اتانلرین قوتیدن اوت شعله چکوب قرآن قاینادی اوزن قوپلوا اولدی سلمان دیدی
بو کلمه بر قرطاسه ازاندن بو کلمدن حضرت بیوردی علم اولی آخرین سلمانه تعلیم اولوندی قبرستاندن
بلکه دن کم سسردن صدالر کلوردی تمام سنی وشیعه مراتب سلمانی بیلورلر حق یارز واید ولا فقهای عامه دن بیری
که ادی ابن جوزی ادی برکون منبر اوزره دیدی ایها الناس سلونی قبل ان تفقدونی بر شیعه حاضر ایدی تنگه کلوب
دیدی بو ملعون امیرالمؤمنینک سوزن دیدی اگر جواب ویرمزسه ایذا و آزار ایده‌لر قالقوب غمکین ایوه کلدی عورتی
هم شیعه ایدی دیدی نیچون غمکین اسن ماجراسی ماجرا نقل ایلدی دیدی صباح منده آیا را اولونون جوابن ویرم
صباح او شخص عورتیله کوتوروب مسجده کلدیلر ابن جوزی منبره چیقوب دیدی ایها الناس سلونی قبل ان تفقدونی
او عورت قالقوب دیدی یا ابن الجوزی بر مسئلهم وار سوآل ایله دیدی منه دیکورام
سلمان هارده اولدی دیدی مدائنده دیدی اونی کم غسل ویروب دفن وکفن ایلدی دیدی امیرالمؤمنین دیدی امیرالمؤمنین
او وقت هارده ایدی دیدی مدینه ده دیدی منه دیکوررم عثمان هارده اولدی دیدی مدینه ده دیدی اونی کم دفن
ایلدی دیدی مسلمانلر دیدی نه وقت دفن ایلدی دیدی اوچ کوندن صوره دیدی امیرالمؤمنین مدینه ده ایدی
دیدی بلی دیدی پس نیچون امیرالمؤمنین مدینه دن کلوب سلمانی دفن ایلدی عثمانی مدینه ده دفن ایلدی

دفن بیلدی که او غوریسون مطلب بر رد وهی ضعیفه اگر صحیحه ایدی پیغمبر اذن مسجده کلسن الله لعنت ایدیکون آنلردن ك
اذن ویرمز ایدی [illegible] لعنت او ضعیف وهی یازدی الجوزی بخاری قدر [illegible] می سندن بر مسئله سؤال ایدرم آیا
جناب [illegible] عایشه یه اذن ویرمدی که وفاتندن صوکرا جناب امیره خروج ایلیه وحال آنکه او جناب بیوردی یا علی
سنن عورتلرمدن هر برینه [illegible] طاعت ایلمیه طلاق ویر [illegible] عایشه عاق اولدی [illegible] که عایشه یه [illegible]
[illegible] یازدیلر ابن جوزی [illegible] اوتوز [illegible] اولدیلر

[illegible] امام جعفر صادق علیه السلام [illegible]

[illegible] امام حسین [illegible] اعدا [illegible]

کفن خادم [illegible]

مدینه [illegible] سید الشهدا [illegible] بوقابولدیلر [illegible] الاماملر [illegible]
وفنیکه جناب زینب [illegible] بوقابولدیلر [illegible] اولان [illegible]
مدینه دن [illegible] جناب [illegible] زینب [illegible]
[illegible] مدینه [illegible] اما جناب [illegible] عبد العلیا [illegible]

حدیث از املاء حی نویس بر مهیج الاحزان جابر ابن عبد الله [illegible]

روایت ایدر که امام حسین سفره عازم اولدقده بن واروب عرض ایلدم سن پیغمبر اولادیسن صلاح بلورم که دشمنلر ایله صلح
ایلیه‌سن بلکه قارداشون حسن صلح ایلدی بیوردی یا جابر قَدْ فَعَلَ ذالِكَ اَخی بِاَمْرِ اللّٰهِ و رسوله
یا جابر بن ده قارداشم ایلدیکی پیغمبرین امریله ایلدی من ده اوکه ایدرم اونون امریله ایدرم ایا ایسترسن جدم محمد المصطفی
کوراسن و بابام و قارداشم کوراسن بکا دیو بنا دیدی که ایدر اللهم داولدرینی امریله ایدرم عرض ایلدوکم بلی
بی اشاره ایلدی کوکک سمتنه کوکون قاپولری آچیلدی تاکه کوردم رسول خدا علی مرتضی حمزه سید الشهدا جعفر
طیار کلدیلر شاغه یرده قرار ایتدیلر پس بر بیدی قالدیم بی اختیار حسین واله اولدوم تا که رسول خدا بیوردی
یا جابر اَلَمْ اَقُلْ لَكَ فی اَمْرِ الْحُسَیْنِ قَبْلَ الْحُسَیْنِ آیا سن سکا خبر ویرمدوم حسینون احوالینی حسین
ایرلو لا تَكُونُ مُؤْمِنًا حَتّی لا تَكُونَ مِنْ لِاُمَّتِكَ مُسْلِمًا وَلا تَكُونُ مُعْتَرِضًا ایمانون صحیح اکل
تا تسلیم ایلمیه‌سن اوزا ائمه‌ده اعتراض بولنسه اولدرامد دایلمیه‌سن ایسترمسن کوراسن اوغلوم حسنون
یرینی و معاویه‌نون یرینی اوغلوم حسینون یرینی و یزیدون یرینی دیدوم بلی یا رسول الله پس ایاقلرینی یره اور
رو یره شکافته اولوب دریالار ظاهر اولدی ارض ره ایدب دریا شکافته اولدی تا یدی دریا اونون آلتنده
جهنمون اودیانی کوردم ولید ابن مغیره و ابی جهل و معاویه و یزید شیاطینلرن اولدیلر بیر بیوک زنجیر
اوروبر ولدر اولدرفن عذابی جهنم اهلنون هامسینون عذابندن آرتوقدر پس بیوردی اِرْفَعْ رَأْسَكَ
باشون یوقا روا ایله ایلدوم کوردم کوکون قاپولری آچیلدی بهشتون اعلا درجاتی نظریمه کلدی کوردم

سید الشهدا اواخر اولدرا ملحق اولدی گیدوب داخل بهشت اولدیلر اوردا پیغمبر امام حسینی اللرندن توتوب
بیوردی یا جابر هذا ولدی معی ها هنا فسلّم امره ولا تشکّ لتکن مؤمنا
ای جابر بو بنم فرزندم حسیندر تسلیم اول اونک امرینه تا مؤمنلردن اولاسن جابر دیدی فعمیت عیناي
ان لم اکن رأیت ما قلت من رسول الله کور اولسون کوزلرم اگر اونی که کورمه دم دیدم پیغمبردن
یا رب حینئذ تمام ایدرسن جهته اولرا متونی نجاتندن اوتری اولادرون حلّ صندن بو بلا و اذیتلره متحمل
اولوبدر ولدرهانی احسانه براحتیه مقابلنده م راکرآنان کیدرکور نیجه لبابی مصیبت اورنده صبر و آرام
لباسی چاک ایدرکن اکتا بلمرسن که شعرلری امام حسن اولدورماقدن اوتری شعرلری بیشیم قرتدیلر
اللهمون فیض قاپوسی شعرحتی اوزینه باغلادیلر اعد کوک انجناب بعض بیمش اکری نفر
وجمعی هشتاد درت نفر بر روایتده اوتوز ایکی سواره هشتاد پیاده اما صحیح امام محمد باقردن روایتدرکه قرق
بش آتلو یوز پیاده که اوتوز نفر عاشورا گیجه سی لشکر اعدایه ملحق اولدیلر اما صاحب طوفان یازارکه دقت ایله
کتابلردن اختیار ایلدم هشتاد دیرت نفر نظره تشبیه سر وقتیکه حضرت اولادرمن منازلرینی گوسترور
اوندلری بدن قفسی سندرب پرواز ایدهلر اویرکه او حضرتک دوریسندن [illegible] بیتشرلر آبا و
لدی بهشت ایدر بیر ادمنازل کورست تا ردیلر حضرتدن که او جنابه میداندا قویوب گیدردیلر و حال بهشت
وحور جنان او حضرتک نورینون درلرایدندور یغودنا با انه اولدرن او دعال محبتارلر حلّلدقدر و حال
آنکه کل عالمدن ممتاز اولدولار بس معین اولمرز نه طارکه مدینه دن السیدت بحیون ام سلمه دیدی نور دیده
بو سفرنی ترک ایله او جناب اوروا مقدمه کربلانی اوزینه بنای شهیده فرمنه بدنیای کربلاده ده اوزیرای شهدا

اون يريڭ فردوسى اعلاده نشان ويروب كورديلر او حضرتڭ جبلاتيكه بهشتلر دنياده بيچ‌ده اولدلرن
سبقت ايلمه قنون سبب اولدر كه اوزارين اوبزركوارڭ يانينه يتورديلر هنكه معراج كيجه‌سى خاتم
انبياء جناب حيدر كراره پرده قريب معراجه تشريف آباردن هر بيره كه يتشوردن عليڭ اورده اكوررديم
حتى كه بهشتڭ آغاجلرينه نظر ايدردم هر بيراقون اوستنده كوردم على ابن ابى طالب روب تمامڭ
تفرج ايدرا اودا بو مظلوم بيدى زهر الكور بو آيده حسينڭ مزارينه اوخشار اوبير قوجبر اوير كيم مزار ايدور

در کتاب بحار از امام جعفر صادق مرویست که رسول خدا صلعم چون ظاهر ساخت از برای امیر المؤمنین علیه السلام از مناقبها و معجزات

معجزات باهره و این بود که در مقابل اظهار کردند نفاق نمودند خدای تعالی پس چنان که ختم الله علی قلوبهم و علی سمعهم و علی

ابصارهم غشاوه از مهر بودن دلهای ایشان پس بعضی از ایشان عرض کردند یا رسول الله آیا در میان کسی هست که خلاف نماید

آنچه را که فرموده آن حضرت عرض کرد هر یک از ایشان تمنا مینمود که ای کاش او باشد فرمود بگذارید او را که این بکثرت

تفضل جناب الهی است تا اینکه فردای آن روز شد مجلس جناب پیغمبر پر شد از کسانی که حاضر بودند تا اینکه

حضرت رسول فرمود که کیست که دینی بر او باشد از ده هزار و هفتصد درهم دینار عرض کرد که امیر المؤمنین که آنم پس

رسول فرمود یا علی بیا کن حضرت فرمود این دیگر هم بفلان مرد من دیدم فلان منافق را که ملازم آن مؤمن شده

و بر او تنگ گرفته است آن مؤمن گفت ای کافر من برادر رسول خدا و بر او قرض داری و گریه

دو ماه از غم من و سؤال نما از نبی غلام من شاید ترا اجابت کند مرا مهلت ده بدرستیکه من فقیرم پس

گفتم تو معرفت برادر رسول خدا نداری گفتم که مرتبه خود را اقل میدانی از آنکه این دراهم بر دوست باشد

و ترا نیز اهل میدانم که او را بر تو دست تعرض باشد و سؤال میکنم از مالک الملک الجبار از سؤال اعراض نکند

گفتم خداوندا ترا قسم میدهم بحق محمد و آل او اولاد نمائی این دین را از بنده خود پس دیدم دریای گشوده و آواز

رسید که ندا رسید و گفتند که ایا ابا الحسن بفرما این بنده را تا دلت بزنند بهر چیز که دیدی بس روی خفه

مرسند از سنگ کلوخ ریگ و خاک که همه از برای او طلا میشوند بعد از آن دین خود را ادا نماید گفتم

گفتم ای بندهٔ خدا دست دراز کن بهر چیز که میخواهی پس آنرا بدرستیکه خدای تعالی او را طلای خالص خواهد ساخت
پس سنگ کلوخی چند برداشت و هر یک از آنها طلای احمر شدند بعد از آن گفتم ای اعرابی دین خود را با تصور درست
چنان که باشی مانده زیاده از صد هزار درهم بود آنچه توانست برد پس رسول خدا فرمود آیا کدام یک از شما کشته است
دلش جهت ما در راه عشق خدا و رسول او امیر المؤمنین علی گفت من کشته ام زیرا که آن آدم مقتول
حضرت فرمود بیان فرما آنجناب فرمود که در فلان نخلستان بودم ناگاه شنیدم که دو کس با یکدیگر منازعه مینمایند
تا آنکه وارد شدند بر من یکی از ایشان فلان یهودی بود دیگری از اصحاب انصار یهودی گفت یا علی بدان
که در میان ما امروز خصومتی ظاهر شده خواهم رانزد رسول خدا بردیم پس حکمی که او بر این جوان بر او داد میگوید جوان
با این حکم راضی نیستم من حیفه میل نمودم باید حکم کند در میان ما کعب الاشرف من ابا نمودم بعد از آن گفت
آیا راضی هستی که حکم کند در میان ما علی علیه السلام گفتم از پس اینست که آمده ام نزد شما من از ایشان پرسیدم آیا
چنان است که این یهودی میگوید گفت بلی گفتم اعاده کن حدیث را او نیز مثل یهودی گفت یا علی حکم بین ما
بحق شمشیر کنید برگردانش که از گردن بود اینک میسد نعش سر او بزمین افتاد آنجناب از قصه فارغ شد اهل
آن مقتول با مقتول وارد شدند بخدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله پسر عم تو قاتل یا قصاص بکن یا دیه فرمود
او را دیه نیست بتحقیق شهادت داد علیه السلام بمقتول که خدا لعنت کند او را بشهادت علی علیه السلام بدرستیکه او
صادق و امین است بردارید جنازه جنازه را ببرید بقبرستان یهودان که از ایشان بهم بود برنخیزد و خون

از رکابهای جاریه بود و بعد از آن رسول خدا فرمود که کدام یک از شما از نزد خود در راه خداوندی که برتر است و فوق او را
مشاهده و رؤیت یافت عرض نمود بنده یا رسول الله حضرت فرمود خبر ده مرا پس فرمود که مرور کردم به مزبله فلان پس بر خوردم از انفاق
مؤمنین که اخذ کرده بود از آن مزبله بولت سبزه و خیار از آن سبب که جوع می خوردم من حیا نمودم که مرا ببینند
که پس چون خوردم آنچه را دادند برگشتم بمنزل خود حاجت کرده قرص نان چندی که مهیا کرده بودم برای افطار بخورم آوردم
دیدم بخورم دوست داشتم سیاهی از آنها
با دو نوه ام و بامیک دو را که طعم لذت و حلوا و رطب و فواکه داعضائش بدر نیز افتاد آنجناب او را برای تحفه
آلامان و گفت مرد بودم از سقف الی الارض فرو نایل شد در حال آسمان گشوده شد دیدم آنچه را که دیدم بعد از آن
رسول صلعم فرمود که کدام از شما نگاه داشته نفس خود و نفس غیر را از مرگ پس علی علیه السلام عرض کرد من یا رسول الله نگاه داشتم
نفس خود و ثابت ابن قیس را حضرت فرمود خبر بده از آن گفت دانستم منافقین را مرتبهٔ مهلت بدهد آنها را
بلکه توبه نمایند پس امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود من وقتی سیر میکردم در بیرون مدینه در فلان جا ثابت در پیش من با کمال
بفاصله بسیار ناگاه رسید بنزد دیگر چاه عمیق که چند از منافقین حاضر بودند او را گرفته بازور تمام ثابت را که
منافقین مرا ندیده بودند وقتی رسیدم که او را انداختند در آن چاه آن بود که منافقین مشغول کنم خود را بچاه
انداختم برا او سبقت کرده بقعر چاه رسیدم رسول خدا فرمود چگونه سبقت گرفتی و حال آنکه تو از کل عالم سنگینی تری
پس چگونه خواهد بود حال تو با حال ثابت پس علی علیه السلام عرض کرد که من رسیدم بقعر چاه در پای خود قرار گرفتم و این
سهلتر و ضعیفتر بود بر پای نمودن من از قدم شدن بعد از آن ثابت بسر من فرود آمد من دستهای خود را
بهم نمودم و بر آنها قرار گرفت پس سنگین او مثل دسته ریحانی بود که بر دست من باشد بعد از آن دیدم

که

که آن منافقان بار دیگر بر سر چاه آمدند می گفتند که ما اراده کشتن یک من نمودیم تا که دیگر پس سنگی بوزن دویست
من آوردند بر سر ما فرود انداختند من ترسیدم که بر ثابت بخورد او را بر کنار گرفتم سر او را بر سینه خود چسبانیدم
سر خود را بر او حایل نمودم تا آنکه آن سنگ بکمر من بر خورد شکسته شد و کمر از ضربت آن شکسته مرو که در فصل تابستان باد بخورد
بعد از آن سنگ دیگر بمقدار سیصد من انداختند من سر خود را بر ثابت حایل نمودم آن سنگ بر سر من خورد و از آن اثر
بر من مانند آبی بود که در هوای بسیار گرم بر سر و بدن بریزند بعد از آن سنگ دیگر بمقدار پانصد من باز آوردند
انداختند همان ثابت بکنار گرفتم آن سنگ بر سر من خورد بر پشت من فرود آمد بود جامه تار
که بر بدن خود نبود از هم پوشیدم او را بعد از آن شنیدیم که می گفتند اگر ابوطالب و پسر قیس از آنجا دانستند
نجات نخواهند یافت پس آن منافقان رفتند خدای تعالی امر فرمود تا آنکه سر آن چاه پست و قعرش بلند شد تا بزمین بر سر
برون آمدیم پس پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود در روز قیامت منادی ندا کند که کجایند دوستان علی علیه السلام پس برمیخیزند قومی ندا می‌رسد بایشان
که بگیرید دست هر کسی را که میخواهید از عرصات قیامت داخل بهشت شوید پس برمیخیزند عددی که بکدام از ایشان شفاعت نماید
هزار هزار مرد را بعد از آن ندا رسد که کجایند بقیه دوستان علی علیه السلام پس برمیخیزند قومی که مقتصد یعنی میانه رو
برمیخیزند ظالم بنفس خود پس ندا می‌رسد که کجایند مبغضون علی علیه السلام پس جماعت بسیاری از دشمنان را می آورند بعد از
آن ندا می‌رسد که هر یک هزار هزار تا از دشمنان را فدا نمایند از برای یکی از دوستان علی علیه السلام پس داخل بهشت شوند پس
نجات میدهد خدای تعالی دوستان علی را و میکند دشمنان علی را فدای ایشان فرمود یا علی تویی یا علی افضل شاهد لیکن خدا

در روز زمان بعد فرمود نظر کن پس نظر کرد پس عبدالله ابن ابی دلوی گفت نظر کردیم فرمود شاهد باشید من هم خدا را

بر دلهای و گوشهای و چشمهای ایشان بعد فرمود اینست معنی قول خدا تعالی ختم الله علی قلوبهم

مرویست که از شرح بدیعیه که سه نفر نزاع می نمودند در هفده شتر یکدیگر در میان ایشان بود پس علی ع بر ایشان گذشت و سبب نزاع

را پرسید عرض کردند که نزاع ما در قسمت این هفده شتر است که هر یک از ما حقی داریم و هیچکس اراده نمی نماید حق خود را

بدون اینکه کسر شود پس فرمود نصیب شما چه چیز است یکی گفت نصف و یکی گفت ثلث و یکی گفت تسع حضرت

فرمود آیا راضی میشوید که قسمت کنم شترها را با ضمیمه این یک شتر خود عرض کردند بلی بعد از آن حضرت باولی

آیا نصیب تو نصف نیست که عبارت از نه شتر و نیم باشد گفت بلی حضرت نه شتر باو داد

و بعد بدومی فرمود آیا نصیب تو ثلث نیست که عبارت از شش شتر باشد الا ثلث شتر باید گفت آری شش شتر تمام

باو داد بعد بسیمی فرمود آیا نصیب تو تسع نیست که عبارت از دو شتر الا نه یک شتر باشد گفت فرمود دو شتر

باو دادند آنحضرت شتر خود را برداشت از آن جا درگذشت

در نفس معراج حضرت میفرماید [illegible]

اللهم اوصل الی تمامه التعجیل بسم الله الرحمن الرحیم بحرمة الحسین علیه السلام

الحمد لله رب العالمین خلق بلطفه من الماء والطین وجعلنا من امة سید المرسلین وخاتم النبیین والمتمسکین بولایة
امیر المؤمنین المظلومین وصلی الله علی خیر خلقه محمد وعترته اجمعین اما بعد گلدسته ثنا که ملکیت علام
دهها ر معانی از غنچه الفاظ بغداد افکار ابکار زینت لسان سخن سنجان تحفه واحتیاط ابیات
بنام قادریست بیچون که در پرده دلها گوهر نژاد صدق ویقین فرمجهد مصورست که خامه قدرتش
ارابر دور حیرت احوال نظران از جانب تیغ کرده خالقیکه ماء دل بصفات اسرار در زمین خاک نوع بشر
آفریده بنده پروریکه از اشک عبارت تخم مرحمت در باغ مغفرت کاشته امید که وزارت اعظم ابنام
نامی واسم سامی رسول هاشمی رقم ومهر نبوت مختوم باشد تا جیده منصب ابابت وولایت بعهده والی
کشور دین ودولت بلد فضل سید المرسلین امیر المؤمنین مقرر ساخته زورقیکه از خورشید محبت اهل بیت
در بحر وبه دلهای محبان بر تو انداخته محققین آنکه چنین شمع بود از نور اجلال الهی قدسیان پروانه او شمع
فانوس خیالها ارباب کمال وصفحها جاه وجلال محقق نماند که درین ماه ... وتسعین تسع بعد الف من الهجرة
النبویه این بی قدر حقیر شکسته بدام محنت اسیر محمد تقی ابن احمد البروجردی در ... المؤمنان
کاشغ(?) با حال پریشان بتایید ربانی بتالیف کتاب عین البکا پرداخته واین عمان(?) الباب جواهر اشک

تحفه

تحفه نقاب لدی الف خامش آویزه گوش هر کس که دیده و فیضش مانند کلامش بخاص و عام رسیده کلکهای
نکته سلوکش همان دیگال برده و خضاب چون نابدیس نگار بندلین آن مجلس عزا به پنجه مژگان بسته
صیرفیان بازار مصیبت دره‌های دانش را کامل عیار شمرده و گوهر گواهی داد الم نسیم آن شمیمه طره پریشانیش را
بر نوحه معنی افکنده بجوالگی وصفش مه نو شهرت ورد غمش از کربلا برده کرد باورت کرنیت به
رونکرید بدشت کربلا مانند عقیق تر لب تشنه عیان البکا معجز کلکم بخواهد اندرین معنی گواه داده رنگ آب آتشش بهم از اشک واه
خلاصه کلام بعد از وفاق تالیف این نسخه مصیبت انجام در عزای ائمه انام خصوصا اهل بیت کرام از ابواب مقدمه و فصلی
و ابواب خاتمه و فصل درین اوراق مندرج ساخته و استفهام مرتبه جلال آن اختران فلک اقبال در مصیبت
و تعزیت آن امام مظلوم و کشته بیداد لشکر ضلال در رشته تحریر کشیده امید که متکلم و مستمع اجر جزیل و ثواب
جمیل حاصل کنند و این نسخه را موسوم بعجایب البکا نمایند رحمت و ثواب [illegible] وهاب انکه اوراد دنیا بقول عام
شفقت فرموده در یوم لا ینفع مال و لا بنون الا من اتی الله بقلب سلیم نیز مقبول خاصان درگاه خود بر خیرد در میدان
آن بزرگوار این نسخه نقشیست بر آب یا خیالیست بخواب اما محمد و دار ربسته زاد از خدا فکر و خیالات
مارحان خود را محروم نخواهد فرمود کی را یا مزه کنند نتوان ابنم بس که حرکت سبب کار دل ما میداند
چند به شوق رسانم چه مطلب ما را الفت زرها بخو رشته سحاب ما
حمد و ثنا ابتدا و ثنا بلا انتها خداوند بر راست اظهار و درود بر رسول

خوارند باعث نجات شوند ... اند هواز قطرات اشک چشم آن بزرگواران نایرهٔ عذاب نیز از بر دهان
نعیم سوخته محبت ای سوخته چنانچه لیند موثق مرویست که در روز حساب حق جلّ و علا به کلدان عذاب و کتابان
ثواب ... ترتیب ... از بهر وی حاضران ایند و چشم برابر پروردگار ... بنده در آتش و زبانهٔ در آتش دوزخ
مجرمان سوزان گدازان پیش آرند که زبانهٔ نار برق ولد و رسانه ... تا ... و دیدهٔ خاص و عام از شرف آنها
زبانهٔ آتش سیل آتش دوزخ و تمام خلق از خوف آتش لرزان و هر یک بسمتی گریزان تمام خلق یوم یفرّ المرء من
اخیه وامه وابیه وبنیه گوید هرکس بحال خود باشد هر کدام بنوعی نامهٔ اعمال خود خوانده و اهل محشر در پیش ... علیه
نافهٔ آتش خود ... سوی پیغمبر روانه و هر پیغمبر در مقام امتاه وانفسی کار در آن هنگام رحمت ... شفیع
و برگزیدهٔ خالق اکبر رسول ... مطلع دیوان اصطفا جناب محمد مصطفی ص قدم شفاعت پیش گذارند
بجهنم خطاب کنند که ای جهنم قسم میدهم ترا بر آنکسانی که در دنیا بر اولاد ما محبت داده اند و دوستی ... آنها
امان مرا از خوف بران مرویست که جهنم بهیئت تمام ایستاده گرم نشود دیگر باره الحضرت بلفظ آمره
میفرمایند که ای جهنم قسم میدهم ترا بآنها که در دار دنیا جهال کسانی ... بر سیدی این امت مرا مسترد شدید
... جهنم شتاب بتمام ... چنانکه گروه خلایق از ملاحظهٔ آن دست از جان بشویند در آنوقت سید
الشهدا خلاصهٔ موجودات مضطرب ... با دیدهٔ اشکبار و سینه پر از شرار خطاب بجهنم کنند که ای
نایرهٔ غضب و تعب ترا قسم میدهم بآن اشکها که در عزای فرزندان شده ام بر آنکسانی که بر گدایان ...

حسین تاب ترا نبدارند و ارنت هم تو میل ریزند حسین نهم اسم شهید کربلا را شنود نوحه کند که تمام
اهل محشر بر رو در افتند مانند برق خاطف از نظر هفتاد هزار سال ناپدید شود خدا تعالی جانهای تعزیه داران

فدای تو کنند یا حسین فدای تو شوم — من از آتش دگر خوفی ندارم — ز بس از اشک چشم امیدوارم
چرا سوزد دلم از برق آن نار — که دارم دیده چون ابر جو بار — ای تعزیه داران شنیده هر قدر گریه خود را بدهید

امروز در تعزیه جد حسین مبتلا ندارید و آن چشم و دل می باید زینب یاری کنید بر آن بیت رسول خدا در ماتم
خاتم انبیا — روزی که شود تمیز عالم ز جهول — داننده که چیست رد قبول

تصدیق امامت و اولادش و آنکه ... بر اولاد رسول تاریک شد جهان بچشم کاینات خورشید حیات احمدی که نزول
رسولان دیار محنت و غم و بیغمبر بنی مصیبت والم مسفر لبنی ثابت عزا و مهتر جهان اوراق بکا به نیکو نزر روایت
روایت کرده اند که چون دیده ایجاد بنور سید کاینات روشن گردید و شفیع ... و آسوده شد محیط آفرینش
و ضیا بخشی دیده بینش مسند نشین خطه و خاک و مخاطب بخطاب ولدک لولاک لما خلقت الافلاک مبهم از ادراک
ازل و ابد و حسن مطلع فرد اول حضرت حبیب الله و طبیب حضرت کبریا مرهم جراحت محبان و مقصود
طاق جهان مایه اسلام و سکینه خورشید ابیق الشرف مدینه رسول و جد الحسنین محمد مصطفی روشن
شد چون آن دریتیم از عمان حضرت کریم زینب یافت و تا آن اختر فلک رسالت شمع شبستان امامت
گردید هنوز لب از شیر نگرفته بود که تیغ اجل زهر ممات در ساغر حیات پدرش بریخته هنوز آینه
رخسار نگشوده که دست اجل غبار خاکستر یتیمی بر سرش بیخته بعضی گفته اند که آنجناب در وقت

وفات پدر آنحضرت هفت ماه بود و چون بسال ششم رسید مادر رخت از دنیا بگور بقا کشید و چون آنجناب
از پدر محروم و از مادر ناکام ماند کنار و آیینه دامن عاطفت را آرامگاه ساخت و ام عم بزرگوار پرستار آن غنچه بوستان
دین و خلق گشت ابوطالب بود چون عم بزرگوار شربت فنا نوشید خدیجه در خدمات آنجناب کوشید و بر
روایتی سه روز بعد از خدیجه نیز دنیا را وداع کرد ساقی الم زهر در کام و شراب محنت و غم در کار احباب
میکرد تا آنکه مینای فلک را از باده تن و سنگر ایام سوا از شد ملال خاطر نمود غم بر زخم قلب والا
گردانیده امر ارتحال وقت آن شد که امتداد آنجناب و که کار انگیز احباب بیدار کعبه و سالی بود
که از سفر حجة الوداع عازم موطن اصلی گردید خورشید حیاتش از رخسار فلک اوج مدار بر لب بام رسیده
در آن زمان هر روز خبر فراق بگوش محبان مشتاق میرسانید هر دم شربت غم بکام خاص و عام میچشانید
آن خجسته مآل هر شب از استماع آن اخبار هم چشم ثابت و سیاره بودند و دیده خبر بیرون از خواب
بیرون نمیکشودند تا آنکه روزی وصی برحق و امام مطلق یعنی جناب اسد الله الغالب علی خدمت رسول الله رسید
آنجناب را چون خواب چهره پریده و مشوش دید عرض کرد که ای جهان خلوت سرای لایزال امشب در خواب
دیدم که برای اندام زرهی پوشیده بودم که ناگاه آن زره از تن من دور شد من از آن حافظ جدا گشتم
که دوری مهجور مانده ام چون رسول الله آن خواب را شنید آهی از سینه حسرت خزینه کشید
و فرمود یا علی آن زره بدن تو من بودم که دفع ناوک اندوه می نمودم نزدیک است که از پنجه
غضنفر اجل سلسله وجودم از هم بپاشد و تو بی پناه مانی در این محنت بود
که ناگاه

که ناگاه دیدم پاره عصمت و صحیفه رموز شفقت و عفت دیوانی معانی حضرت فاطمه زهرا
دامن رسول علیه را چلن خاک حف ملول و عرض کرد که این ترجمه کلدم ربانی وان معین آیات
سبحانی دیشب در خواب دیدم که صحیفه در دست داشتم خط آن کلمات فرح بخش را نمیشناختم ناگاه تند
بادی چون آه فراق وزیدن گرفت و صحیفه من اوراق کرد چنانچه کتاب شیرازه گسیخته بود حضرت ختمی مآب
پریشان فرمود که این منشی دفتر فراق و این خطیب منابر اشتیاق است ای فرزند گرامی من بدانکه صحیفه من بوده ام
که عنقریب از بر مرگ دیگر پای خواهم رفت هنوز حضرت در مقام غمخواری فاطمه بود که ناگاه امام حسین داخل
شدند چشم ایشان بر جد بزرگوار گرفته ترها ز جبین ابر از اشکبار دامنش بر گل پر رنگ از بهار چین
جد بزرگوار را صلی الله علیه و آله عرض کرد یا جداه امشب در خواب دیدم که تختی در وسط
هوا روان است و ماهر دم بر او بودیم و پای برهنه در زیر آن تخت را دیدیم دیگر باره تا به نیاورد در دیر
کشیده و تاج زرنگار زیبت فرمود که این کوشش عرش جلال و این گوهر تاج اقبال بیلو خواب دیده‌اند
آن تخت تابوت جدت است که از کرسی فلک سیار اوج فنا خواهد رفت و شما سر و پای برهنه در قفای
آن تخت مصیبت من خواهی بود و امیر ابا که از استماع این تعبیر اشک از دیده صفرا کبر جاری و از دل
تشنه بیان آه حسرت از دل روان کرد مرویست از جناب ولایت مآب که چون آزار
پیغمبر آخر الزمان طغیان نمود بخدمت او رفتم دیدم سر آن جناب که هرگز بی درد آنکس خوشتر
کس ندیده بودم در بین وقت جناب ختمی پناه در خواب بود چون داخل شدم دیدم آنحضرت گفت

یا علی بیا و سر پسرم را بگیر که تو سزاوار از منی چون نزدیک رفتم آنمرد برخواست و سر او را بر
دامن نهاد اثنا چنین اندکی گذشت آنحضرت بیدار شد و دیده باز کرد فرمود کجا رفت آنمرد
که او سر در دامن داشت امیرالمومنین گوید آنچه گذشت بخدمت آنجناب گذشت عرض کردم آنجناب
فرمود یا علی آیا آنمرد را شناختی گفتم نه مادر و پدرم فدای تو باد فرمود که آنمرد جبرئیل امین
بود چون از من شنید بسیار با من سخن ها میگفت تا آنکه در خواب شد و من مشغول سخن با او را
خواب برد یا علی چنان می بینم که عنقریب از اینجا بدر خواهم شد که آنسرور مردان اشکها از دیده
روان کرد پس آنجناب رسول به بلال امر فرمود که ای عندلیب گلشن ایمان و ای بلبل گلستان سبحان برو و مردم
مدینه را ندا کن تا بمسجد آیند تا با مسجد آیم تا من ایشان را وداع کنم که اراده سفر دارم حضرت پس بلال
شکسته بال با صد افزوده ملال روانه گردید در کوچه های مدینه با دیده خونبار در کوچه و بازار ندا بر زبان
حال می گفت تا دو وقت شما افتاد یاران همتی تا نرفته حسن گل ای عندلیبان همتی بیت
نو بتی تا هست یاران رفع آن گنید تا ندیدند اهل دست گریبان تهمتی رخ این دنیا بجنب
میرود بیغم از چشم محبان همتی گلشن ایمان بیرازلخ و غش خواهد شدن تا گلی باقیست بخشی گل ز ارزان همتی
مردم چون بلال آن سوز حال خبر اندوه با اهل مدینه رسانید تمام خلق از خاص و عام با ناله تمام روانه مسجد
شدند هجوم بلبلان در گلشن ایمان بر غم فزا بسته و جوش پروانها بدور آن شمع محفل بیم پر زده
در آن وقت حضرت رسالت پناه از ضعف قوه راه رفتن نداشت مشقت برخواسته عمامه فراق
بر سر و ردای هجران در بر افگنده دست بدوش سرور دین امیرالمومنین انداخته
و دست

دو دست بر دوش فضل بن عباس ساخته با بطریق روان شد به مسجد از خانه گرفت شمع قدس در میان دو پروانه
رسید چون به در مسجد آن رفیع جناب بجهد از پی تعظیم قامت محراب آنحضرت داخل مسجد شد
و آن آیه محراب مسجد به نزول نمود نماز در کمال فصاحت ادا کرد بعد از نماز آن باعث افتخار زمین چون شکسته رواج
بر منبر رفت چون ضعف بر آنجناب مستولی بود لحظهٔ سر خود را بر چوب منبر نهاد بعد تکیه بر کمان خم نموده
والبدن ضعیف قد کان محتاجاً الی حفظ روان موالیان زمان وصال گذشته ایام فراق رسید ایام مراحلت [illegible].
مهاجرت مبدل گردید از اراده مدینه آیا من چگونه پیغمبر بودم که شما با خود بنفس جهاد کردم و در میان کی
جان خود را در مشقت نهادم ختم از برای شما و رفاه شما دندان مرا شکستند جبین مرا آلوده خون خستند تا آنکه
دعوت نبوت از خود جز زندگانی بشد آیا از آن چه بر شکم نه بستم از گرسنگی [illegible] بیرون کند و دیدار آخر مرا به بینید

زدارغم امت همیشه گریانم منم که سنگ جفا ها شکست دندانم منم که جور جفا را خریده ام بر تن
ندیده چشم فلک یار غمگساری چون من گذشتم از عیش جهان برای شما مدام بود دلم خونچکان برای شما
سرم نخفت به بستر برای شما گذشتم از فرزندها برای شما به وداع کنون روز و اپسین باشد
نظر کنید که دیدار آخرین باشد

و امیدست تا چون سخن آنحضرت بدین مقام رسانید صدای شیون از مرد و زن
در شهر بنیاد افغان انداخت در این وقت آنجناب بر اضعف دریافت اندکی تکیه بر منبر کرده چون مجموع
از ناله ساکن شدند بار دیگر لب گلشن زار زبان نصایح گشوده فرمود که ای گروه ناس بدانید که تا آینده

ورونده شربت ناگوار مرگ چشنده است دنیا با کس وفا نکرده بازگشت همه بسوی خدا است اندیشه کنید روز قیامت سوال
خیر و شر نمایند چنان کنید که از جواب بر آئید من امر و نهی الهی بشما رسانیدم و حجت بر شما تمام کردم
که ما علی الرسول الا البلاغ ای اصحاب من وصیت چند میکنم شما را بجا آورید دست در رشته بر دارید
نخست الله با اولاد من ستم مکنید دوم کلام خدا و نماز کم مکنید که این دو چیز امانت بود میان شما
یکی حبیب آلم دوم کلام خدا تا گاه از این اشاره دیگر باره بیهوشی حضار را بقلب دوار رسید آنحضرت لحظه
دیگر توقف نمود فرمود ایها الناس حق تعالی فرموده که نگذرد از ظلم و جور ظالمان ستمکار ما را م که ادای حقوق
نمایید منهم سوگند شما که اگر کسی بر من حقی بمالی یا اذیتی دیده امی در دنیا قصاص کند این معامله را بروز حشر
میندازید که قصاص دنیا نزد من محبوب تر است از مواخذه آخرت در حضور انبیاء و فرشته ملایک امر دنیا
از من شرم مکنید اگر شفاعت مرا میخواهید قصاص حق را از من بستانید حضار از بخشان آنحضرت
ناله میکردند الحنان تکرار فرمود ناگاه شخصی از جا برخواست که او را سواده بن قیس میگفتند پیش آمد
گفت پدر و مادرم فدای تو باد در هنگامی که از طایف تشریف آوردید منهم باستقبال شما شتافتم
در انمیان نیم تو تازیانه بر آوردی که بر ناقه زنی و مرا بکف خورد از چه دست ترا رنجه بسازم که دیدم
و بزر زخمت آن تازیانه الم دیدم دیگر ندانستم که سهو بود یا عمدا آنحضرت فرمود معاذ الله
که عمدا کرده باشم دست را زدن الم آزرده سازم ای بلال میدانی کدام تازیانه بود سواده عرض کرد
که تازیانه ممشوق بود آنحضرت رو به بلال کرد فرمود ای بلال برو بخانه فاطمه تازیانه را نزد من آر که
اینرد قصاص

قصاص خود را بکند بلال از مسجد بیرون آمده می‌گفت که کیست پیش از روز قیامت خود را قصاص کند از کرده
محمد مصطفی صلعم پس از ظهور محشر خود را در معرض قصاص آورده می‌گفت می‌گریست تا که بدر خانه فاطمه زهرا رسید
دامن فاطمه ندانست که این خبر را چه زبان بعرض دختر رسول خدا رساند میدانست که فاطمه محنت تاب شنیدن
این سخن ندارد دست عصای التجا بدعا علی زد اول آستانه را بوسید سلام کرد عرض کرد ای سیده زنان پدر بزرگوارت
تازیانه ممشوق الطف فرمود فاطمه گفت ای بلال پدرم آزار دارد و توان سوار شدن او نیست آیا ندانستی این
عصا را برای چه خواسته بلال گفت ای حوراء مرضیه احوال چنین است ای شفیع محشر چنین فاطمه این سخن را شنید آه کشید
گفت کدام بدبخت آن قصاص کننده از من سلام برسان بگو فاطمه می‌گوید برضای خدا بجهت دل من از قصاص در گذرد
که او آزار دارد و طاقت تازیانه ندارد او را عفو کن چون بلال روانه شد حسنین داخل شدند و مادر را
گریان دیدند که می‌گفت خداوندا رحمت بپدرم رحم بر دل قصاص کننده انداز که از قصاص پدرم بگذرد الحسنین
گفت فرمود که ای جانان مادر رفته خود را به مسجد برسانید تا شمار ابعوض جد قصاص کنند حسنین به تعجیل
داخل مسجد شدند از دیدن آن صد ناله هوام بلند شد وقتی رسیدند که آنحضرت ایستاده می‌گفت که زود قصاص
بستان مراوار هان ساده گفت یا رسول الله در آن روز کتف من برهنه بود که تو تازیانه بزدی پیرهن برهنه ساز

چه این شنید رسول کبار از آن محفل بوجه الیه التی بالتی والجروح قصاص توهم ادای حق خاص الخاص
کشید ز جانب افق آن آفتاب پیدا گشت چه مهر خاتم الجناب پیدا گشت ردای خویش چه خورشید جامه بیرون کرد
چه مهر که در دیده او اولاد نبی زپنجه امر ده دیبا کلاه گرفت سرشک گریه چنان چشم آفتاب گرفت

رسید پرتو خورشید دین بنصف النهار در آن وقت جناب حسنین پیش آمدند که ای سواده رسول خدا
تب دارد هر یک از ما عوض تازیانه صد تازیانه زن و جدّ ما را از قصاص معاف دار چون رسول
خدا این کلام از آن نور دیده‌های عالم شنید فرمود که این قصاص بر من واجب است نه بشما چه حق داور
تیز رو دارد دست در رشان حدیث و زر را خبرت نفس قرآنم بروز حشر چه سان کردن خلاص شود
گناه من گر درین قصاص شود به بیان معامله را از عزیز عبرت گیر که جز قصاص نفس مقدرات بقدیر
بهر قدر که دانی گناه کم کن بار القصه تا آن سرور پیراهن الفت کرد آن حضرت سواده را فرمود که بیا قصاص
کن سواده پیش آمد و عرض کرد یا رسول من شکم برهنه خواهم بدین موضع گذارم تا ترا عفو کنم آنجناب
سواده رخصت داده بر وی آن حضرت شکم مبارک را گشاده بود که سواده قصاص کند علی التقدیر حسنین
آن موضع را بوسید گفت پناه میبرم بخدا از آتش جهنم در روز جزا حضرت فرمود یا قصاص میکنی
یا عفو مینمائی گفت بلکه عفو میکنم آن حضرت فرمود خداوندا سواده را عفو کن چنانکه پیغمبرت را
عفو کرد پس از منبر بزیر آمد بسوی خانه ام سلمه میرفت در راه میگفت رحیما ای پروردگار اسلام امت
دار امت محمد را از آتش جهنم و بدان روز چون جناب آن سرور چون ام سلمه آن کلمات را شنید عرض کرد یا رسول الله
ترا غمگین می یابم و رنگت را متغیر میبینم آنجناب فرمود که درین ساعت جبرئیل مرا از خبر مرگ من خبر داد
سلام بر تو باد که غیر ازین مجلس دیگر نخواهی شنید چون ام سلمه این سخنان را شنید سیل اشک از دیده گشود
و صدای واحسرتا بلند کرد بعد از حمد و ثنای کردگار تحفه صلوات نثار
مرقد

مرقد منور و روضهٔ مطهر رسول الله که دیدهٔ حق بینش در غم امت شبی بخواب راحت نغنود و سر رسالت آخرش
در بستر آرام لحظهٔ نیاسود در دنیا بغیر از طلب آمرزش محبتان جز آن در دل نداشت و چون رخت بکشور
بقا برد کفایت مهم امت بخدا واگذاشت فمشکل که در آنعالم هم از غم امت استراحت داشته باشد چنانکه بسند
صحیح مرویست که چون محشر محل عرض اکبر گردد تمام انبیا و برگزیدگان عرصات نشسته و دیدهٔ حسرت براه امر اله بسته
که ناگاه جهنم را بسوزانند و یکبار از آن بسوی داخل محشر کنند که تمام انبیا و پیغمبران چون برگ درخت از باد خزان از
کرسیها بزیر افتند در آنوقت حضرت آدم صفی الله عرض کند که پروردگارا مرا از هیبت آتش نجات ده و با فرزندانم
من هرچه خواهی بکن جناب نوح نجی الله گوید ملکا رحیما کارسازا از خوف این آتش نجات ده و با فرزندانم هرچه
خواهی بکن پس یکان یکان از پیغمبران نجات خود را از جناب اله سوال کنند تا نوبت بحضرت یعقوب
رسد گوید خداوندا مرا از تف آتش رهائی ده و با یوسف که دیدهٔ من از فراقش کور شده هرچه خواهی بکن ای دوستان
احمد مختار در اینوقت خاتم انبیا و دیدهٔ امتان روشنا محمد مصطفی صلعم از کرسی جلال فرود آید و سر مبارک را
شکرانه را بر دست گرفته سیل ریز دیدها گوید الهی بارالها کارسازا رحیما و حسن علی فاطمه و حسن و حسین علیهم
هرچه خواهی با ما بکن و امتان مرا از آتش جهنم نجات ده خداوندا تو میدانی که من بغیر از راحت امت
چیز دیگر نمی‌خواهم امتان من ضعیفند و طاقت آن ندارند یا رسول الله حدا جانها امتانت فدای
تو کنند ای امتان محمد دور از انصاف نیست که در مصیبت چنین بزرگوار از غصه بلا از گریه معاف آیند

دل بغداد بهبود از شکی ماتم رسول خدا نه سیاست خود را نشوید افغان بکشو هم بکشد و خیال

دیده نه دل ز غم ملامال افکنده گرده انبیاء — از اشک دیده اولیا بحر آل — ماند بدامن لوح انگشت قلم

افتاده تا ز کرسی عرش جلال — در پرده جامه سبز و حجاب — خلوتگه قرب گشته ماتم که حمل زمین واقعه

مانده چو از آن حسین زمین گشت محوم از عقل و آل — گر خست مدار چرخ کرده بعکس

از فلک با فلاک بود گرد ملال — گفتا کرد و ابد کز زمین بی خبر — غم آینه دلها به پر نیرد ز شمال

بنهاده را فلاک امروز — خورشید حیات احمدی بر زوال — شد قوت بازوی عیسی کم بجهان

گردید هم تا ابد ز بار ملال — از صرصر دشمن دین شد خاموش — افتاده نخل غم بوالی اقبال

بگرفته تمام دهر را کوه فراق — تا از فراق چهار مصطفی یافت وصال — خطیبان منابر بوکوای مقیمان
محراب تعزیت داری خازنان جواهر بکا و مشعل داران آه عزا حاضران محفل مصیبت و متوطنان درگاه
مشقت مقیمان بارگاه صبوری و مترنمان صحایف محزون به نیکویه روایت کرده اند که چون سید ابرار از
این اندوه مکان عزم گلگشت جنان میفرمود در حالتیکه در بستر فراق افتاده تکیه بمتکای تب داده
ام سلمه را طلب نمود فرمود که حبیبه حسن و فاطمه زهرا را طلب کن تا چون ایشان در بیان نمود بهاری گه
ام سلمه معجل تمام فاطمه را حاضر کرد سیده زنان داخل شد جدش را مدهوش دیده ببالای پدر بزر
گوار آمد و سر آنجناب بر زانو گرفت صدا بگریه بلند کرد که ای پدر جانم فدای تو باد چه حالتست
که مینمت با پیچ زار مکرر ها ولی ریاض جنان بسر دار ای پدر جان آیا کلمه چند با فرزند خود نمیگوید
و آتش

و آتش حسرت مرا بزبان نشکین نمیتوان جناب رسول صدای فرزند ملول خود را شنیده دیده پرخون کرده با
دل پر درد فرمود که ای جگر گوشه من و ای اختر برج نکونامی در این زودی مرا وداع میکنی و از وصال تو محروم
میگردم پس سلام بر تو باد چون فاطمه این خبر غم اثر را از پدر شنیده آه سرد از دل پر درد کشید گفت ای پدر در قیامت
ترا کجا یابم فرمود ای که مرا حساب دهند عرض کرد اگر در اینجا نبینم چه چاره نمایم فرمود در مقام محمود
وعده که گناهکاران امت را در آنجا شفاعت کنم اگر در آنجا نیابم کجا یابم حضرت فرمود در کنار صراط
طلب کن در هنگامی که امت از صراط میگذرند من در آنجا ایستاده باشم که مبادا امت من بلغزند و همه دست
بدعا برداشته نجات امت مرا از خدا ارجمند خواهم فاطمه فرمود که در آنوقت مادرم خدیجه کبری در کجاست
آنحضرت فرمود در قصر بهشت که چهار در دارد بسوی بهشت گشوده است این بگفت و باز بیهوش شد پس در آنوقت
فاطمه سر پدر را در دامن گرفت که ناگاه حسنین داخل شدند و جد بزرگوار خود را بدان حال دیدند بیتاب شده
خروش و جیدا برآوردند میگفتند ای جد بزرگوار جانهای ما بیکبار فدای تو باد جناب رسول از ناله حسنین بهوش
آمده دیدها باز کرد و فرمود اینان کیستند علی ابن ابی طالب عرض کرد پدر و مادرم فدای تو باد حسنین اند آنجناب
با نقاهت تمام ایشانرا طلبید و بسینه خود چسبانیده و دست در گردن ایشان انداخت حضرت امام حسن
بیشتر گریه میکرد حضرت فرمود ای حسن گریه کم کن که گریه تو مرا دشوار است از این الم ها در آنوقت بعضی
از اصحاب بر بالین بعضی بر پشت در ایستاده بودند آن سخنان آنحضرت را میشنیدند در آنوقت جناب رسول
فرمود یا علی برخیز و میراث مرا قبول کن مرویست که ناقه غضبا که شتر خاصه آنحضرت و اسب و دراز گوش و شمشیر

و بعضی را که اولاد کوچک آنحضرت بود بعد ابن ابی‌طالب داد و فرمود ببر خیمه در حیات من اینها را ضبط کن
امیرالمؤمنین برخواست اینها را در خانه خود برد و برگشت پس ابن عم خود را در دامن گرفت مرویست که عمار
یاسر گفت یا رسول الله چه کس بخواهد والی و اهل ترا که غسل خواهد داد فرمود امیرالمؤمنین زیرا که هر عضوی
مرا قصد شستن کند ملائکه در شستن آن عضو او را یاری کنند دیگر باره عمار گفت نماز بر تو که خواهد کرد فرمود
امیرالمؤمنین تا آنکه بجناب آنحضرت گفت فرمود چون روح از بدن من مفارقت نماید مرا غسل ده و با دو جامه که
پوشیده‌ام یا در جامه سفید مصری یا برد یمانی کفن کن [illegible] پس جنازه مرا بردار تا بکنار قبر و آنجا
بگذار و اول کسیکه بر من نماز کند خداوند جبار است که در عرش عظمت خود بر من صلوات فرستد بعد آنها
که عرش را احاطه کرده‌اند بعد از آن ساکنین هفت آسمان بعد از آن تو و جمیع اهل بیت [illegible] و زنان
که از من‌اند پس جناب امیرالمؤمنین [illegible] کلمه سخن چند باو سپرد چنانچه سائلی از امیرالمؤمنین
که پیغمبر خدا با تو چه راز گفت فرمود که هزار باب علم بمن تعلیم نمود که از هر بابی هزار باب مفتوح گردد
چنانکه احوال ارتحال تا قیامت را میدانم و از ابن شهرآشوب مرویست که در آنوقت کسی در خانه کوبید
جناب فاطمه زهرا گفت کیست گفت بنده گفت مردی غریبم و از [illegible] را آمده‌ام که از رسول خدا سؤال چند کنم
آیا رخصت هست که درآیم پس حضرت فاطمه زهرا گفت ای بنده خدا برو که خدا ترا رحمت کند
پدرم بیمار است و بدرد خود گرفتار است بتو نمیتواند پرداخت بعد از اندک زمانی باز
در را زده گفت مرد غریبم رخصت میخواهم که بخدمت رسول خدا آیا غریبان را رخصت هست
یا نه

یا بنت رسول خدا بهوش آمده دیده را گشود گفت ای فاطمه آیا دانستی که کوبنده در کیست گفت ای پدر جان
خدا و رسول داناترند فرمود که تفریق کننده جماعت و درهم شکننده هر لذتیست این بیوه کننده زنان است
و یتیم کننده کودکان است تا بحال از کسی رخصت نطلبیده است برای رخصت این خانه اذن میخواهد
واگر نه کوه برابرش بود که میشکافت ای فاطمه اذن بده او را که بقبض روح پدرت آمده است او را رخصت
بدهید تا بیاید چون فاطمه زهرا این سخن شنید قرار از سر و پا بنیادش برفت بنشست بزاری بگریست و از امید قطع
کرد پس فاطمه بملک الموت گفت درآ که خدا ترا رحمت کند چون ملک الموت داخل شد مانند غلامی دست ادب
بسینه گرفت گفت السلام علیک یا رسول الله یا ابا القاسم حضرت فرمود علیک السلام یا عزرائیل گفت یا رسول الله
جناب الهی مرا بقبض روح شریف تو فرستاده است اما باختیار تو فرموده است که هرگاه بفرمایی بامر حق تعالی مشغول
شوم و اگر میخواهی در دنیا باقی چند آنکه خواهی الخ فرمود ای ملک الموت مرا بدین اختیار نیست اما
چندان امان ده که با جبرئیل بیاید چون مرا بخدا حاجتیست باجابت حق چه میکند در آنحال جبرئیل نازل شد
چون چشم جناب رسول بجبرئیل افتاد فرمود ای برادر در چنین وقتی که ملک الموت بقبض روح من آمده دارد
دل من در غم امتان تست در کجا بودی که اینقدر دیر آمدی جواب داد که بشغل کار تو بودم بخلد زینت ده
لاله زار تو بودم بهشت را بقدوم تو مژده میدادم نسیم را بریاحین تو میفرستادم غبارها از قصور تو
پاک میکردم قصور خلد ترا آراسته میکردم حضرت فرمود ای جبرئیل مژده بده که گرد غم از خاطرم
بزداید جبرئیل گفت یا رسول الله چه کدورتست که با وجود اینکه بقرب الهی میروی و از بزم رحمت

نامتناهی متمکن مشغول و بار کرد کرت دار حضرت فرمود که ای برادر تو میدانی که من همیشه در غم امتان
بوده ام و هرگز راحت حضور آنحضرت ام برو شهادت بیاور تا بدانم که خدا با امتان من چه خواهد کرد جبرئیل
روانه شد در آن حال حسنین با خود ابرو بجهت بزرگوار خود انداخته و نالها زار زار از دل بیقرار کشیدند
امیر مومنان بر خواست که آن شاهزادگان را دور کند ای رسول خدا بوسی فرمود یا علی بگذار تا من دو گل بوستان
خود را ببویم ببویم و ایشان هم گل رخسار مرا ببویند بگذار تا من ایشان را وداع کنم و ایشان مرا وداع کنند
بگذار تا بگریم چون ابر در بهاران   کز سنگ ناله خیزد روز وداع یاران   در گلشن محبت چون اذن ناله دارند
یاران ناله کو شد فرقت بود هزار آن در آنوقت صدای ناله زنان و گریه دختران و رازی کوه مکان بهفتم
آسمان رسید ناگاه عندلیب گلشن رب جلیل و سواحت بخش عالم بهشت جبرئیل نازل شد چون چشم جناب
رسول بر روی وحی امانت افتاد فرمود ای برادر از باب امتان بگو چه خبر داری گفت ای حبیب خدا پروردگار تو میفرماید
که هیچ اندیشه مکن امتان ترا به تو بخشیم که راضی شوی غم از امتان فرمود خوشحال شدم ای عزرا
پیش بیا آنچه مأمور شدی بکن چون ملک الموت بقبض روح آنحضرت مشغول شد حضرت فرمود
ای عزرائیل امتان من ضعیفند طاقت سختی جان کندن ندارند هر سختی که برایشان است بر جان من
بگذار یا رسول از خدا بجا آورد فرمود که در آنوقت ام در دهانش ساکنان بود که آید دوستان ای است نگاه
میکردند ای بیت نگاه میکردند که نگاه دیر آن جناب پای مبارک بسمت قبله و دستهای مبارک خود را
به پهلو

به پهلوی خود خوابانید، مرغ روحش از قفس بدن بسوی ریاض جنان آشیانه گرفت در آن وقت
صدای شیون از مرد و زن برآمد و رسید آنچه باهل بیت رسید آنچه رسید خامه را یارای تحریر این ماتم و زبان را
طاقت تقریر این محنت و غم نیست اما شمه از احوال فاطمه زهرا بشنو مرثیت که بعد از
رحلت رسول خدا فاطمه زهرا شب و روز گریه میکرد و روزها پیراهن جدش را می‌آورد و بسینه میمالید و زار زار میگریست چندانکه بیهوش میگردید
که اهل مدینه از گریه و زاری متصل او کار بر مردم مدینه تنگ شد آخر الامر جناب علی ابن ابیطالب آن پیراهن را برداشت پنهان
کرد هر چند فاطمه آن جامه را طلبید حضرت مضایقه میکرد مروی است که در آن ایام که رسول خدا از دار فانی وداع کرد
یکی از علمای یهود در بلاد خود روز شنبه مطالعه تورات مینمود ناگاه بجائی دید که مدح رسول نوشته در خشم شد آنجا را تراشید
غضب برادر مستولی شده ورق را پاره پاره کرده بدور انداخت شنبه دیگر باز مطالعه تورات میکرد اینجا مدح
رسول خدا دیده نه پسندید از آن عوض او را هم پاره کرده بدور انداخت روز شنبه سیم باز مطالعه تورات میکرد
اوصاف آنحضرت را در هشت جا دید که اوصاف رسید آخر از خواندن کتاب رسید که پروردگار عالمیان میفرموده بود که
اگر خلقت محمد باعث نه زمین و نه آسمان و نه پیغمبران و نه ملائکه مقربان را نیافریدم چون آن یهودی اوصاف
محمد را بآن جلالت دید پشیمان شد از کرده خود و گفت بخداوند ابد که من بسعادت نمیرسم تا آن دانستم
میروم بزیارت آن محمد مسلمان میشوم پس تدارک سفر را کرده از آنجا بعزم مدینه منوره روان گردید رسید
که سه روز از رحلت رسول گذشته بود یهودی چون وارد مدینه شد از کسی قبرستان بقیع را پرسید آنجا آمد
با سلمان فارسی که با قد خمیده و دیده اشکبار زیارت اهل قبور میکرد آن یهودی بنزد سلمان آمد از آن احوال

پیر اندید که از فرق سلمان چنین یافت که رسول خدا هیهات بس او دانشمند به تابعی با آن کم که به یک سال من شنید
قدم پیشتر گذاشت سلام کرد گفت یا رسول الله من قدر و رتبه تو نمیدانستم بی ادبی از خدمت تو بگذر از من عذر
خواهی بعد و زار زار میگریست و چون الکه گشته را بیان میکرد چون سلمان این کلمات از آن یهودی شنید آواز بر درد کشید
هر گاه بگویم که رسول خدا از دنیا رفته آنمرد مایوس شد اگر حیات دروغ گفته باشم بعد از تامل بسیار گفت من پیغمبر نیستم من
خادم آن آستانم بیا ترا بمسجد رسول خدا برم پس باتفاق آن یهودی بمسجد رسول آمدند در آن وقت حضرت
مطلق بر حق با بعضی از اصحاب در آن مسجد بود یهودی چون او را دید گفت رسول الله است پیش رفته سلام
کرد گفت یا رسول الله بدرگاه تو الحال آمده ام که بدین تو در آیم و قصه خود عرض کرد حضرت وصی سخنان او را
شنید نعره صدای گریه بلند میکرد و نشست و ولایت فرمود آنمرد دانسته و دانست که رسول خدا از دنیا رفته است آن یهودی
مضطرب شد و صدای گریه بلند کرد که حضرت ولایت فرمود دریغ از آنکه دیر رسیدم دریغ بسیار که در وقت خزان رفتم بلند از
بسودا آمدم و دیر رسیدم که دریغ اتفاق بر در بازار یهودی گفت ای جانشین پیغمبر آخر از مایه آثار آن حضرت
با تو نیست که من او را زیارت کنم حضرت خاک دری او را بدان کرم امیر مومنان فرمود که ای سلمان بخانه فاطمه
زهرا رو خرقه رسول خدا را بیاور تا آن مرد زیارت کند چون سلمان بخانه سیده زنان آمد و خرقه را طلبید فاطمه
زهرا فرمود که ای سلمان خرقه را چه میکنی سلمان قصه یهودی بیان کرد زار زار میگریست پس فاطمه برخاسته خرقه
بر داشته همین که دیده او بخرقه پیغمبر افتاد روهای آن کسی یهودی که هر دختر چون اخبار دیده
او را دست گرفته او را بهوش در آوردند و آن خرقه را در میان گذاشتند و بدو را آن خلقه ماتم زدند
فاطمه

فاطمه خرقه را به سلمان سپرد سلمان روانه مسجد شد چشم آنحضرت بر خرقه آنحضرت افتاد چنان شیون در مسجد بلند شد خرقه را بسینه نظر در آورد چند جای او را بلیف خرما وصله که آن یهودی خرقه را بوسید و بوئید گفت ای یاران حق العبد قبر صاحب این خرقه ببرید و بسوزم که چنان که جهان در پیش چشم تاریک شده است او بالای سر تربت جناب رسول صلعم به زمین خود را بروی آن قبر مطهر انداخت گریه و ناله و بزبان حال این مقال را میگفت

زهجر انت چنان بیمارم ای دوست — که برید و دورم از کارم ای دوست
چرا از تکلم بسته داری لب بیا با تو سخن بسیارم ای دوست — رهی بنما که تا آیم بسویت — که دارم بیکسی بسیارم ای دوست

بعد از نماز بسیار بدرگاه خداوند جبار عرض کرد که پروردگارا اگر چنانچه توبه من قبول و ایمان من مقبول است مرا بصاحب این قبر برسان این بگفت آه کشید جان بجهان آفرین سپرد انا لله و انا الیه راجعون

بعد از حمد و سپاس جناب واجب الوجود

صلوات بیقیاس بر روح مطهر رسول و درود و سلام بلا آغاز و لا انجام بر حضرات ائمه اطهار تحفه سلام نثار بر نور رسیده نشین خلوت عصمت و مستور سرادق عفت و بانوی حرم سرای ناز و شمع محفل اعزاز ام الائمة النجب و شمسه ایوان مرتضی جناب فاطمه زهرا عروس حجله جلال آنکه بارگاه حجاز او را از پرده خفا بعیان حقیقت ملاحظه نماید از شاه آن کس بحت مقصود بر بود تا آن حدیث که جناب شیخ نجم الدین رازی در کتاب جامع سنن آورده که یکی از منافقان مدینه جناب ولد بیت را ملامت کرد در خواستن در خواستن فاطمه زهرا و گفت یا علی تو معدن فضل و ادب و شجاعتی

مهر زنان عرب و عجم چرا زنی خواستی که چاشتش شام نمی‌رسد اگر دختر مرا من خواستگار چنان میکردم
از خانه من تا در خانه تو شتر در پی شتر از جهاز دختر من استاده باشد آن گنجور علم و گنجور حلم
و مهر داین تقدیر است نه تدبیر الحکم لله بدانکه مدار کار نه بمال و متاع دنیا نیست و مقصود با عزاز
رضای حق تعالی است نه با عمال است و نه بجمال مباهات باید کرد است و نه بدرهم و دینار چنین امیر مؤمنان که
رنداری تو ع بحکم ظاهر ساخت که با علی سر برد تا قدرت ما ظاهر شده که چنین سرور اولیا جناب
مرتضی سر باز کی با عروس اعظم حق برادر از نور که درهم نور دهد داند در زبر جدی میدان و سعید ملک حفظه
نمود که تمام میدان پر از ناقه بهشت آورد باران نو کوه مشک و عنبر و بهر شتر کنیز چنین آفتاب در زمام
هر شتر در دست یک غلام چون سرو خرامان آن دو هم صدا میکردند که هذا جهاز فاطمة بنت محمد پس آن
مهمانان خانه اجلال و کرسی نشینان عرش اقبال از شب هدیه آنجا با سرور و خوشحالی کعبه رسیدند آن منافق
کدانید روانه حجا طاهره و رحج شرف فاطمه کعبه که اول خبر دهد چنین کنند در خیر بدان محجا طاهره
آمده به زنان گفت یا علی یا می گوئی یا من بگویم حضرت فرمود شما بفرما فاطمه زهرا گفت یا علی سرزنش
هی ای از آن منافق شنیدن الحمد لله که جهاز مرا بعالی [illegible] دیده باید دستان اید دوستان احمد مختار
و از شیعیان حیدر دیده عبرت نظر کنند که مقربان بارگاه جلال و افتاده پایه اقبال با آن مرتبه [illegible]
برای عار و سیاهان چه کشیده اند و از جفا تخم نفاق چه اینها چه دیده اند پاره جگر رسول الله که مخدره
فاطمه هنوز ماتم احمد مختار را باتمام نرسانیده بود که گمراهان امت دست ظلم و ستم بر آن مخدره
جهان [illegible]

کشوند تا آنکه طاقت او را بعرش آه داده اند آمعصومه . باب پر شکوه و دل پر از درد کنده بمت باب
بزرگوار خود شتافت اکنون بشنو که چگونه وفات یافت   که بعد از زوال خورشید رسالت یعنی از رحلت
خاتم نبوت بچند روز سواد ظلم ابابکر و عمر ولیکن عثمان بد اهل جهان ظلمانی شد که اول بنیاد جور و ظلم
فساد که بپاره جگر مصطفی وفاطمه معصومه درکینه آمعصومه بیقرین کشودند چنانکه در اخبار آمده که روزی عمر ملعون
بابابکر ملعون گفت که اسباب معیشت بر اولاد فاطمه تنگ نگردانی با تو بیعت نکرد الا علی با تو بیعت نخواهد
داد خلافت تو چاره نکرده که اول حاصل از خود بقبض فدک را روانه کرد و کماشته فاطمه را معزول کرد فدک را از تصرف
فاطمه را آورد تا کار بر آن دو تنگ کرده به بیعت تو در آیند پس ابوبکر آدم فرستاد کماشته آن مظلومه
از حق خود منع کرد و این خبر محنت اثر بفاطمه زهرا رسید گفت من خود میروم که بمسجد میروم و ادعای
حق خود نمایم فاطمه هر چند میدانم که دلهای تحت العلیا اولاد تو بزنم اقامه از بهر اتمام
حجت با علی حق خود میروم پس آن مظلومه برخواست سلیلی اعزای در سر و چادر ماتم بدر بر سر کرده بمسجد درآمد
چون داخل مسجد شد چه دید ابابکر ملعون تکیه بر محراب شافع روز جزا رسول خدا داده و عمر که مهی دون ظالم عدوان
در مسند جور ظلمانی بود در برابر او نشسته منبر بلکه مسند نشینی از اوج رسالت بعد پایه تخت ضلالت گشته
و محرابی که ابرو شاه عبادت بود از سجده باز ان صدق الحال گشته مسجدی که خوشه منبر
صحابه دین بود خلوت ورت غصب حقوق آن خانه الهی محفل خلفای جور شده
چون چشم فاطمه بر آن منبر افتاد که خورشید مشرق مصطفوی بود ستارهای اشکش پر

خبر رسید که چون فاطمه دامن حزن بر چشم نموده آغوش تعزیت جناب محمدی بود و تنش نم رسید شد آه
کشیده و سیلاب اشک از دیدهها بارید پس رفت و در مجلس ابابکر گرا به براندازید که حق من مظلومه را
غصب کنید و ملک موروثی مرا بیرون این مزرعه را پدرم به طریقه تملیک از برای معاش اولاد من اقرار
داده و در حین حیات تصرف جناب من بوده چه دلیل غصب میکنی ابابکر گفت ای فاطمه آیا حجتی داری
که فدک از تو باشد بیار آن مظلومه کاغذی که جناب رسول در تملیک فدک با فاطمه داده بود بیرون آورد
که در آن کاغذ گواهی امیرالمؤمنین و حسنین و بعضی از زنان پیغمبر بود دید ابابکر داد عمر گفت
یا فاطمه علی شوهر تست و حسنین فرزندان تو از شهادت ایشان در اثبات این امر مسموع
نیست پس کاغذ را از دست او گرفت پاره پاره بدور انداخت و آن ستمدیده را به تندی جواب
داد و آن مظلومه ناامید از حق خود محروم شد و با دست حسنین را گرفته بر سر قبر پدر بزرگوار رفت
جمع چشم به تربت پدر بزرگوار اقامت آه کشیده گفت ای پدر حق من مظلومه را غصب کرده
پدر بزرگوار احوال فاطمه نظر کن در مرافعه عمر و ابابکر و چگونه از حق خود ممنوع کرده ای پدر ستمگار
بین نمیگذارند فاطمه ایام تعزیت ترا ... حسنین تو را که از بیقوتی خود را
هلاک می خواهد کرد آن مظلومه گریه میکرد و آه سرد میکشید شکایات ایشان را به پدر بزرگوار می‌نمود
تا آنکه از کثرت بار غم از دنیا رحلت کرد بشنو که چگونه دنیا را وداع کرد
که چون هنگام وفات فاطمه زهرا رسید بعد از پدر بزرگوار احوال
او این

او این بود که از شب تا صبح و از صبح تا شام از مفارقت پدر بزرگوار میگریست بحدیکه مردم مدینه
از دست ناله و زاری او به تنگ آمده بخدمت امیر مؤمنان عرض کردند که یا علی فاطمه را از ما سلام برسان
بگو یا روز گریه کند شب آرام گیرد یا شب گریه کند روز آرام بگیرد که ما دیگر طاقت شنیدن ناله های او ندارم
و گریه مرز غیر فاطمه طاقت ما را بسیلاب داده او که روز نا آرام خرمن شکیب ما را سوخت چون علی ابن ابی
طالب بفاطمه گفت یا فاطمه هر گاه میخواهی خاطر از تو راضی باشم صدا بگریه بلند نکن روز آهسته گریه کن
بعد از آنکه لا علاج روزها چون شمع تعزیت آهسته میسوخت یاد در دفراق دیده حسرت بر راه شب داشت
که وعده در شب بعد روز بر بابو حال خود میفرمود   مگر از روز تا شام از نیستادن دلم سوزد خبر از او
ندارن تو ای خورشید در جانم از این روز   شب محشر بود بهتر از آن روز   بشب عشق راز کردن
در از خنه دل باز کردن   از دل میتوان افغان بر آن   بشب شاید کنند گر بیقراری کنند
شب از محبت پدر داری   بشب دادند اذن ناله کردن   مگر از روز خون من بگیرد   برو
از آفتاب از در کند شاید   مه شب کرد من حلوت نماید   دلم خون شد بر آن شب بیدادم   که روز
آتش زده اندر نهادم   بی بی فاطمه تا شام از دست روزگار شکایت میکرد چون مشاطه شب سرمه بچشم
شاهدان انتظار کشید و خنجر قضا بهوش داران خواب برسناق خلایق بر سانید جناب فاطمه عرض
میکرد که یا علی وعده خوف کجا و دلیل طریق مصیبت من باشی که بی بی علی ابن ابی طالب دست فاطمه را
میگرفت فاطمه زهرا دست حسنین را میگرفت چنین تحمل ماتم سرتا قدم سیاه دربر و مانند شمع تعزیت

سوز جگر به نوعی روانه تا بتربت پدر بزرگوار رسیدند دست حسنین را میگرفت و بر قبر پدر در آغوش میگرفت

از هوش برفت حسینی برادر را در آغوش میگرفتند علی ابن ابیطالب از گریه آب بر روی میزد تا بهوش

می‌آمد پس بزبان حال بقبر مبارک خطاب میکرد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مرویست که مدت هفتاد و پنج روز و بقولی سه ماه فاطمه زهرا از فراق پدر گریه میکرد چنانکه

اکثر اوقات بار اندوه بر رخسارش هاله و سرو قامتش خلال گردیده خورشید جمالش رو بزوال نهاده

روز عمرش بشام اجل پیوسته بود روزی جناب امیر مؤمنان داخل حجره فاطمه گردید که آن کوکب

سپهر حیا و آن خباز خرمن بلا خمیده گردیده و آن گل بوستان عزا قدر گلبرگ تر شکفته مشغول شستن جامه

حسنین است آن یگانه کشور رضا و دارای کناره گیر از راه دادن خرمشیل در مدت مواصلت هرگز ندیده ام

هرگز ترا نه دیده ام که بدون کار دنیا دیگر روز مشغول باشی امروز می بینم به کار مشغولی حکمت در این

چیست و چه راز است فاطمه زهرا آه کشید عرض کرد یا علی ایام دوای بفراق مبدل و زمان رحلت

بپایان رسید یا علی دیشب در خواب دیدم که پدرم در بلندی ایستاده نگاه میکرد مانند کسیکه انتظار کسی

میکشد چون چشمش بر من افتاد فرمود که ای سوخته آتش و ای گداخته بوته اشتیاق آیا کرا ز من جوئی

ودر

و و فراق حسن چگونه میکند الی الوطن هرچند از هجر من بجان آمده‌ام هم بجان آمده‌ام هیچ بیش ازین طاقت
ندارم شده بار انتظار ایام بسر آمد سعی کنم که خود را بمن برسانی میدانم که فردا البته در خدمت پدرم خواهم
بود یا علی جامه حسنین را میشویم نمیدانم که بعد از من پیراهن ایشان را که خواهد شست و کل ترک کرده‌ام تا
گیسوهای ایشان را بشویم نمیدانم که بعد از من پیراهن ایشان را که خواهد شست و ناز ایشان کی میبرد که
چون دختران تعزیهٔ من مشغول باشند حسنین من گرسنه نمانند یا علی دلشکسته باشی که بعد فراق
گرفتار خواهی شد سوی بهشت میروم دیار تو بی تو تهی از فروغ تو داشته باشی سینهٔ تو حلال بمن بیش تو نگذاشت
داد کی اجل تمام است یار تو یا بار هجر درست و بغل مرگ که دل از طریق وفات برکندم بجانب میروم
باز آرزومندم دلم از تو نکند آرزوی حور و قصور دلی زجنت کو بهشت سفر بود معذور یا علی حاضر
بهشتی بسرم در کنار گیر که زمان رابست دفن اطفال در آن وقت نداران اطفال را دیده
بود آثار رفتن بسر وظاهر شده پس امیرمؤمنان به نشست سر فاطمه را در کنار گرفت و میگفت الفاطمه
داغ فراق پدرت مرا کافی نیست علی را طاقت هجران تو نیست جان داد در تعزیهٔ پدرت دفع
نکرده‌ام داغ ماتم ترا در کجا دهم هنوز دیده‌ام پیغمبر چیچون است تا تو الم توجه بدرم و اصحابا
ازجراحت دلم ناسور گردید و بنا وکف فراق تو هم میگردد ای فاطمه چنین تنها چرا از من جدا میشوی
آخر درد دل دارم بیا ای فاطمه یا علی وصیت بتو دارم اگرچه پدر ادبیت ولی سفارش تو یاد دارم باغ
بتربت دمی که طایر روحم رود ز شاخهٔ تن فدای جانت تو جان من حسین و حسن مبارک آنکه

شود لگد رفتن مادر   شکوفه چمن باغ ای آل پیمبر   مبادا آنکه زند کس لپانچه ازکین
زبعد بستر و گلشن یاسمین   مبادا آنکه نشیند زبین جهان غرور غبار غم بسر آنهاکه سوره نور   مباد
کسی دل این بشکند زبیعت سست   که بعد من نشود شکسته درست   نه بفکنند زپا سروهای بوستانم
که تازه اند بشر ابا طهور بستانم   بهاین بکت که دیگر درعزا منشیند   غزال جان و شیر بچه ها منشیند
یا علی بر یتیمانش ندارستم اورا با اهل دنیا واگذاشتم بعد از من حسین مرا محبت کن که مادر ندارند
دل اطفال بی مادر نازک است اینها را در کنار خود بخوابان و از گریه تسلی ده دیگر یا علی حکوم
در باب دختران بیکس ضعیفانه   زفرقتم دل کلثوم ای کرند مکن   خدا نکرده بزینب صدا بلند مکن
کسی ز کینه نخندد به دیده تر زینب   چه داغ تازه سینهای بس است بر سر زینب   یا علی زینب جوان میست در
پیش دشمنان نمیدانم با آن همه غم چه خواهد کرد بعد از وفات من یاد از زیارت من کوتاه مسازد
صباح و مسا بر قبرم مانوس باش ز تلاوت قرآن مجید که چقدر حسرت گفتار تو بدل دارم   ولی
چه چاره کنم بار دل دگل دارم اگر چه دیده بظاهر نخورده گل جانم   رسد ز لفظ تو بر گوش من کلام
مجید یا علی وصیت دیگر آنست که مرا شب دفن کنی که معاندین بر جنازه من حاضر نشوند در آنو
قت علی ابن ابی طالب گوش بفاطمه داده از سخنان او زار زار میگریست چنین کلام فاطمه
تمام شد نوبت با میر مومنان رسید فرمود یا فاطمه بوصیتهای تو عمل میکنم ولی توهم وصیت
مرا گوش کن اولا اید دختر رسول خدا   دمیکه جلوه کنی گشته باغهای جنان   سلام من
بجناب

بجناب مجتبی برسان پس ارشدم بگو د حیدر کرار که زور بازوی تو وافتاده ز کار ای فاطمه اگر از منی
نسبت بتو تقصیر واقع شده مرا حلال کن و در پیش پدرت شکایت مکن کشیده تو بس رنجها بخانه من
چه مرغ پر شکسته در آشیانه من یا فاطمه اگر بعد از تو بجفای ایام پس از من با حضرت در اینجا حکمی و هر گاه
بالم قضا رضا شوم با سوز فراق چه سازم مروی است که چون حسرت بهم زاز درون گفتند جناب شاه
ولایت ارکان به پرسیدن رفت حضرت فاطمه ابتدا افتاده اسماء بنت عمیس را طلبیده فرمود ای اسماء
احمد مختار عازم جان دادن میروم بقربانت میبرم پیام تو بجانب رسول الله ای اسماء نوبت
تسلی اطفالم بتو رسیده وقت گذشته بار الم اینها متحمل شو فلذا از غبار یتیمی سنبل گیسو
اینان نشینند و زینب کلثوم را دلداری کن در فراق من اینها را تسلی ده و دیگر آنکه در وقت رحلت
جبرئیل قدری کافور از بهشت آورده بود پدرم او را سه قسمت کرد یک قسم را از برای خود و یک
از برای من و یکی برای شوهرم علی را بآن کافور حنوط کن و بکفن و تجهیز تمام مشغول در مجلس ام است

بعد از حمد و ثنای حضرت باری تحفه تحیات بروح مطهر
رسول مختار از وجه مبارکش بسبب انجاب که بدید و درود نامعدود بر آل اطهار باد یک شمه از اوصاف
جلالت و مهر سپهر عظمت حضرت عصمت زهره فلک طهارت و کوکب برج خدارت سیده زنان
ن، فاطمه زهرا بیابند معتبر از تحفه المجالس مروی است که روز ولادت مآب روی بحجره شریفه می آوردند
دید که جناب فاطمه میخواهد حسنین را بخواباند و ایشان از غایت گرسنگی بخواب نمیرفتند آن

آن مخدومه دو جهان گفت یا علی اگر ممکن شود طعامی تحصیل کن که فرزندانم از گرسنگی و جوع بخواب
نمی‌روند ولایت‌مآب از خانه بیرون آمد بنزد عبدالرحمن بن عوف یکدینار قرض طلب نمود عبدالرحمن
بخانه رفت زر بیرون آورد گفت یا علی این سیصد دینار است بستان و هرگز او را پس مده پس حضرت فرمود
که هرگز از تو قبول نمیکنم زیرا که از رسول خدا شنیده‌ام که میفرمود الید العلیا خیر من الید السفلی
اما یکدینار بطریق قرض بده و این حدیث بشنو که محمد مصطفی ص فرموده که الصدقة بعشرة والقرض بثمانیة
عشر ضعف یعنی صدقه را یکی ده عوض و قرض را یکی هجده الحاصل آنجناب همان یکدینار را بقرض گرفته روانه
خانه شد در راه مقداد اسود را دید که برکنار راه ایستاده فرمود ای مقداد درین مدت کجا
بودی اینجا نشسته عرض کرد از برای ضرورتی حضرت فرمود آن ضرورت چیست گفت ای مولای مومنان
چهار روز است که طعامی نیافته‌ام حضرت فرمود بگیر این دینار را که تو چهار روز است
که طعام نیافته و ما سه روز است تو از ما اولاتری چون آن دینار بمقداد داد چون وقت نماز بود آنجناب
رو بمسجد نهاد نماز کرد حضرت رسول فرمود که یا علی امشب بخانه شما می‌آیم امیرالمومنین گفت
ای رسول خدا مرحبا و از مسجد روانه شد فاطمه زهرا دید در آنوقت رسول خدا داخل شد چون فاطمه
مهمان عزیز دید مضطرب گردید بسبب عدم طعام پس وضو ساخت و رو بمصلی عبادت خود نهاده دو رکعت
نماز گذارد و روی نیاز بدرگاه بی‌نیاز آورده بتضرع تمام عرض کرد که الها قادرا پروردگارا
روزی رسانا حق پدرم محمد مصطفی ص که طعامی برای پیغمبر بفرست که امشب حبیب تو مهمان ماست هنوز
فاطمه

فاطمه در سجده بود که بوی طعام بمشام مبارکش رسید سر از سجده برداشت کاسه پر از طعام دید که بوی مشک آن
ساطع است آن را برداشت نزد شاه مردان و پدر بزرگوار گذاشت جناب پیغمبر فرمود انی لک هذا
الطعام فاطمه عرض کرد من عند الله ان الله یرزق من یشاء بغیر حساب پس جناب رسول صلعم فرمود سپاس
مر خدای را است که مرا فرزندی داده چون مریم مادر عیسی که هر گاه زکریا نزد او شدی طعام یافته
دیدی گفت انی لک هذا الطعام در جواب گفتی من عند الله یرزق من یشاء بغیر حساب
پس رسول خدا امیر المؤمنین و فاطمه و حسنین از آن طعام میل نمودند که ناگاه سایلی بر در آمد و سوال
کرد علی ابن ابی طالب بر جواب که ان بیل الطعام دهم رسول فرمود یا علی مده که او ابلیس است خبر یافته
که ما را طعام بهشت میسر است خواهد که با ما شریک شود چنین روز دیگر شد اعرابی در مسجد امیر المؤمنین آمد
بخواند و کیسه زر به دست آن متبع چه دستی داد و نا پیدا شد و آن وقت آن کیسه نزد رسول خدا آمد
آورد صورت حال را عرض کرد رسول فرمود یا علی دانستی که اعرابی که بود گفت خدا و رسول او دانا تر فرمود
آن اعرابی جبرئیل بود در آن وقت که از گنجهای زمان برداشت و حق تعالی از برای یک دینار که تو دینار
بمقدار بهشت چیزها از ثواب عطا داده فرمود از آن بهشت چیزها را در دنیا بنور شاید
یکی این کیسه یکی آن مائده تتمه بعد در آخرت به تو عطا خواهد فرمود چنانچه هیچ چشم ندیده و گوشی
نشنیده باشد ای دوستان فاطمه زهرا بشنوید که بعد از رسول خدا فاطمه زهرا
که مائده خوری نعمت الهی بود با چه جفاها نمودند تا به پدر بزرگوار ملحق
شد محرم حدیث فاطمه را بشنو   مرویست چون

زهرهٔ سپهر کوکب بیت اشرف مصطفی علیها جناب فاطمهٔ زهراء ماه حیاتش
در محاق فنا که از هجر پدر ساعت بساعت غم اندوه او زیاده میشد و از گریه
و ناله خود را نگاه نمیتوانست داشت و از کثرت شوق پدر در فراق قامتش
خم شده بود و چون ایام جناب پدر را بیاد می آورد و بمسجد رفتنش و موعظه آغاز کردن
آنجناب را بخاطر میگذرانید میگفت آه که نزول جبرئیل از ما باز مانده و نزد
وحی از خانهٔ ما منقطع شده تا آنکه روزی فرمود ای دوستان از وقت
رحلت پدرم تا این حال صدای اذان بلال را نشنیده ام بلال را بگویید به بام
مسجد رفته اذان بگوید که بسیار دلم سوخته شاید که اندک افاقه شود
خبر به بلال دادند که به اذان عذر آورد فرمود که تو اذان بگوید بلال گفت
ای یاران بر من گوارا نیست که بعد از جناب رسول الله اذان بگویم اما فاطمه
قیامت فرمود چاره ندارم پس بلال با دل پر ملال بمسجد در آمد
و زمان رسول الله را بخاطر آورده سرشک از دیده بارید و اذ
سر دمیکشید باغ وحدت با زهرا زاران نالها کرد و در کلمه
از الله اکبر ابتدا چهار بار الله اکبر گفت و میگریست

عزا و داره دیگر در جهان می گفت گفت چنین بلال گفت الله اکبر فاطمه گفت عزا او بزرگی نیست مر خدا
ذو حی و قیوم چنین بلال گفت اشهد ان لا اله الا الله فاطمه گفت گواهی میدهم که نیست مگر واحد حی قیوم
و امیصبا چنین بلال گفت اشهد ان محمد رسول الله فاطمه صیحه کشید بیهوش شد اهلبیت بر سر الخدمت
جمع شدند و انعندلیب گلشن فراق در میان گرفتند یکی از دیده زن بال آب بیرون او می پاشید و یکی
از سینه عزا آینه در پیش دماغ او میداشت و یکی از شعله آه چراغ روغن میکرد و یکی از گیسوی مشکین عطر
بدماغ او میرسانید و یکی از رفت دل بازوی او را میمالید و یکی از طپش سینه چنین کبوتر جای می نالید
و چندان ناله از هزار باغ عزا بلند شد که طایر روح رمیده فاطمه زهرا بآشیانه مراجعت نمود چنین
فاطمه دیدار باز کرد زنان را دید مرایه در خونی ما حضه نمود سر خود را در دامن ام سلمه دید آهی کشید دیگر
باره بیهوش شد خبر به بلال دادند که ای بلال اذان قطع کن که فاطمه از دنیا رحلت کرد
آری آری ناله بلبل چه عاشق بشنود   نالهها از جان از غم همدرد خیزد بلال را با کو حال از گلدسته
بزیر آمد و این آخرین اذان بلال بود که صدای او را دیگر کس نشنید تا بخدمت جناب رسول ام سلمه چنین
دیگر باره بیهوش آمد و حسنین بر کنار [illegible] می گفت گویان بکی رفت مصطفی
چند شما و باب مانده در بلاد افسر اگر چه رنجیده خاطر پدر   از غیبت یار من نکند احسن با شر
می گفت ایاران عمو از فاطمه در کجاست همدم را از این مبتلا چنین شد اهل بیت فخر

به انبیا چه رسد میگفت در کجایی چرا به بالین من نمی آیی آخر من انف الله دختر زاده تو بودم که چنین بسفر
میرفتی آخر بی کسی که وداع کنم من بودم و چنین از سفر مراجعت نمیکنی او این گریه را که دید میهمون بودم
ای بابا من میدانم که فرق طاقت ملال ندارد که در فراق تو او ستاد دلدار نازنین حکیم بجسمم ضعیف فاطمه
طاقت کشیدن ندارد چه شد آن که بخانه من می آمدی و از مکروهات تسلی میدادی ای پدر وقت نماز
است و بلال اذان میگوید اصحاب در مسجد انتظار میکشند ای پدر زمانه بر فاطمه بسیار تنگ شده
او را بچه را حسن و حسین کجا رفته زینب و کلثوم را در بر کشیده میگفت کار مادر شما با خدا رسید این درد نه در
دیدن مادر شما از این بخانه می آید هر چند این شب و روز از فراق پدر بزرگوار حضرت پیغمبر
میگریست تا آنکه مرغ روح شریف عازم جنان گردید مسطور است در صفحه الم
و راقم این اوراق دام بدینطور روایت کرده که چنین صفحات بضعه احمدی از اشک ماتم
پدر مترحم کرده هر وقت آن شد که قلم ممات بر لوح حیات کشید در آنوقت اسماء زوجه ابوبکر
خدا را طلبید و فرمود که ای اسماء وقت آن شد که دنیای فانی را وداع کنم به خدمت باب بزرگوار
شتابم حسنین از انتهای الکلام مدرسه در آمدند جناب فاطمه ابشار دلدار میخود میفرمود
اینو روید کان لحظه بروضه جد بزرگوار و پدر مادر را دعا کنید چنین ایشان روانه
شدند فاطمه فرمود اسماء آب بجهت من ترتیب کن اسماء آب حاضر کرد میگوید دیدم که فاطمه
غسل کرد و رخت پاکیزه خوب پوشید پس فاطمه فرمود اسماء من از حالت نمیدارم که مرا در تخته
میدارند

میدادند و در وقت غسل دادن بدن اش نزا بتنهائی مرسازید اسما گفت من چه نمایم بتو ای حیدرا
بتو در وقت شستن اموات پس آنگاه تخته حاضر کرد و چهار چوب بلکه بر آن [illegible] برده بدور
او کشیده گفت در حبشه دیدم که میت را چنین جا غسل میدادند که هیچ بدن اش بر کس معلوم نشد
فاطمه زهرا او را پسندید فرحناک گشت لطف می‌خواهم سازد چنین حسنائی از روضه پدرم بیایید این را
در آرزو بهشت [illegible] بگذار تا ساعتی پروردگار خود از ملکوت الموت پیرهن روح بود از
لحظه مرا بخواهید از اجابت [illegible] فیها والابد آنکه داعی حق را ملاقات که هم اسماء من پیرو
رفتم و در بهشت در آن ساعت [illegible] پس شنیدم که آن شمع [illegible] شفاعت میگفت ای پروردگار
بحق پدر بزرگوارم که برگزیده رسول است [illegible] که در ملاقات من دارد و بحق حسنینم و شوهر تاجدا
رم که وی پیغمبر است و سوزنده در فراق من دارد و بحق حسنینم که بیخوار [illegible] و دو دختر انم
که بماتم گرفتار اند که برگنه کاران امت پدرم رحمت کن و شیعیان شوهرم و محبان فرزندا
نم از آتش دوزخ نجات ده که ایشان تاب عقوبت ندارند اینرا بگفت و خاموش
شد چون لحظه گذشت که من فریاد بر آوردم که ای زهراء مرضیه جواب نشنیدم صدا بلند بر
آوردم که ای حورا انسیه جواب چون ندادی بجهار رفتم قطیفه از روی فاطمه بر گرفتم
که طایر روحش از آشیانه بدن اش پرید به ملکان گرفته و از دار فانی بدار
جاودانی ارتحال فرموده در آنوقت صدای حسنین برآمد من [illegible] رفتم و بر سر بالا

این را دیدم گفتند ای اسماء مادر ما در کجاست گفتم ای نور دیده‌گان یکدم قرار گیرید طعام تناول نمایید
که مادر شما بدرود جهان گفته رفت این را که شنیدند گفتند ای اسماء تو این دیده‌ای که بی مادر طعام خورده باشیم بگذار
که دیدار آخر مادر را به بینیم دیگر نتوانستم که عذر بیاورم پس تا امام حسن و حسین داخل حجره
شدند چون چشم حسنین بر قامت موزون مادر افتاد بروی نعش افتادند و روی بر سینه او نهادند
که تا گشته زینب آن یتیم بغزینه او شمیم بوی مادر از سینه او این بیت در ناله و زاری و حسنین از جهت استعلام
پدر بزرگوار از خانه بیرون شدند امیر المؤمنان در مسجد رسول خدا نماز ادا کرده که دید حسنین داخل مسجد
شدند شاه ولایت از مشاهده این بیهوش شد صحابه او را بهوش آوردند پس آن جناب
بر خواست با فرزندان تمام داخل حجره رسول خدا گردید که بدن جناب خیر البشر به روی زمین
افتاده و نهالی که از چشمه نبوت آب خورده از صرصر خزان گشته و گلی که جویبار انسیه
از آب تاب افتاده و شمع محفل حرم عصمت خاموش گردیده بلبل گلشن عفت از نوا افتاده و شمع محفل
حرم عصمت خاموش گردیده بلبل گلشن عفت از نوا افتاده دختران با گیسوان پریشان چون
بنات النعش بدور نعش مادر با چشم اشکبار مشهد ... بر جنازه او گرم نالان زار زینب
میگفت ای مادر ما خبر بدار که مرا با هم ستم چه باید کرد کلثوم میگفت ... در دوطه بلایی
مددگار گذاشتی امام حسن ع میگفت که شربت وفات را در کام من زهر فراق کرده اندی
امام حسین میگفت ای تشنه لب حیات تشنه را در بیابان غم بی آب گذاشتی علی ابن ابیطالب میگفت
که گلزار

که گلهای مراعات مرا از خشک سال مفارقت پژمرده کردی ام سلمه میگفت یا فاطمه سلام مرا به نور
حدیقه اسلام برسان و اسما میگفت که اسم به مسمای میآوردی خلاصه ناله اهل حرم و نوای تشنه
کامان محفل غم کبود فام ماتم در پرده افلاک انداخته و از پرده دیده حسرت کفن پوشیده نهر مروت
از جناب امیرالمؤمنین که چون فاطمه را کفن کردم میخواستم بردارم حسنین آمدند و خود را بروی سینه
مادر انداختند با بخدا که جان علی در قبضه قدرت اوست دیدم که دستهای فاطمه از کفن بیرون آمد
یکدست او در گردن حسین و یکدست در گردن حسن انداخت   ازآن مخدره بر خواهش شیون از جیب
و سلات چنانکه الحال ابدالت که بلا دیده کتاب   زینب که ناله روانه شد بیام لم یزل رسید

هاتف لاریب این ندا بگوش علی که یا علی حسنین زسینه اش بردار   بنیان عالم الجبار زحنین ملکذار
زبان به بند که بنت رسول در خوابست   بس است خامه که جانم ز قصه در تابست

محفل آرایان مجالس تقدیر مخدره کاعراس اخبار سخن به پیکونه روایت کرده اند که چون بر دل بنشین حجله
اعزاز و حور سید بیت الشرف اعجاز مخدره کاهها و سیده زنان جناب فاطمه بحد رشد رسید هر کس آرزوی
مزاوجت فاطمه زهرا بجناب رسول میفرمود که اختیار رضای فاطمه بدست جناب اقدس الهی است بهر کس که امر
خدا باشد فاطمه از وی است چون اسرارنا اهل بحد بلوغ رسید جبرئیل از جانب رب جلیل فرود آمده
گفت یا محمد حق سلام میرساند میفرماید که زلال ستاده از نور کسی فلک نازل خواهند

بام خانه هر کس که فرود آید فاطمه زهرا همسر او خواهد بود چون موعود رسید اصحاب و اهل مدینه سر بالا کرده
ایستاده دیگر ستاره به بام خانه او نزول خواهد شد با این امید هر کس به بام خانه خود بر آمده منتظر بودند که ناگاه
ستاره درخشنده تر از ماه از جانب فلک احیانا و رو به زمین آمده فاطمه زهرا در بیم آنکه آن ستاره مبادا آنکه
از خانه یکی از معاندین بر زمین آید نشسته بود مکرراً اکبر میگفت تا سی و چهار مرتبه الله اکبر گفته بود که باز
آن ستاره به بام مهر سپهر ولایت علی علیه السلام نزول نمود فاطمه زهرا بشکرانه آن فرمود الحمدلله تا سی و سه دفعه گفته بود
که آن ستاره با ملکه خود بفلک اوج کرد قرار گرفت از آن نمازت هر کس طمع تزویج آنحضرت داشت مایوس گردید
فاطمه زهرا از تعجب آن حال سبحان الله تا سی و سه مرتبه گفته بود باین سبب تسبیح فاطمه زهرا موسوم شد با وجود این معجزه
معاندین بجز استکبار میرفتند تا آنکه روزی بعضی از آنها که ذکر اسم ایشان گنجایش در این رساله ندارد از روی طعن
بعلی ابن ابی طالب علیه السلام گفتند یا علی چرا خواستگاری فاطمه نمیکنی جناب رسول فاطمه را از برای تو نگاه
داشته است چون حضرت هیچ چیز نداشت بار ناروا جناب ولایت مآب بخدمت جناب رسالت مآب
رفت خواست که اظهار مطلب نماید حیا مانع شد جناب رسالت مآب فرمود یا علی میخواهی که فاطمه را بتو تزویج
نمایم آنحضرت از روی حیا سر در پیش انداخته حضرت فرمود مگر یا بیا که الحال جبرئیل از جانب رب جلیل پیغام
آورده که خدای تعالی که من فاطمه را در عرش جلال برای علی خطبه کرده ام تو هم در زمین صیغه ازدواج جاری
کن یا علی از برای تدارک دعوت چه چیز داری عرض کرد فدای تو گردم خود میدانی که من از مال دنیا چیزی ندارم

مگر

ملکی بجز شمشیر و زرهی حضرت فرمود که یا علی تو مرد جنگی اسب و شمشیر برای جهاد در کار است اما درع تو
میدهم که از هزار زره بهتر است پس علی جوشن شجاعت و ولایت داده فرمود زره را ببازار ببر و بفروش و تدارک
دعوت خود را بگیر پس امیر المؤمنان با بعضی از اهالی مدینه زره را ببازار برده فروختند حضرت و ابن بعضی دیگر روایت
و بعضی فروختند کرده بخدمت رسول خدا آوردند پس اهل دعوت را دادند و مجموع مردم مدینه اجابت کردند جمع
کثیر به دعوت حاضر شدند پس رسول خدا بدست مبارک طعامی در کاسه منظم نموده بدو عرب تا بدهند تا آنکه
آن جمع کثیر از آن طعام قلیل سیر شدند بخانه های خود رفتند و از آن طعام نیز بردند این هم یکی از معجزات
سرور کاینات لهم منقولست که چون زنان قریش فاطمه را بخانه علی میبردند فاطمه زهرا پیراهن نو از کهنه
در پوشیده بود و پیراهن کهنه داشت با خود میبرد که هرگاه پیراهن نو بپوشم این عوض نمایم پیراهن کهنه لو در زیر چادر
که میرفتند در راه کودکی برهنه در آفتاب میرفت تشنه می گفت اماما احد به تن از تابش آفتاب
سوخته و بدنم از تشنگی آتش است که خود را بپوشم و طاقتم طاق شده از برای خدا مرا بپوشانید هر که بپوشد
بدن مرا بلباسی خلعت رحمت حق بر تنش او بار شود فاطمه دختر رسول از استماع این کلام جامه از تن
چاک کرد و دل مرحمتش بسوخت آتش غیرت بجوش آمد که این از کجاست اتفاقا که تو یک بدن
دو پیراهن داشته باشی و کودک از لباس عریان در آفتاب نشسته اگر خدا ترا در آفتاب گرم قیامت

بدارد چه خواهی کرد خشک از دیده بیارد که خوابست که جامه کهنه سبب بدیده با خود گفت از کجا الصدقات
که جامه نو را خود بپوشی و جامه کهنه را در راه خدا بدهی بزنان که همراه او بودند فرمودند که این کوشش را
داریم و جامه را بکرکه چنین زنان چنان که حضرت فاطمه در پشت پرده نشست و جامه نو را به پیرزن آورد
بگو را داد و کهنه را پوشید چنین انگور بدن خود را مستور دید گفت از عطا کننده جامه بر حسید نمیدانم که
اما از نور این بود این پیراهن و بدای امید من روشن که پیراهن یوسف کنعانی نیست امانتی بقا جامه
مریم پاشید کی که رخ به پرده های چشم مکتب است زینکه به لباس فاخر جهانگیر باشد از عطا کننده جامه
تا در قیامت سالم باشی فاطمه قدری راست با خود خیال کرد که از عروس به چهار بگی میبرد تو دختر
محمدی و عروس علی با این جامه کهنه خجالت نمیکشی چنین این خیال کرد با این از رفتار مانده در میان
سوده مانده هر چند سبب استادن را پرسیدند از خجالت شرم جواب نمیگفت حضرت علی ابن ابی طالب
که عروست در راه ایستاده می آید آن حضرت بعلم امامت فهمید که فاطمه چرا ایستاده برخواست و سر راه
فاطمه آمد و فرمود که ای بضعه احمد قدم رنجه کن و خجالت مکش من میدانم چکرده خدا و رسول از تو راضی باشد
که علی از تو رضاست این بگفت و برگشت فاطمه زهراء چند قدم دیگر رفت همان که باز ایستاد باز
خبر بعلی دادند بر سر راه فاطمه آمده او را دلداری داده برگشته تا سه دفعه این مقدمه بجا آورد
دیگر از مردم سبب ایستادن فاطمه را و آمدن شه ولایت را ندانسته و این رفتار را دیدند که سه
دفعه داماد را باستقبال عروس میبرند باستقبال عروس میبرند لکن التماس فاطمه زهرا انتظار کنید
که عروس حجله وفا از جفای زمانه چه کشید تا بقصور جنان

مشاطهٔ حجلهٔ روضه رخساره گشاد بشواهد اخبار چنین بیان کرده‌اند

که چون مهر سپهر حیا و زهرهٔ فلک عصمت و بتول فاطمهٔ زهرا دنیای فانی را وداع نمود که دل حضار را به آتش هجران
بریان کرد از جمله وصایای او این بود که میفرمود یا علی چون بناچار از صحبت تو محروم شوم از آنکه با تو انس گرفته‌ام
دقیقه‌ای خلوت کرده لحد مکان من نکو بزیارت من آئی بقدر زمانی در روبروی سر قبرم تلاوت هرچند بچشم بظاهر
نمی‌بینم نهایت از الفاظ مبارک تو استماع کلام خدا می‌نمایم

[illegible]

آنحضرت تلاوت قرآن مینمود و میگریست تا آنکه شبی در حین تلاوت از کثرت گریستن بخواب رفت در خواب راهش
بقصور بهشت افتاد   بقصری که مکان زهرا بود   چه قصر و باغ که عقل از چنین بود   در آن ریاض سلیمان بر [illegible]
درمان بود   دل کلیم در آن طور شوق داغش بود   خلیل در صف سروانش [illegible] بود   ز معاینه آفت دل بیمار
مسیح از قدح آفتاب شربت دار   ز بس که نالهٔ داود رفت و باکه   لب [illegible] نهند لب جا که   [illegible] در آن قصر حجابی
و پاسبانی چند دیر [illegible]   هم جای مربع نشسته بر کف دست   همه ز صورت آفتاب بیرون [illegible]   ناگاه چشم [illegible]
مشاهدهٔ جمال آن خورشید اوج اقبال می‌نمودند بی اختیار سر و پا برهنه بقدم آنجناب افتادند و بزیارت آن قدوم
معلی مشرف شدند اما غبار ملال بر چهرهٔ خورشید مثالش می‌دیدند و زنگ کدورت بر آئینهٔ خاطرش

ملاحظه حرمت مهرپرور پیش آمده عرض کردند که از یوسف شناخت زبان ناطقه لال غلام درگه حاجت عزیز
مصر سبب چه است که اشک بعارض گلنار نوشته آیه جنات تجری تحتها الانهار یا صبا اینجا بهشت است
در وقت یافتن حجله ناز و حجله پوش خلعت اعزاز است اینجا خلوت فاطمه زهرا است جان از دوزخ رست چه ملال دارد
که دست از دامن حجله حور و قصور وا نمی شود تنگ به دست از دیدن فردوس کم مانده از محبت یاران موافق اگر
صورت کبریا بر قصر دست نقش شده بیجهت نیست که دیگر رزو حور مگر از درد زهرا است ملالت
که چنان نبود بال بالین عمت سرور چنین امروز میان اسم فاطمه زهرا شنید سیلاب اشک از دیده بارید و آه
سرد از دل برکشید به زبان حال می گفت روی یاران به از دیدن گل نیکوتر به آن شکوفه عرض
دیده شمر چشم بوی بلند تماشا جهان هر که را دیدا حسرت بر بی مانده بدور دلم چگونه بباغ جنان شود
مسرور که مانده ام از دل آرام خویشتن مهجور دلی که در بند طره یار است جنان که از کار او گشاید
چشمی که براه انتظار است نرگس بهشت بدیده او در نیاید مرویست که آن قصور را هفت در بود آنجناب با استعجال
از باب اول گذشته از در اول جنان امام جمیع امام جن و بشر که مات مانده نگارش آن شش در
رسید در در هفتم بمنزل یار رسید که شود دیده حسرت بسیر گلزارش چیست داخل قصر هفتم شد در آنجا
تختی دید از یکدانه یاقوت که شاهزاده دختری چون درخشنده اختری در بالای آن تخت به پا ایستاده
قدی چون دیده عشاق پر از آب بدست گرفته که چون خاتون او از خواب برخیزد گلو از آن شراب
تر سازد چون چشم آن حور بجهه پرتو علی ابن ابی طالب صحیفه دیدار از اشک فراق دیده تر چه دار
لال

لال ملاحظه نمود از آه آتشین داغدار چشم چون غزال در سنبلستان گیسو و بدیت جریده ابروی
بقطع کنگره یالدیق از دو تیغ کشیده آثار ملال از رخش پیدا بود آینه اش از غبار غم افزا بود چون
آن حوریه شاه ولایت را بدین صفات ملاحظه نمود قدم بر زبان نهاد و قبله عباد را استقبال نمود چون آن جناب
بپای تخت رسید بلور از فراغ بی خور دیده با استراحت خوابیده و سری که در دامن دنیا معصیه در دلبند لیف الحال
بنا دیالی بار و آرزو رفته و پهلوی که از قربت عمر شکسته بود به تخته زنگار بسته گویا نمونه ای از آبیاری دیده
گل گل شکفته و نرگس چار رفی بر بستر ناز خفته دستی که از دست بی خوفی آگر دمی بود از حنیه عقیق خضاب بسته
جناب شاه ولایت بر بالین فاطمه نشست و از عین نظاره جمال آن خورشید مثال گردید پس سر آن از زانو گرفت سر آن
بر زانو نهاد آن دلبر رفت حق علیه جابر گرنه خویش خوش آن که به بالین در دکر وداع کند ز صندل
زانوی یار رفع صداع حضرت ملاحظه فاطمه نمود پرینت چون قطرات اشک ان جناب بر روی آن خورشید چکید
فاطمه از خواب بیدار شد چشمش بر روی یار غمگسار افتاد خوش چشمی که بگشاید چه از خواب زروی یار گلها
کام دل یابد خوش خوابی که چون اید به پایان بود تقصیر آن دیدار جانان فاطمه زهرا چنان از دیدن
علی مرتضی خوشحال گردید که اشک از شوق او بدامن چکید هر چند تاب گفتار نداشت اما بزبان حال می گفت
اگر در خواب دیدم که یار آید به بالینم با استقبال او آیدار تن جان شیرینم با ینر امید جان بدم ره بینم بلکه رو دیگر
بجا بم کرته مکن به بیداری هم بینم خوش آمدی که خوش آمدی حالا ز آمدنت هزار جان گرامی فدای هر قدمت
یا علی حدیثی دیگر بگذار و از احوال حسنینم بگو که چگونه می گذرانند فرزندانم با جفای فراق من چه می کنند

زینب در عزای حسن چو نشست و احوال کلثوم چو رفت آیا کسی ایستاده کدام و رعایت پدران بجا آورد از استاده

فاطمه هر چند بهشت جای ملال نیست اما از گریه فاطمه گلهای جنان بچشم حوران خار شد و خیابان

سروهای کوچه بند ناله کرده چشم کوثر بر یزید و نسیم آه می کشید سنبل گیسو پریشان کرد و نرگس خون

از دیده می بارید خلاصه بعد از تکلم بسیار شاه ولایت پرسید که یا فاطمه این دختر که گیست عرض

کرد یا علی این دختر سیدان است که به شوق کنیزی باب طاید رسد به بار داده و با اشتیاق تمام چنین مرغان

در نظر است که یا علی باردارت تخت سینه نزار و داماد دلش که در دنیا برای من نقل کرد آل الله حفظ

کن که بکنیز من عرض می کند

بعد از حمد و ثنا الله

و بعد از صلوات ختمی پناه سلام عالم کلام تحفه بارگاه امامی که بهنگ تیغ بیدریغش در شجاعت نام حیدر

شکار بدر که بیداری ذوالفقار جگر باش از رشته مرد بند در گردن سرکشان کشور نهاده اعنی نفس رسول

و زوج بتول امام المتقین و باب الحسنین مظهر جلال متعال داننده اسرار غیب و وصی بلا شک و ریب

حجة الله فی الارض و السماء خلیفة الله فی الخلق و از حجت عالم السر و العلن دافع المحن و الفتن امیر المومنان

و یعسوب الدین نهایت مقاصد و مطالب علی ابن ابی طالب روحنا لروحک الفدا یا مولانا آنکه

جناب بهانه ما و جمیع بس از اسرار غیب آگاه بود و طریق معجزات باهرات هر یک از انبیا همراه بود چنانکه

مرویست چنانکه در زمان خلافت فائده و جاهل و ناداننده اعنی خلیفه ثانی نادیق اولاد دستبر

اعنی عمر ابن الخطاب هرقل که پادشاه روم بود در آن وقت چهار نفر از اهل مذهب یکی ابراهیم

و یکی

ویکی داهیه‌ای از سوءهای ولی عیب بعضی بدینه در ستار خانه برده به بیند که این شخص که ادعای خلافت
میکند وجانشینی مسند رسالت کند آیا از لیاقت بهره دارد واز قابلیت بالنسبه آیت بآنکه ارث نبوت چنین
انتشار بدهد اهرمنان احبار خلد من علمای اربع روانه شدند تا وارد مدینه شده زبیر را امتحان هر یک مسئله
از کتاب حفظ در دل داشتند از آن مسئله‌ها سوال کردند آن نابکار سر بزیر ماند ساکت قصور کرد سر بزیر انداخته
جواب مسئله‌ها بر بوالفضول گفت زنا صواب زده چون از جواب عاجز بود حرف نمیزد چگونه چنین باشد
که آن بوالفضول نا خود را ازپی به رسول میداشت زیرا مسند از بیل او یارانه انشت پس چگونه
در کتاب سماوی انبیا دست یا میزد بعد از عجز در جواب علما بنای عتاب گذاشت گفت میخواهم لشکر مقوم
خاک روم بباد فنا داد تا هرقل از اینگونه بر آن نامربوطانه نماید مریدان نامراد گفتند مصلحت
در عتاب حفظا نیست که توانیم ما ایشان را بثواب جواب بگوید والا از ما قتال و جدال میجوید لشکر
روم و ... این ها چنین امتناع مثل حسن علمای تو نخواهند بود اتفاق حق اند که ظاهرا گفت یاران
من ترا از ده سال عمر کردم سوره بقره را نتوانستم حفظ کنم آیا از صفحه زبور و تورات چه وقوف دارم
بدان گفتند چاره این عبارات و حل مشکلات از حلال اشکال و ممیز حق و باطل ... ابنای
میباید که به چنین مسئله بر آن ها آن مشکل میشد بخدمت وارث علم رسول میرفت و مقصد المرام
بر میگشت چنین چاره ندیدند برخواسته روانه شد در آن وقت انقضای بهر خر باغ و بستان با بیاران نخلستان

مشغول بود که عمر داخل شد عرض کرد یا علی جمعی از روم آمده و نصرانی نام بوط چند می گویند فهم آن نتوانم کرد

آنجناب گفت که نام بوط بگوید که بدون علم بغیر حق بجای رسول نشسته پس آنحضرت فرمود علمای روم

حاضر شوند و مردم مدینه از صغیر و کبیر بجایگاه امام اجتماع نمودند پس آنحضرت اول الغلام که مذهب

ابراهیم داشت سؤال کرد که چه می گوئی آنمرد گفت در صحف مسئله بر من مشکل شده و از حل او عاجزم هر کس

در حل و جواب آن شیخ مجتهد است مسئله ما باید حلال مشکلات بلد چون آنمرد سؤال می کنم سبب خود سلامی من ناید

حضرت فرمود بخوان آن صحف را که ... چون آن غلام بنیاد خواندن کرد آن واقف اسرار از دهان او گرفت

بنوعی صحف را می خواند که اگر ابراهیم در حیات میبود اقرار میکرد که اعلا از من بهتر و نیکوتر می خواند الغلام

آن غلام آنقدر حیران ماند که تحیر رفت چون مشغول خواندن کرد بسرور کرد پس امیر مؤمنان

گفت این مسئله تو از حیثی مذهب ابراهیم را احیا کرد حضرت فرمود تا هیزم بسیار جمع کردند

آتش در آن زدند چون آتش بفلک بلند شد انقاسم جنت و نار بدون اکراه و اجبار

بمیان آتش در رفت نظر کرد خلق از هر کنار که شد انکوه آتش لاله بوستان بعد ...

بوسید بالش شده آتش گلستانی در هوایش بود الش شرار اسم بازار قبار

خنجر بوسید گلنار عرق بر عارضش تا آورد آب گلش را هم نشنید گلاب

چنان برخواست آتش از آن نار چه کم از محیط کل گلزار چنین معجز ابراهیم ... گفت تول داشت

محمد و ابراهیم

محمد و ابراهیم خان شیخ بزرگ از اولاد تراست پس عالم داود طلب کرد و گفت بخوان تا به بینیم در کجا زبور در خانه
جمع انعام خوانده زبور را آغاز کرد شه ولایت از دهن او گرفت چنانچه بلحن داود خواند که اگر داود در حیات
می بود آن قدر که بر از من راست و نیکوتر خواند که شد بر هجوم فوج مرغان چه مرغان روح داود سلیمان
هزاران با هزار اتفاق دستار گرفت جان شیخ تو کوران اگر طوطی شنیده این لحن در باغ بر شاخ میلرزد
اینبار بلبل هزار چنان اندر قرائت لب گشوده که کان حضرت زبور را ثابت نمود آنحضرت بعالم داود گفت میخواهی
بتو بنمایم معجز پیغمبر را گفت منم همه آرزو داشتم پس آنجناب آهن بر داشت بدست خود فتیله فتیله کرد و زره
می ساخت چنانچه درون داود چنین کرد احدای کرامت داود گفت صدق که تو استاد داودی پس موسی را
طلب کرد گفت آنچه تو را که بتو مشکل شد بگو چنین عالم یهود تورات را آغاز کرد امیر مؤمنان از دهن او
گرفت بتورات میخواند که موسی در طور تلاوت زبان تحسین گشود کلیم الله کلام می کرد شنیدن بگوشش حلقه اذعان
کشیدن سطر صفحه تورات می خواند بنوعی که هر الف طاق نه که گویا قدرت قاضی الحاجات ید و بیضا
نمود در مناجات پس آنحضرت فرمود که میخواهی که معجز پیغمبر را بتو نمایم عرض کرد الکرام بالاتمام
پس آنحضرت چوبی که در دست داشت افکند در حال اژدها شد و رو بمردم روانه شد در آنوقت فرعون
آل پیغمبر حبیب حق حی یعنی مرادر از او اید قرار فرار اختیار کرد آنجناب دست مبارک را دراز
کرد اژدها را گرفت همه بیلرزید عالم یهودی نیز صدق کرد آن بکنار رفت عالم عیسایی ضلیله

گفت آنجا انجیل را که عیسی دانسته بخوانید عیسی شروع در خواندن کرد حضرت از دهن او گرفت بنوعی خواند
که عیسی از دم او زنده کردید زود در بیتم از زنده کرده شنیده گور از مریم گر کلدانس بجا زندگی خود گرد غلغلش
خلایق محو آن گفتار گشتند باد عالم یکدیگر ما اقرار کشته پس انجناب فرمود که ای حضر معجزه پیغمبر ترا
بنمایم عرض کردند که منتهای آرزوی او را داریم پس آن مخزن نجی العظام بر سر قبر کهنه آمده صاحب آن قبر را آواز داد
قم باذن الله در دم قبر شکافته مویی سفید بجان شرف خدمت امام را دریافت خلایق به یکدفعه
گفتند صدق یا امام المتقین تو وارث علم رسالت و عمر گفت لولا علی لهلک ... ایده و ستایع
چند فضایل را شنیدی الحال گوش کنید که چون دلش از این جهان به تنگ آمده دنیا فانی
وداع نمود شمه از نهایات آن امام همام بشنوید

ماه صوم

و نهال فیض دو نشو نمات   از رشک آه عاشقان این باغ خوش آب هوات

هیچ دانی که چه کرده در ماه صیام   اکل و شرب سفره ایام بر عالم حرام   بر سر خوان

بلا خواندند تا آل علی   جن و انس الذت ما بهتر بگفتند کام

شیوه یا نیت بعد از مرتضی عیش و عشرت   که ماند چشم مهجوران براه   در ریغ رفت تمام

سر بازان محراب اطاعت و جان نثاران اطاعت یکه تازان میدان قضا و گشته
کان تیغ جفا و رضا و بد نیکوند روایت کرده اند که چون وقت آن رسید که خورشید

سپهر

امت از اقران کواکب اجل رو بمغرب فنا روند و خسرو ملک خیمه حیات و کشور ممات
دوست قضا میخواست که نوبت رحیل در سرا آن برگزیده رب جلیل فرو کوبد و دبیر تقدیر فرمان قضا جریان بر
قلم و نهارت بفرق علی مرتضی علی مرتضی زند و تسخیر کشور فنا باسم شه لافتی نام زد کرده بود و وعده مهمانی
قرب وصال رسید در آن وقت علی مرتضی و پرورده خاندان شرف در خانه امام حسن و شبی در خانه امام حسین
افطار میکرد و از طعام قلیلی میل میفرمود مرویست از ام کلثوم که در شب نوزدهم ماه مبارک در وقت افطار
طبق در نزد پدر بزرگوار گذاشتم که در آن قرص جو و کاسه شیری بود و قدری نمک بود چون حضرت از نماز
فارغ شد و با نظر طعام انداخت آب از دیده مبارک فرو ریخت فرمود ای دختر گرامی دو نان خورش در یک
طبق از برای من نهاده آیا نمیدانی که من متابعت برادر و پسر عم رسول خدا مینمایم تا او در
دنیا بود هرگز دو نان خورش میل نفرمود ای دختر بخدا قسم نخورم تا یکی از آنها را بر نداری ام
کلثوم میگوید من شیر را برداشتم پس آنحضرت اندکی از آن نان و جو نمک تناول نمود
بعد بر خواست متوجه نماز شد اما در آن شب بسیار از خانه بیرون میرفت و باطراف آسمان
نظر میکرد میشنیدم که سوره یس را با تضرع میخواندند پس اندکی خواب کرد ناگاه از خواب
بیدار شد و جامه خود را بروی خود کشیده میگفت خداوندا برکت ده مرا در لقای خود
و بسیار میفرمود لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس بار دیگر بخواب میرفت بیدار

شد و زنان و فرزندان خود را طلبید فرمود در این ایام من از میان شما میروم در این وقت رسول خدا را در خواب
دیدم که میگفت ای ابوالحسن در پیش رفتن بشتاب که ما خواهان آمدن توایم شقی ترین امت ریش ترا بخون سر تو
خضاب خواهد کرد اهل بیت این سخن جانسوز را شنیدند صدا بگریه بلند کردند آنحضرت ایشانرا
تسلی داد و ساکت کرد و مکرر بیرون میرفت و بآسمان نظر میکرد و میگفت اللّهم بارک لی فی لقائک
ام کلثوم میگوید که گفتم ای پدر امشب خواب و آرام بر تو حرام شده میبینم تمام شب خبر مرگ
خود را میدهی فرمود ای دختر اجل نزدیک رسید وعدهٔ وصل
آب طلبید وضو ساخت و جامهای خود را پوشید متوجه مسجد شد
چون بصحن سرا رسید مرغابیان بدیدهٔ خونین حسرت بال با آنحضرت نگاه میکردند که گویا پیر دهقان فلک را
در هم نوردیدند بتحیر شب زنده دارها گشته بدر چیده چنانکه گفته که قرب شب پیش دیده
نهان از خشم فلک بینی آفتاب مطلوب الهی رنگ نجم بفقاهت شد محجوب عن بقهان نزع
بدولت قاصد آه بلی رسید بمقصد بلی هنوز براه ام کلثوم میگوید که مرغ آبی چند
از برای برادرم آورده بودند هرگز ندیده بودم که صدا کنند ناگاه آن مرغابیان دویدند و بمنقار
دامن او ربودند و نوحه میکردند تا گذاشتند پیش پدرم من زنهار آن مرغان را فهمیدم
که پدرم رو بآن مرغان کرد بزبان حال میگفت که ما لکم الی ما علمتم الاخبار
فاعرفوه

فاعرقوا الحج الحجر باطبو والدآدر بالم من نوحه میکنید ام کلثوم میگریستن خواستم که ایشان را

بگم پدرم فرمود بگذار که اینها نوحه کنند که پدر توانه و فردا صبح قتال حق تو ظاهر خواهد گفت

ای دختر قسم میدهم ترا که این مرغها را رها کنید و حبس منمایید و با چنین گرسنه و تشنه نشوند آب و دانه

دهید این بگفت و روانه شد رسید چون بدر خانه خاجه قنبر فتاد بر کمر آنجناب خلف در ... شار تو

عمرت خلقه بابم جبینه ذالک تو کم که از جما داتم دلیک حب تو آغشته است در دامنم

تمام ابر گون تو ام قربانی تو امام و زبان جماک میندوزی دهم که کمر بند پدرم بر زمین افتاد او را بر داشت

و بر کمر بست و شعر چند خواند که مضمونش این بیت کمر در ره بندگی تنگ کن لب بر بادیت رفت اینک ای

دم وصل جانان بپوندا کلی زن بفرق رخ زنگ کن ام کلثوم میگوید که من از سخنان پدرم

بگریه در آمدم و اغوثاه و ابتاه از پدر در تمام عمر خبر مرگ خود را میگوید گفت ای دختر این علامتها

مرگ است که از پی یکدیگر ظاهر میشود این بگفت و از خانه بیرون رفت چون بمسجد رفت برادرم حسن

رحمت و آنچه شنیده بودم نقل کردم برادرم بر خواست و از عقب پدر بزرگوارم رفت میخواست

پدرم گوید چون به حسن رسید و گفت ای پدر رفتن کی برای من خوابی که دیدم فرموده که جبرئیل

در کوه ابوقبیس فرود آمد و دو سنگ از آن کوه برگرفت بیام خانه کعبه رفت و آن سنگها را

بهم زد که ریزه ریزه شد پس باد وزید و آن سنگها را پراکنده کرد در تمام مکه هیچ خانه

اند احت امام حسن گفت ای پدر تعبیر این خواب چیست فرمود که این خواب دلالت بر آنکه پدر تو
شهید خواهد شد و هیچ خانه در مکه و مدینه نخواهد ماند مگر آنکه از آن مصیبت در آن بلا باید امام حسن گفت این
کی روی خواهد داد فرمود که از قول رسول صلعم در دهه این ماه والضرب بسیف ابن ملجم امام حسن گفت چون
میدانی او کشنده تست چرا او را بقتل نمیرسانی حضرت فرمود ای فرزند از این قسمت برگرد امام
حسن با اهل بیت غمگین و محزون نشسته چون شه ولایت بمسجد رسید رسید چون بسر محراب
از پی طاعت نزول کرد بمحراب آیه رحمت ز شوق قامت محراب ور نتا خم شد بکر
آنکه بآن جسم و روح او خم شد لاله تا فلک چنین که با خضوع و خشوع که از افق سحر روز حشر کرد
طلوع در آنوقت آنحضرت ببام مسجد بر آمد و دستهای مبارک را بر گوش نهاد اذان بگفت
بیرون آمد چون صدای حضرت بگوش اهل کوفه رسید در آنشب ابن ملجم با پسر شبیب تعهد قتل
شه ولایت کرده بود در خانه قطامه ملعونه بود در آنوقت قطامه بر سر ابن ملجم دوید آن
فتنه را از خواب بیدار کرد و گفت کاری که در نظر داری وقتست برخیز برو علی را بقتل رسان بعد از آن
بیا و کام از من بستان آنملعون گفت من میروم و علی را بقتل میرسانم اما میدانم که بمراد نمیرسم
و بروایتی آنملعون در مسجد خوابیده بود و انتظار رفتن حضرت میکشید در آنوقت امیر مومنان
خفته کان را از برای نماز بیدار کرد بر سر آنلعین رسید فرمود که برخیز برای نماز وقت نماز
نزدیکست

نزدیکست که آسمانها از هم بپاشد واگر خواهم میتوانم گفت که در زیر جامه چه دارد پس حضرت
ازو درگذشته در محراب مشغول نماز شد و سجود رکوع را بسیار طول داد در آنوقت ابن ملجم نزدیک آن ستون رسید
چون امیرمؤمنان سر از سجدهٔ اول برداشت آن لعین تیغ فرود آورد و امر صعب که شمشیر ابن ملجم بجای فرود
آمد که پیش از این به تیغ عمرو بن عبدود مجروح گشته بود چنان بضرب فرقش که از فرق تا پیشانی آنجناب
منشق شد آنجناب فرمود بسم الله و بالله و علی ملة رسول الله فزت برب الکعبه چون اهل مسجد صدای حضرت
را شنیدند بسوی او دویدند دیدند امیرمؤمنان در میان محراب افتاده خاک برمیدارد و بر جراحت خود
میپاشید و میفرمود که منها خلقناکم وفیها نعیدکم ومنها نخرجکم تارة اخری پس از خانه خلقی که ... ام
نماز او بیرون برآورم از زمان در آنوقت دریاها بموج برآمدند و آسمانها لرزیدند و درهای مسجد بهم
خوردند پس مردم آنحضرت را برداشتند آنحضرت بستند آنحضرت خون از سر مبارک خود میگرفت و بمحاسن
کن خود میمالید و میفرمود اینست آنچه خدا وعده داده بود روایتست که روح الامین آمد به
خبر کشته شدن و احسرتا رسوز جگر میان ارض و سما گفت با صدای جلی که شد بفرق امام
خاک در نحر ارض علی گسیخت رشتهٔ این تار و پود واویلاه شکست پشت رسول کبار واویلاه
چون ام کلثوم صدای جبرئیل را شنید بهر دو دست بر روی خود زد و گریبان چاک نمود و فریاد
وا ابتاه وا علیاه برآوردند در آنوقت جناب حسنین فریاد کنان خود را بمسجد رسانیدند

که مردم نوحه می‌کنند و امامان می‌گویند حسنین به نزدیک محراب رسیدند دیدند که پدر بزرگوار در میان محراب
افتاده ابوجعده با جمعی می‌خواهند که او را بردارند برای مردم نماز کند آنحضرت نمی‌تواند امام حسن را
بجای خود نصب کرده تا بر مردم نماز جماعت کرد و خود نشسته با ایما نماز میکرد بعد از آن فرق خود را (به خون)
میگرفت مجلس خونی می‌مالید و به هر طرف نگاه میکرد و حسنین سر پدر را در کنار گرفته بزبان حال میگفتند
که ای زمین لوای آباد گشته خانه دین   در خزینه علم نبی چه حالت است   بخون نهفت عارضت
چو لاله احمر   چه بهر گشته روز وقت حدیث شق قمر   شکسته است از نهیب اینها ... که گرده غرق بخون
تا خدای طوفان را   در آنوقت شاه ولایت دیده باز کرد فرمود ای فرزندان بعد از این شما غمی دل
نیست اینست جد شما محمد مصطفی صلعم و جده شما خدیجه کبری و مادر شما فاطمه زهرا و حوریان جنت الماوی
بدور شما آمده انتظار رفتن ... او را میکشند این چه پدر گریه میکند که از گریه شما ملائکه آسمانها بگریه درآمدند
امام حسن گفت ای پدر بزرگوار این معامله را با تو که کرد امیرالمؤمنین فرمود فرزند یهودیه عبدالرحمن
ابن ملجم الحال از باب کنده بود اخلی کنید این گفت و بیهوش گردید که ناگاه ابن ملجم را گرفته و بسته داخل
مسجد کردند در آنوقت شاه ولایت بهوش آمد رو به ابن ملجم کرد و گفت ای ملعون آیا من بد امامی بودم برای
تو که مرا چنین جزا دادی آن ملعون گریست و سر بزیر انداخت پس حضرت فرمود یا حسن این را
نگاه دارید اما دست و پای او را زنجیر مکنید او را آب و طعام (از هر چه من میخورم) دهید و چون من از دنیا رفتم
او را یک ضرب بیشتر نزنید پس آنحضرت را برداشته و بخانه بردند اهل بیت همه مضطرب در پشت

در

در اینوقت دیده بود چون کنند در خیمه را تا آنحال داخل کردند فریاد اهل بیت و ناله دختران غلغله در سکان
سموات انداخت دختران بیکس را می نالیدند که ناگاه از اثر زهر بیهوش گردید اهل بیت گریبان چاک کرده بدور
او ناله و فریاد کردند بعد از ساعتی آنجناب بهوش آمد جناب امام حسین ع کاسه شیر بدست پدر داد و فرمود بیاشامید
آنحضرت از آن میل کرد فرمود که این شیر را بدهید به آن اسیر یعنی ابن ملجم باز او را سفارش کرد که آب طعام بدهید فرمود بیست
بشیر جراح را حبیب بشیر بر آنحضرت آمد جراحت را ملاحظه کرد ناله کشید گفت وا مصیبتا ضارب این شمشیر
بزهر آب داده و این جراحت علاج پذیر نیست ازین سخن اهل بیت از زندگی قطع امید کردند چون شب
بیست یکم در آمد محمد حنفیه می گوید اثر زهر بقدمهای پدر رسید پس صغیر و کبیر فرزندان خود را طلبید
می گفت شما را بخدا می سپارم او خلیفه منست اهل بیت بگریه در آمدند امام حسن می گفت سخنانی می گوئی
که ما از خود نا امید شدیم فرمود ای فرزندان من امشب پیغمبر را در خواب دیدم و شکایت امت را با آنحضرت کردم
فرمود یا علی این نوع نفرین کن من گفت خداوندا بدترین ایشانرا بر ایشان مسلط کن و بهتر از ایشانرا بمن عطا کن
جدت فرمود که خداوند دعای ترا مستجاب کرد ای حسن وصیت میکنم ترا و برادرت حسین را که بعد از من
و من از شما نیم و فرزندان دیگر که غیر از اولاد فاطمه بودند فرمود که مخالفت حسن و حسین مکنید که متابعت ایشان
بشما اجر نیکو کرامت کند من از میان شما امشب میروم و بجنب جدم محمد مصطفی ص ملحق میشوم و رو بامام حسین
کرد فرمود که ای ابو عبدالله تو شهید این امت بر تو بلا جور و ستمکار بتو خواهد رسید پس دیده مبارک را
گردانید رو باهل بیت کرد گفت همه را بخدا سپارم درانوقت جبین مبارکش غرق عرق شد
نزدیک رحلت و بذکر الهی مشغول گردید دیده بر هم و روح شریفش از تن وجود [illegible]

انا لله وانا الیه راجعون

بعد از سپاس بی قیاس جناب واجب الوجود

وعالم علام صلوات زاکیات بروح پرفتوح محمد محمود تحفه تحیات سلام وکلام رود بر مرقد مطهر وصی

بلا فصل ابن عم سید البشر یعنی قاضی بازو کبوتر باب الحسنین امام الثقلین قبله عباد مقصد سرور زیاد

آنکه کافه انبیا را از نام نامی او حدوث جان در کام زمره اولیا آیین شفیع آوردن اسم او مقتضی المرام

چنانکه بسند معتبر بسیار از عایشه بنت ابابکر مرویست که شبی جناب ختمی پناه حجره مرا از شعشعه جمال

رشک خورشید لمعات مهتاب ابواب فیض بودیم وعندلیب گلشن وصل آنجناب بودم چون نیمه از شب گذشت

من از خواب برخواستم آن مایه آرام دل در رخت خوابه خود ندیدم چون در آن زمان معاندین زمره یهود

در قصد آنحضرت بودند من در نهایت تشویش از جا برجستم و بجای سایر زنان آنحضرت ملاحظه نمودم که مبادا آنجناب

بحجره دیگری رفته باشند چون اولا نیافتم مضطرب بودم ناگاه صدای همهمه از پشت بام شنیدم چون ببام

آمدم دیدم آن شفیع روز جزا در زیر آسمان ایستاده دستهای مشکین بروت گرفته در کمال تضرع و زاری

میگوید خداوندا بحق علی که بر امتم رحمت کن تعجب نمودم پیش رفتم عرض کردم که ای مایه امید مجرمان

ولی نهایت مقاصد عالمیان علیرا در نزد خدای عالمیان این مرتبه است فرمود شمارا وجه اینکه رحمة للعالمین

که خدا را بعلی قسم میدهی دیدم آنجناب فرمود که ای عایشه در آنچه پرسیدی اگر آنچه خدا در حق

علی فرموده بگویم هر آینه تمام امت من در حق علی خواهند گفت آنچه نصاری در حق عیسی گفتند

بروایتی آنحضرت فرمود اگر طاقت داری بیا در میان دو انگشت من نگاه کن چون نگاه کردم از زمین تا ع

تا پایان

تا به پای عرش که نزدیک به هزار سال گذاشته افواج ملائکه بالا می‌رفتند و به زیر می‌آمدند نه فکر تمام ملائکه این بود
که خداوند این امت محمد رحیم کیست که چنین از آن امت هستند حیران مانده‌ام پس جناب رسول فرمود ای جبرئیل بشنو در خاطر
نگاه دار با وجود آنکه عایشه بر این الواح دیر چنان کرد که شنیده‌ام توفیق رفیقت به درکش بند
دو رب به بهر امیر مؤمنان مرویست از سلمان رحمة الله که ایشان جناب سلمان در شبی از شبها شوق ملاقات شاه ولایت
برخواستم و روانه شدم و چون نزدیک خانه امیرالمؤمنین رسیدم صدایی در سرا شنیدم که آنحضرت
از خانه بیرون آمد و روانه می‌باشد که در این وقت جناب ولایت مآب بکجا رفت پس شب بعیت اندیشه کردم که ایشان
به نخلستان رفتم دیدم که آنجناب سجاده عبادت گسترده چند رکعت نمازی آورد و در حالت قنوت
دیدم آنجناب مکرر می‌فرمود یا رب یا رب تا آنکه افتاد بیهوش شد من به بالین آنحضرت نشستم فرق او را
نگاه کردم دیدم که آن واضح گردید دنیا را [illegible] باد [illegible] زبان رو بر او سر و رویش دویدم چون
صدا کردم بلند گویم تا آنکه سراسیمه به خانه فاطمه زهرا به پشت در آمدم سرگذشت را به سید سلمان چه می‌شود
ترا گفتم ای حرز آنچه ترا اتفاق افتاد که علی ابن ابی طالب از دنیا رحلت کرده اکنون تا آنحضرت گفت ای سلمان
در کجا و چه سبب علی از دنیا رفت من آنچه دیده بودم عرض نمودم دیدم فاطمه گریست فرمود یا سلمان
علی از دنیا نرفته بلکه از خلوت عبادت بیهوش گردیده است چند بار علی را بیکار است من خوشحال شدم
و بخدمت آنجناب برگشتم باز او را در عبادت یافتم از آن رنگ نخورده لذت ببندد که بر ده نه

ضربت شهادت چون بفرق چان خورده واه اهل وستان حیدر گر از نظر کنند که ستمکاران امت با این همه زهد

و تقوی چه کرده اند حق او را چگونه بجا آورده اند مقیم حدیث شهادت آنجناب گوش کن در بار آن اهل بیت مرتضی

خدایا از خود رحم کن تا از شفاعت این علی بهره مند گردی

به نیکو بخت از این مهر بجد

امامت و گوهر محیط ولایت معمار حجرۀ ایمان محرف بنیان عدوان سحاب رحمت ذوالجلال برادر رسول زوج بتول

خیر الاولیا و سید الاوصیا اینجهان فانی را بدرود کرد رو به آشیانه قدس نهاد بسند معتبر از ام کلثوم مروی است که آخر سخن

که پدر بزرگوارم به برادرانم حسن و حسین فرمود این بود ای عزیزان دلم چون از این محنت کده رحلت کردم پس

مرا غسل دهید و خشک کنید بهمان کفنی که باقی ماند از حنوطی که بدن رسول و بتول را با آن خشک کردم پس مرا حنوط کنید بر جنازه

جد حنوط بعد از آن بر روی تخته بخوابانید که پیش تخته حرکت می کند شما عقب او را بردارید هر جا که فرود آید

مرا در آنجا دفن نمائید ام کلثوم می گوید که من به تشییع جنازه رفتم چون به نجف رسیدم پیش تخته بزمین

فرود آمد برادرانم عقب او را بزمین نهادند امام حسن کلنگی گرفت چون یک کلنگ بر زمین زد قبر کنده

و لحد ساخته پیدا شد و تخته در آن قبر بود بقلم سریانی نوشته بود بسم الله الرحمن الرحیم این قبریست که نوح

برای علی ابن ابیطالب نهصد سال پیش از طوفان ساخته چون پدرم را بآب سپردیم به زمین فرو شد ناگاه صدا

شنیدیم که حق تعالی صبر نیکو کرامت فرماید در مصیبت پدر شما و حجت خدا او در کتاب فرق الله انوار

از حضرت امام حسین مروی است که پدرم وصیت فرمود که چون مرا بقبر بگذارید پیش از آنکه خاک بر سر من

ریزید چهار رکعت نماز بر من بجا آورید بعد از آن در قبر من نظر کنید چون بوصیت پدر عمل نمودیم دیدیم که پرده

از سندس بر روی قبر کشیده جناب امام حسن پرده را از روی قبر پدر بزرگوارم که دیدیم که جدش رسول خدا

و حضرت

حضرت آدم و جناب ابراهیم با امیرالمؤمنین سخن می‌کردند پس امام حسین از بالای قبر برده بالای روایت دیده
مادرش فاطمه و حوا و مریم و آسیه بر آنحضرت نوحه می‌کنند در این وقت صعصعة بن صوحان که یکی از اصحاب آن
بود برخواست مشتی خاک از قبر امیرمؤمنان برداشته بر سر ریخت از صفت مناقب آنحضرت بیان کرده که حسنین را
در آورد پس محمد عون جعفر عبدالله و عباس و سایر فرزندان امیرمؤمنان بالاتفاق بسوی کوفه برگشتند
در روایت آمده که واعظ در این مقام اشاره که امام حسنین بعد از دفن ابوتراب بیت الاحزان برگشتند در راه
که ز آن تم ماتم که ز آن خرابه افتاد که از آن خرابه صدای ضعیف از بیمار نحیف بگوش می‌رسید چنین گوش
دادند شنیدند که یکی از جفای ایام با بخت نافرجام و از طالع ناسازگار روایت بزبان حال می‌گفت

فلک ای بدر و غریبم مباد تا کی — جگر دو دام بتوار سوفا جفا تا کی — بکنج درد چه افکنده چنین زارم
زگروهای تو سهلست که مرد کارم — کجا شد آنکه همی لطف او بیمار بودی — زدرد و داغ دلم روز و شب خبر بودی

اما حسنین آن صدای حزین را شنیدند پس آن خرابه وارد شدند غریبی را دیدند چون اهل بیت شکسته و بیمار بلا حفظ
نمودند که دیدن از راه جراحت خسته و تنور سینه از آه بیکسی افروخته در آن خرابه سر به بالین کم نامی نهاده
و پهلو بر بستر خاک داده آنحضرت از آن کور بیمار بر پرسید که ای علیل بلا و ای غریب بی غمخوار تو کیست و درین
ویران برای چیستی چون آن نابینا گوش بر آن سخن آشنا گشود هر چند نمی‌دید اما از آن کلمات
بوی محبت می‌شنید گفت که ای جوانان کریم واقعی فرزندان رحیم من غریب و بیمار چشم نداریم از حادثات
جهان این مکان افتاده‌ام می‌شوم کلی بار حاله نه در بیمار و نه در بلا غمخواری دارم — با این غریب جوانی

دلدار بود طبیب بیمار بیم زغم این بود سه روز شد که طبیبم خبر نمی گیرد عیسی کشته خود را به برکت گیرد
نه خود رسید نه پیغامی از برش آمد نوشت جز نه ندانم چه بر سرش آمد ای جوانان شما کشته اید اشباهی
با آن بیمار آشنا دارید حسینی گفتند ای گور بگو از صفت آنکس غمخواری کرده تا بدانیم کیست گفت چشم نداشتم که جمال او را
ببینم اما همین قدر می دانم که هر روز این خرابه می شد این خرابه پر از بوی مشک عنبر می گردید همیشه ورد زبانش بدان آراسته بود
دین که ربنا انا مساکین جانش مسکین حسینی آن اوصاف شنیدند و فهمیدند که آن غمگسار شاه مردان بود
آن پرستار پدر بزرگوار ایشان بوده نمودار آن بلبلان ستمدیده گفتند نشان تو ای گور از باب مات دادید
که آن علی مرتضی است واویلا سه روز گذشته که از ضرب تیغ زهرآلود شهید در محراب سجود
کنون زدفن امام کبار می آییم از آن ریاض چه ابر بهار می آییم وامصیبتا چنین گور آن سخنان پر شور
از جوانان مرتضی شنید گریبان جان را چاک زد و بیهوش گردید چون به هوش آمد گفت ای پروردگان دامن محبت مرحمت
ای شهزادگان مجلس تعزیت مرا بسر رساندید حاجتی که به حق آن بیمار دارم آنست که مرا بسر قبر پدر بزرگوار ببرید
که با آن دردی که دارم آمده ام طریق نجات و ماوا آن کعبه سعادات دست کور را گرفته با آن سرچشمه
نور رسانیدند گفتند ای نابینا این قبر یار تست که این ریاض گلستان مرتضی باشد بنال بلبل اگر در دولت
نوا باشد شنید کور بصد رعشه او فتاد زپا بدین ترانه زشور جگر کشید صدا ای انیس غم بیکسان
سلام علیک شکوفه چمن باغ جان سلام علیک چه شد که بر سر بیمار خود نمی آری بسوی بلبل گلزار
خود نمی آری خبر زبستر بیماریم نمی پرسی ز پای بیماری وی بیماریم نمی پرسی چرا ز دیده نهان گشته فدات
شوم صدا برآر که قربان صدات شوم خبر نکرد درگذشت به جنت الماوی بسوی گلشن جنت زبی
کسان

کنان چه صبا بگفت این سر خود بروی خاک نهاد   کشید آهی در مقدم عیسی جان
در حسرت دوری باش همراه این زنان دارد وفا را چنین روح آنکو بدار القصور جنان بخدمت امیرالمؤمنان و آله
رسید حسنین چه آن تا بنیا لا بعد از تعزیت و تجهیز کفن کرده نماز گذاردند در آن کی زیر پر وند آن ارب
که جنت از لذت این دهر بست   بر سر خاک ولی مرتضی آخر نشست   در هوای آل احمد هر که بال افشانده مرده
چنین دست کل کما بجنت وست   مروی است که ام کلثوم گفت که چنین دست قضا خاک مصیبت بر سر اهل بیت
مرتضی بیخت و وه که ناد جفا خار جنگ بلا بر سر اهل بیت ریخته ما ستمکشان کربلا بر زنان در مصیبت پدر بزرگوار مشغول
چنین بروانها غبار سر بر زیرا ناخته ملول بودیم در میان ماتمیان زنی دیدیم که گیسو بر سرش چنین خامه صورت کردان سر زنان
و سیلی انگشتش در کنار ریخته مصیبت چون آهش آتشین دلش بیقرار دیده اش انگشتش هزار زنهار برما اهل بیت در
ناله و زاری بیشتر از اولاد در مصیبت بزرگوار بود چنین زن اندر نظر ما دیدم پرسیدم که ای دایه سبب تعزیت داری وای
بانو را چه محنت و مصیبت تو کیستی که از ما اهل بیت نیستی اما دیده ات اشکبار و دلت بیقرار تر است سبب گریه
تو چیست و منشأ ماتم تو کیست آن زن گفت ای ام کلثوم اسباب این تعزیت را فلک از برای من چیده و این
بد از روزگار بمن رسید اید خبر میخ نقل دارم ام کلثوم گفت بگو گفت ای دختر پدر یتیمان بدانکه من شوهری داشتم
که همراه علی مرتضی بجهاد رفته بود در آنجا بود از کشته شدها بود و سه نفر یتیم از وی بجا مانده بود و من نفقه بجهة ایشان
نداشتم چنین گرسنه بر اطفال روز آورده لاعلاج شدم مشک برداشتم آب بخانه ها میبردم و از اجرت او
طعام بجهة اطفال میگرفتم روزی بیمار مانده بودم و طاقتم طاق گشته و بار کشیده آب نداشتم مشک را بر آب

میکردم میگفتم خدایا حکم کن میان من و علی که شوهرم در باره او کشته شد من باین تصدیع افتادم با کاد دیدم
ناگاه دیدم بزرگواری آمد و گفت ای ضعیفه ترا بخدا قسم میدهم که این مشک را بمن ده تا همراه تو بیاورم
که تو ضعیفه قوت نداری چون این قسم را شنیدم مشک را با آن مرد دادم در راه از من عذر میخواست و میگفت ای ضعیفه
از من راضی شو من گفتم خدا از تو راضی شود و در میان من و علی حکم کند خدا رحمت کند که آن جناب رحمت آب می آورد تا
بمنزل ویرانه من بدست مبارک خود مشک را گذاشت و رفت روز دیگر اول روز شنبه بود دیدم کسی که در خانه
میکوبد صدا برآوردم که کیست گفت در باز کن که دیروز بیابان بمنزل تو رسیدم منم حامل بار در دیروز غریبان
منم مونس حال محنت زدهها منم از زههای خاک در بیابان کلنگ بظاهر نان منم یار بیچارگان یار اهل ایمان
انیس غریبان معین ضعیفان ازره در باز کن که منم خادم فقرا و ضعفا چون در را گشودم شخصی دیدم زنبیل دیدم
چون ملاحظه کردم زنبیلی بر دوش داخل شد زنبیل را بر زمین گذاشت دیدم در آن زنبیل قدری آرد و برنج و
گوشت و خرما بود پس آن عالیجناب بمن خطاب کرد که ای زن یا تو آرد را خمیر کن من متوجه اطفال شوم تا نان
پخته شود یا تو متوجه اطفال باش تا من خمیر کنم پس من برخواستم متوجه خمیر کردن شدم میدیدم آن بزرگوار
یتیمان گوشت و خرما در دهان اطفال من گذاشت و با آن یتیمان بزبان اطفال حرف میزد و حرکات کودکانه میکرد
تا یتیمان خوشحال شوند چون نوبت نان رسید آن جوان برخواست خاک تنور را بیرون آورد
و آتش در تنور انداخت میدیدم که شعلهای آتش بصورت آن جوان میرسید میگفت بچش حرارت
آتش را که از حال یتیمان بیوه زنان یتیمان غافل نباشی از گفتگو و حسن خلق او نشناختم

که آنجوان

که آنجوان کیست درآنحال زنی از زنها بیگانه من آمده چون آنجوانرا دیده بفرمایید برادران من پیش آمده بهر دست
بسر من زده گفت ای بیحیا این کیست که تو او را فرمایید گفتم او را نمیشناسم اما میدانم که برای تحصیل ثواب
و رضای حضرت و آب بدرد بیتابی من دوا و بچشم امید من توتیا شد آن زن گفت ای کور باطن این جوان داماد
رسول خدا شوهر فاطمه زهرا علی ابن ابی طالب است این چه آبروی این چه کارست که تو کردی چگونه او را باید
آورد من چون این کلام شنیدم دویدم رو بجای پای آنجناب گذاشتم و سیل اشک از دیده روان کرده ناله میکشیدم
عذر تقصیر می طلبیدم آنحضرت در کمال رافت فرمود که مرا از تو باید عذر خواست که من از احوال تو و یتیمان
غافل بوده ام تو از تقصیر من بگذر ای زن آیا از علی راضی شدی و او را حلال کردی گفتم فدای تو گردم ندانستم
بد و بی ادبی کردم بعد از آن هر روز آنجناب دیدن ما را میکرد و در شبها تا زنده بود نفقه ما را بدوش
بار کرده بمنزل ما میرسانید و دست شفقت بسر یتیمان من میکشید ام کلثوم از این فقره که از این
قضیه حزن بیشتر باید بگریم یا بگریانم باید در اینجا تمام خود را هلاک کنم یا بکسانی زنده که دیگر بدن من قوت
زندان حرام است میخواهم امروز زینب بیوه و یتیم بی پدر شدم این زن چندان بسر و سینه زد که افتاد بیهوش
شد و ما اهل بیت بسر او میگریستیم   بعد از بیان جناب احمدی و پس از صلوات زاکیات
ختم پناه حضرت محمد بن عبد الله و سلام مالا کلام بر آل اطهار خصوصا مظلوم ممتحن اشقیا حسن مجتبی که آثار
معجزات و براهین نموده از کرامات آیات در زمان صغرسنی از جبهه خورشید طلیعه مبرهن می نمود چنانکه

در کتاب تحفة المجالس بسند معتبر منقول است که روزی اعرابی بخدمت جناب ختمی پناه و حبیب حضرت اله
محمد مصطفی ص آمد و گفت که تو خدای نادیده را می پرستی من از این جهت با تو دشمن بودم الکنون که ترا دیدم دشمنتر
من زیاده تر شد در آنوقت که شخصی بخدمت آنجناب حاضر بودند سرور سبز پوش خیر الناس حسن مجتبی را
نیز در خدمت جد بزرگوار بود و از سن شریف آن معصوم هشت سال گذشته بود حسن مجتبی چون آن بی ادبی
نسبت بجد بزرگوار دید خواست که متعرض اعرابی شود جناب رحمة للعالمین مانع شد پس اعرابی گفت یا محمد
تو دعوی میکنی که من پیغمبرم و از پیغمبران دیگر بهترم دروغ میگوئی زیرا که پیغمبران همه با معجزات و کرامات
و ترا از آنها هیچ نیست حضرت فرمود که تو از کجا معلوم کردی که مرا معجزات برهان نیست اعرابی گفت
اگر هست بمن بنما و بگو چگونه پیش تو آمده ام جناب رسول بروی مبارک نجل گرامی بتول که فرمود العرب انکه
این طفل هشت ساله است و دختر زاده من است او با تو بگوید که از خانه خود بیرون آمدی و چه اراده داشتی در اثنای
راه چه دیدی هرگاه دروغ باشد دعوی ما نیز دروغ باشد پس اعرابی بجانب روی امام حسن نگریست گفت این کودک را چه قدر
باشد که معجزات داشته باشد و کی از مخفیات و مضمرات خبر دهد در آنوقت حضرت فرمود ای فرزند احوال آمدن
اعرابی را بیان کن پس امام حسن روی مبارک را بجانب او کرد و فرمود ای مرد تو بسیار گستاخی و بی ادبی و از حد
خود تجاوز کرده لیکن بیان کنم بدانکه از این مجلس بیرون نخواهی رفت تا آنکه اسلام قبول کنی اعرابی
گفت بگو ببینم چه خواهی گفت آن امام همام گفت ای عرب تو با جماعت خود روزی در موضعی جمعیت نمودی
و از روی جهل گفتید که محمد ابتر است فرزند ذکور ندارد و اعراب جمله از قوم او بیند
اگر کسی او را بکشد آن جماعت گفتند اگر تو رفتی و چنانچه که بیرون آمدی ما ترا از مال دنیا بی نیاز
نمایم

فرمایم تو در آنحال اینزده بدست گرفتی و در و براه بهار و بقصد کشتن جناب پیغمبر آمدی پس ای رحیم بلای تو دشوار
رفتار زرا مشکل شده برگشتن که مبادا قوم تو استهزا کنند که عاجز شدی در آن اثنا باریدن گرفته روز
مانده که با وصلت کنی و نه هوا صاف بود که با ورای جویی و بارها تیرا بر شما سخت و بلا غلط
کوه و خار صحرا از این شما که عاقبت خود را بمشقت تمام بدانحال انداختی چندین تعب و رنج و مشقت
بر تو رسیده که در عمر خود ندیده بودی اکنون که بدینجا رسیده چشم تو روشن شده و دست از اضطراب ساکت
شده اعرابی گفت ای پسر تو از تهامه ساکن کجا کنی کلاه چه جای همراه من بود و از کار من هیچ بر تو پوشیده نیست

ای پسر اینها را بر من عرض کن که دین جد تو بر حق است امام حسن فرمود الله اکبر بعد اشهد ان لا
اعرابی مسلمان شد چندی بار در خدمت رسول مقیم شد بعد از چندی بار گفت میروم قوم خود را
از دین خود خبر سازم انشاءالله بشرف اسلام در آورم و بخدمت تو رسم حضرت او را مرخص کرد اعرابی
روانه شد اندک زمانی بر نیامده بود که با جماعت قریب پانصد نفر بوده باز آمد چون چشم ایشان با امام حسن
افتاد همه گفتند انت حجت خدا ای دوستان دیدکا انصاف بگذارید و نظر کنید که عرب بدون از یک نگاه
از تیرگی کفر و ضلالت بیرون آمد بسر منزل سعادت رسید حلقه بندگی آنشاهزاده [illegible] گوش کرد
آنجماعت کوفه و اشقیا با وجود آنکه دایم بر سر خوان جد بزرگ مهمان دیدند شفاعت بر جد و شفاعت گوهر
بریده ریزه گردانیدند و بارها جفا جگرش را از راه حلقوم طشت ریختند و خاک اهلبیت بر سر امت
معطل و مرتفع بخشند از خلعت جناب رسول الله از شهادت با سعادت روح بتول کمر دیر نینه بر قتل

آن مظلوم بستند گمراهان طریق ایمان و کور باطنان بد آیین بدستگیر عصای زهرآلوده و رفت بر سر آن گنج بردند بشنو بیه
که چگونه بوده است   عصاکشان کور جفا و بلا روان طریق بلا رهگذران

رهگذران دیار غربت و جفا کار است بتصریح نصیر جزایری روایت کرده است که چون اسماء بنت اشعث که زوجه امام حسن بود چند
دفعه زهر در عسل داده و در ظرفیکه بآن جناب خورانیده و هر دفعه آن معصوم مسموم میشد بروضه محمد مصطفی میرفت طلب
استشفا میکرد صحت می یافت آن مظلوم بد مظنه شد و دیگر بخانه اسماء نیامد و شد نمیفهمود در وقتیکه اثر زهر بجور
آنجناب بود از آنها که بجهت آب و هوا با چند نفر از خاصان بموصل رفت و چون آنجناب عازم موصل شد در شام
کوری بود که با امام نهایت عداوت داشت شنید که امام حسن بموصل رفت با خود گفت که بهتر است بموصل رفته
با امام حسن طرح دوستی افکنده تا در موسم فرصت کار او را ساخته هلاک کنم پس آن کور از طریق عداوت لجاره
عصائی که در دست داشت بزهر آب داده روانه موصل شد چون بخدمت امام رسید اظهار اخلاص خود را از مریدان
خاص امام شد هر روز در عقب آنحضرت نماز میکرد و احادیث میشنید و میگریست   گریه بخت ول از آن سوز اثر
میرود آب زهر سنگ بیداد و خبری   ناله زار موذن بسر نعش کشید   نیست از سوز جگر هست بدرد دگری
در ارغوان وفایی باید   کس ندیده است ز طوفان عداوت گهری   گرچه آنکور از طریق وفا مهجور
از استماع کلام امام نبود   بلکه از دیر شدن زمان فرصت بود همیشه آن ظاهر و باطن کور در فکر موسم
فرصت بود تا روزیکه آنحضرت از نماز فارغ شد از مسجد بیرون آمد بر دکانی که در جلو مسجد بود نشست
و با رسالت در بالای دکان چون به نقل حدیث مشغول شد در آنوقت ملعون از مسجد بیرون آمد
و بهانه آنکه راه امی جویم سر آن عصای زهرآلود را بر روی پای امام گذاشت قوت کرد نشان عصا به پای
امام

امام حسن فزون بر دخون از آن جاری شد موالیان امام حسن ع آنکور را گرفتند که سزای او را بدهند حضرت فرمود که دست
بدارید که او در ظاهر و باطن کور است و در روز قیامت کور خواهد شد پس دست از آن کور برداشتند و در باب ایام شدت
نمط آغاز نهاده کی فرمود که می خواستم که امروز از بلا و محنت کید دشمنان فارغ کردم هر جا که میروم بلا
محنت قرین و غبار ستمکاران هم نشین — کجا روم که برایم غم و ستم نبود — کجاست آنکه در آن فتنهٔ الم نبود
پس جراحی بمعالجه امام حاضر کردند چون نظر جراح بر آن جراحت افتاد آهی کشید و گفت که ای مصیبا که این حربه را
بزهر آب داده اند و صاحبش عمدا کرده پس آنحضرت از شدت درد می نالید و بزبان حال میگفت — که اعدا
درین روز کار خود ساخته — دست کین عصا را برابر انداخته — هر بلا میرسد اول کند مایل [illegible] داغ دل را
هدف تیر قضا ساخته — چشم نابینا از هر روغن در چراغ — زینب اندر شب تا غم بگداخته
یاران که این سخن را شنیدند گفتند آه ما ما چرا آن کور را رها کردیم فرمود که غم مخورید که او بسزای خود خواهد رسید اما چون
جراح ماهر و دانا بود بمعالجه مشغول شد اند هر را از عروق امام کشید و این جراحت رو به بهبودی نهاد
ای فلک ای [illegible] آل احمد بنجر — از بلا بدتر تاکی میکشی تیغ و سپر — چند گشتی خنجر در دل اهل بیت مصطفی
زهر چشمی میزنی [illegible] پیدا کر — میزنی گاه از عمل آتش تو بر یعقوب دین — میزنی گاه از رطب بر گلشن حیدر شرر
میکشی گاهی ولات کور را بر سان ظلم — بر عصا [illegible] میزنی بر گلشن ایمان تبر — آخر ای [illegible] تاکی تیغ زهر آلود خود
میزنی گاهی به پاکان بر سر که بر جگر — بعد از چند روز عباسی برادر امام حسن ع در موصل در بالای گذشت
آنکور را دید که همان عصا در دست گرفته میخواهد از موصل بیرون رود چون نظر عباسی بر آن ملعون افتاد بی تغش

رقعهٔ عصا را از انگور گرفته بر سر صورت او می‌زد تا که عصا پاره پاره شد پس غلامان را گفت که سر آن ملعون را از بدن

جدا کردند چون آوازهٔ قتل آن شقی بلکه کل مردم رسید جمع شدند و جسد آن ملعون را سوختند تنور شعله

در جان فروزد در آن حال حاصل خود را بسوزد بعد از آن مسافر طریق از هول و آن مدینهٔ طیبه شده تا هنوز از غم

زهر نخورده بود زهر چشش که قضا کرد نهان در کار وی بود پیدا او را دل یار وی عنقریب زگلستانش بشد

باز آمد آن شیشه بسته قضا باز دگر در خارش چون در مدینه قرار گرفت در خانه اسما آن تردد نمی‌نمود

مروان باشتاره

دیگر بار آن جعده علیه اللعنه والهاویه قدر زهر و عقد مروارید بجهت اسما فرستاد و با آن ملعونه پیغام

داد که یزید پیر و اشتیاق را از مفارقت تو بی آرام است جهد کن که این زهر را در کار حسن کنی تا کام تو از یزید

حاصل شود تو کام را ندهی در دنیا زیست کنی آن آهن چون عقد مروارید دید شیفته شد گفته از عقد مروارید امیدش

در آن امید در عقد یزیدش محیط کینه اش از سینه زد جوش ز مروارید کرد حلقه در گوش نه بیند تا دیگر روی

نکو از مروارید دادش کور روی آن ملعونه غذا در نخواب تا از کار دل او زت و دستش از کار رفته

خواهی مند یزید شد در صدد قتل امام حسن در آمده دوای در فکر زنانه و قهوه حجاب تا از سعادت تا آنکه

شب جمعه بیست و هشتم ماه صفر بود از سال پنجاه هجرت نبوی آن ملعونه قدری از آن زهر را برداشته متوجه حجرهٔ

امام حسن شد دید تا حجره کنف اگر پس بمانید کار خود را میکنم اگر دیدند گویم که پیش از من طاقت فراق الحق

نداری آمدی زمانی دیدار مبارکش را ببینم زالی همه کس که نهان است بگانون دلیش عجب است

آنکه دیگر آن برق نگاهش ایه دلا گو که امام حسن بعد گرفته از آن پس نمود بعد آن ملعونه بغرفه اندر آمد

نظاره آنجناب در خواب بود و خواهران دختران بدور آن جناب پنداشتند بر سر هر کس قضا خوا

شبخوزه

شبیخون آورد   سرمه خواب اولاد ریزد بچشم پاسبان   تا صدای پای اعدا نشنود دست قضا   مرگ ناگه آید

بنبه غفلت بگوش صاحبان   پس آن ملعونه آهسته آهسته بر سر بالین آن امام رفت کوزه دید که سر او را بقطعه پارچه بسته‌اند

و مهر کرده اند آن سیاه دل زهر را ریخت با انگشت مالید که تا زهر ممزوج گردید بکوزه با آب مخلوط شد از غرفه بزیر آمده

و بمنزل خود شتافت در انتظار بود که صدای آه که بلند شود   تعجیل مکن که کار خود را کردی   نگذاشته فرزند زهرا

در دل پیمان حسن شکسته آه از یزید عهدی که با وی بسته بجا آوردی   کمتر زن نه مباش اندیشت قضا

از کین او گرفته مدد   چون اندک زمانی گذشت آنحضرت از خواب بیدار شد خواهر خود زینب را آواز

داد و گفت الحال جدم محمد مصطفی و پدرم علی مرتضی و مادرم فاطمه زهرا را در خواب دیدم قدری آب بیار

تا وضو بسازم و امام حسن دست دراز کرد کوزه را که در زیر بالین بود برداشت اول نگاه بمهر او کرد دید خللی ندیده است

لب بر لب او نهاده چندان قدر آب از آن آشامید آهی کشید الحق دیگر در آب حسن کف زهر کف چو زدن با خبر

بود چرا بگذاشتی   میتوانی تو بهای آب حیات بر خاک ریخته   کینه دیرینه در اول با آن نیش دادی

زین شکوفه نخل اعدا را رسید دادن بیار   آب این باشد نهالی را که از کین کاشتی   پس آن امام مسموم کوزه بر بالای سر

چه آب بود که تا حلقوم تر   کرد خشک دل او را بدرد تا بجگر   چه آب بود که آتش به پیکرم انداخت   چه آب

بود که از یک دو قطره‌اش کارم ساخت   چه آب بود که از وی شعله در جانم   چه آب بود که شد برق در گلستانم

چه آب بود که درخت خشک دریای ایام است   چه آب بود که برق ریاض آرام است   چه آب بگو افکند در دلم تا به

کس مبارکش تشنه جگر چنین آید   از صدای ناله و زاری آگاه تمام خواهران و دختران بحجره در آمدند و از بیرون خانه
حال او قرین ناله و افغان شدند پس آن امام فرمود ای خواهران برادرم را طلب کنید چون امام حسین هم داخل
او شد برادر را دید که در بستر می‌غلطید و ناله می‌کرد و خواهران گریان و برادران نالان ... را او نشسته
چون امام حسین آن حال را از برادر ملاحظه نمود بی‌اختیار گریه بغض گشود و او را در بر کشیده احوال او پرسید
جناب امام حسن گفت ای برادر حال جد و پدر و مادرم در خواب دیدم که در باغ‌های بهشت می‌خرامیدند و دست
مرا گرفت در روضه جنان سیر دادند پس جدم گفت ای فرزند تو شاد باش که از دشمنان خلاص شدی و جواب زهر ناخوا
های بهوا ای برادرم بکمیت بهشت دیدم مادر فاطمه زهرا با جده‌ام خدیجه کبری ایستاده در برابر ایشان خازنان بهشت
و حوران روی بهشت صف زده مادرم چون مرا دید گفت ای نور دیده نظر کن بجد و پدرت که در انتظار تو اند
و ملاحظه کن این قصرها در باغ که برای تو ترتیب نموده‌اند اینجا دو مادرم جهد کن که فردا البته نزد ما باشی ... بستم
در مجلس ... شادیت بسمع ... اولاد پاک جنان سراسر آراستند دعای وداع ما خواستند
بعد از حمد ثنای کردگار پس از صلوات زاکیات سلام ما لا کلام بر آل
اولادش خصوصا گل سرور سبز پوشی یوسف محسن یعنی شهید الماس جفا حسن بن علی چنانکه از مؤلف کتاب
تحفة المجالس مرویست که روز زهر دو نوشیدن کش زهرا جناب امام حسن مجتبی با دیگر محبان خود
بو فرمود ای یاران بدانید که عاقبت مرا زهر خواهند داد چنانکه جد بزرگوارم از دنیا با اثر زهر
رحلت کرد

رحلت کنم من نیز آنگونه خواهم بود گفتند یا ابن رسول الله این با تو که خواهد کرد فرمود زوجهٔ من اسماء دختر
اشعث بن قیس باغوای ثانی ابلیس معاویه بن ابلیس و اغوای او سیاه‌بخت گفتند یا ابن رسول الله او را دفع نکنی او را
از خانهٔ خود بیرون نکنی حضرت فرمود چگونه بیرونش کنم قبل از آنکه این امر از او صادر گردد و تقدیر پروردگار
لازم بقای کردم که بغیر از او کس این عمل نخواهد کرد چون مدتی بر این سخنان گذشت کرد آنچه آن ملعونه کرد
مرویست از کرامات آنجناب که روزی مردی بخدمت آنجناب بیکی از آن جمع فرمود در خانهٔ خود فلان طعام خوردی
و این سخنان گفت روی مبارک را بدیگری کرد و گفت تو با پسر بزرگ چنین و چنان کردی و این آن گفت گفتند عجب آیات
حال تو یا ابن رسول الله که از جمیع غیوبات عالم خبر میدهی آنحضرت فرمود که این علمیست که هر چه از اخبار و آثار
حال تا قیامت واقع خواهد حق تع رسول خود را ازو خبر داده و جناب رسول ص علی امیر مؤمنان پدر من
را تعلیم کرد و او را دیا اولاد خود را مخبر ساخته و هر یک از امامان که بعد از او امامند تعلیم تا آنکه بقائم
آل محمد برسد و دیگر از معجزات روزی امام حسن ع با بعضی از رفقا پیاده متوجه در راه پای مبارکش از تعب راه
ورم کرد بعضی از غلامان گفتند یا ابن رسول الله چه می شود قدری راه سوار شوی تا آنکه ورم تخفیف یابد آنجناب فرمود
سوار نمیشوم شما از ورم پای من تشویش نداشته باشید که در این راه غلام سیاهی باستقبال ما آید و روغنی با خود
آورده که دفع ورم پای من کند چون آن غلام را ببیند از آن روغن از برای من بگیرید چون قدری راه رفتند
غلام سیاه دیدند که از دور می آید حضرت فرمود اینست صاحب روغن یکی از غلامان آنحضرت به پیش

آنغلام آمد گفت با تو روغنی است که در دیار ما نافع است آنغلام گفت بلی اندکی است گفتند قدری با بفروش

گفت از برای که میخواهید گفتند از برای حسن ابن علی چون غلام اسم آنحضرت را شنید دویده پای آنجناب

بوسید گفت یا ابن رسول الله من از دست راهای بیتم و خادم آستانم و قیمت روغن از شما نخواهم

اما از شما استدعا دارم که در حق من دعا کنید که حق سبحانه و تعالی مرا پسری کرامت فرماید که از دستان اهل

بیت شما باشد آنجناب از آنجا که مغز آن معز بر آن غلام در آنوقت که قدم از خانه بیرون نهاد زن او

حامله بود چون رجوع کن حق سبحانه و تعالی پسری بتو کرامت کند چون غلام بخانه مراجعت کرد دید

جناب ایزدی پسری باو کرامت نموده یکبار از آن روغن بپای آنجناب استعمال کرد رفع آن الم و ورم او مندفع

گردید مناقب و مدایح آن بزرگوار از آن گذشته که خامه را قدرت تحریر و زبان را یارای تقریر آن

باشد غرض از اظهار اندکی از بسیار است که هر کس را قدری از مدایح آقایان خود استماع نموده بعزاداری

در تعزیه ایشان داد گریه دهند اکنون گوش کن بر امام مسموم چه گذشت

خطیبان منابر آگاهی و دلیلان وادی نیکنامی و هادیان طریق عرفان

و قائدان کشور ایمان محرران جداول نکته دانی و لخلخه وران مواعظ خوش بیانی چنان روایت

کرده اند که چون جناب ولایت مآب سر حلقه شیخ و شاب ملک محیط خاک و رب مستی با بوتراب

مصدر و فخر رسالت و حسن مطلع جلالت داماد اشرف المرسلین و معلم روح الامین یا ابن رسول

و زوج

و زوج بتول و شارح دیوان قبول مظهر العجایب و مظهر الغرایب علی ابن ابی طالب کلمهٔ
شهادت از ریاض علی آثار امامت بر سر زده رخت رحیل بسر چشمهٔ سلسبیل برد نوبت
امامت بوارث سلونی و صدر نشین محفل جگر خونی نهال نو خیز خیابان ولایت و چمن
آرای گلشن امامت بحرین کلام شکرستان جبروت و نمک خوان ملاحت سرور سبز پوشان بستان
ایمان و صاحب قران زمردین خضاب خونین جگر کشور محن و زهر نوشی پیمانه فتن مسموم مظلوم امام حسن علی
بعد از پدر بزرگوار چون بر مسند امامت قرار گرفت روزی بمسجد رفت بمنبر در آمد پس خطبه
بر حمد و ثنای الهی بی همتا و درود نامعدود بر حضرت رسول خدا در نهایت فصاحت و بلاغت
بیان فرمود و بعد رو بحضار مجلس کرده گفت ایها الناس امشب از میان شما شخصی بیرون رفته
که متقدمین جلال از درک آن متحیر و متحیرین از کنه کمال او متفکر گردیده مهر و ماه در هیچ
منزل و راه مثل او ندیده و طایر خیال در قصر رفعتش جز بر سر دیوار مهجوری نرسیده و آنحضرت
اوج جلال در شب ارتحال به بهشت وصال نموده که موسی بن عمران در چنان شبی مناجات طور عدم
شده و عیسی بن مریم در چنان شبی سیر فلک چهارم کرده پس آنحضرت بسیار از فضایل مناقب

پدر بزرگوار خود بیان کرد در بین گریه گلوگیر شد بنحوی گلوگیر گردید که اهل مسجد بگریه درآمدند پس امام حسن
فرمود ایها الناس در کوفه پدرم امت را بدین رسول خدا دعوت می نمود منهم این نزار بر آن
می خوانم چون تلاوت لذت و حلاوت بنای آن بکام گوش حضار رسید جمعی از روی رضا
بآنحضرت جمعیت کردند تا چهل هزار نفر مقید رشته اطاعت گردیدند در این وقت سن آنجناب
سی و هشت سال رسیده بود چون این خبر بمعاویه علیه اللعنة والعذاب رسید با شصت هزار لشکر شقاوت
اثر متوجه عراق شد چه عراق پر کینه و نفاق که در آنجناب بعد از استماع این خبر بتفرقه و تهیه اسباب
بجنگ معاویه از کوفه بیرون رفت پس معاویه پنهان از امام حسن نامهها بسرکردگان آنحضرت نوشت
که هر که حسن بن علی را گرفته پیش من آید عزیز و محترم خواهد کرد و منصبهای عظیم و مالهای کثیر
خواهد یافت هر که حسن را بقتل رساند یا او را بگیرد دختر خود را تزویج خواهم کرد
ای برادر شاهد دنیا وفاداری نداشت این عروس از خون مظلومان بکف بندد خضاب تا توانی دل بزلف فتنه انگیز دنیا مبند
باشد این گیسو بریده صید ایمان را ابار پس آن مکاره نابکار رسل و رسایل بسیار نزد آن اشرار
فرستاد تا آنکه بدینار نسیه و نقد از ایمان گرفت همگی مقید تزویر معاویه شدند چند دفعه از آن
بدعهدان

به عهد ابن ابی معاویه تعیین نمود آن دین بد نیا داده کان به پسر ابو سفیان ملحق شدند چون بدین
عهد بیرا ارزه این افسانها طایر ایمان بدام نمی افتد ازدانها چو رستی و جهالت چنین در آمد بخشند
باید بدعهدی خود از آن پیمانها پس حضرت امام حسن دانست که کوفیان باد و در مقام حیله و نفاقند
و مایل بمعاویه شده اند متفکر و حیران انشان بر ای امتحان ایشان را در رباط مدینه جمع نمود فرمود
که حالا بر نزاع جدال نیست سلامت و جمعیت مسلمانان نزد من بهتر است از تفرقه و پریشانی چون منافقان
اینکلام از آنحضرت شنیدند بیکدیگر نگاه کرده گفتند از کلام او چنان مستفاد میشود که اراده صلح
با معاویه دارد منافقان در خیال او بودند که با آنحضرت در مقام در آیند که چون این خبر بمعاویه رسد
غنیمت دانسته بر آن امام عالمیان شوریدند بر ایرده انعام رخته بارچه یافته غارت کردند
ورادی مطهر از دوش مبارکش کشیدند
حتی مصلی که بر آن بود از زیر پای مبارکش گرفتند چون آن معصوم این حالت مشاهده فرمود
با تلبیر از شیعیان سوار شده متوجه مداین شد در اثنای راه جراح ابن سنان اسدی که در کمین صید ایمان
نشسته بود بر جست تاخته و خنجر بر ران مبارک آنجناب زد که با ستخوان رسید ناله از نهاد آنحضرت
بر آمد جمعی از غلامان از ملازمان آنجناب جراح را گرفته پاره پاره کرده و آنحضرت را از نجور نالان

در عمارت شاه نهند بعد این بردند جراحان بمعالجه آنحضرت توانا نمودند پس روات رکوفه ومعاویه

نوشتند که ما مطیع تو ایم زود روانه شو که چون بنزدیک امام حسن آئی گرفته بتو تسلیم نمایم اما چون

زخم آنحضرت باصلاح آمد از برای اتمام حجت باز نامه بکوفیان نوشت که نقض عهد بکنید و از عفو باب

الهی بهتر رسید و همه باینجا آمده جمعیت نمائید تا بجهاد رویم هیچکس متعرض جواب نشد مگر قلیلی که امر

متمرد شاد از شنیدن که ناچار آنحضرت راضی شده که بمعاویه صلح کند با جفا عاشقی سالها از جور رقیب

می‌کند کنج قفس سالها ز گلچین عندلیب گشتیم افتاده در طوفان غم آن آشنا می‌کنیم خواهی عمامه باشد تا نصیب

پس حضرت بالضروره صلح نمود با خواص اهل زمان متوجه مدینه شد و در آنجا اثنا عشر اقامت بسته

سر بزیر بال ملال برده با الم روزگار می‌ساخت اشک حسرت از خیل غم دیده جیحون تاب برد بیرون برد

از کریه بت نمید قسم مرا سیلاب برد دیدها حیرت نصیب سالها هجران دیده بخت غافل که بود هوشم از آن راه

پس چون مدتی از زمان مصالحه گذشت نظر بر شر طینت در مقام کید و مکر در آمده جمعی را بر این داعیه

که بر شیعیان آن مقتدا جهان شبیخون آورند تا آنکه جمعی کثیر از اشیاع بقتل رسانیدند چون جناب امام

حسن از این واقعه خبردار شد باتفاق ابن عباس بدمشق رفت مجلس میان آنحضرت و معاویه

ملاقات

ملاقات آنجناب از حرکت معاویه پرستان شکوه کرد که ما در صلح نامه شرط کرده‌ایم که اذیت منسوبان تو نکنیم
باز پس چرا عهد را شکستی آن ملعون معاویه چند گفت آنحضرت لعنت معاویه را و باز رفته بسوی مدینه
باز گشته در آن سفر بجهة مهمی بموصل گذارش افتاده در خانه شخص که با آنحضرت دعوی دوستی می نمود
فرود آمد عنان شر اقتضا کرد اندر انثا زده آمد به برج عقرب آن ماه جفا جای برادر ستم داشت
بر آن سوز دلها قصه کوتاه مروت کی معاویه پیش از آن صاحب خانه را بمال فریفته و نشتر چون
دل آنحضرت بیرحمی را آن زر دفرستاد که در وقت فرصت کار حسن را آب نه بلا عاشق را
بهر گامی بود صد جا خطر تو تشنه این بلا باش همت در سر است هر که دارد خواهش عالی بهر فیض
باید کی اول بنوشد بی غوطه در خون جگر در هوای گلشن جانان بر دو گل او کرد از تقدیر قضا ناوک تیر و تبر
پس آن ملعون دین بدنیا فروخته در خانه خود سه مرتبه آنحضرت را زهر خورانید و در هر مرتبه مسموم مظلوم
بکوزه بیمار شده و از جناب پروردگار شفا طلب کرده و صحت یافت گویند عاشقان تو در زهر کام را
ستانند زو کشته دریغم بزم جام را شوق تو پرده دل بود ور نه محرمیم دانسته انه خلوت بیت الحرام را
بگذار تا زمان دگر وقت صید نیست بردار از قضا بر سر راه دام را موالیان امام از کرده مرزبان ملعون